

Motrišta

Domovinski me je rat potpuno izmijenio. Brige i boli kroz koje smo danonoćno prolazili, dovele su do toga da sam s vremena na vrijeme bila prepuna cinizma prema ostalom svijetu, ovima koji se nisu osvrtni na naše žrtve, ili su s nemarom promatrali krvarenje ne jedne, već dvije zemlje, Hrvatske i Bosne. Posebno sam bila ogorčena na Amerikance: Busha Sr, Bakera, Cirus Vance, koji su se tako olako igrali našim životima. Mnogo puta sam sva zdvojna i izrekla kako bih željela da i oni osjete onu tešku bol za ljudima, koji su imali nesreću pasti u srpske ruke. Bol za mojim Hrvatima bila je i dalje je duboka. Za druge nisam imala ni suze, bar sam tako mislila.

No, 11. rujna, kad su dva teroristička aviona udarila u World Trade Centre užasnula sam se i moj svijet, koji se je donekle smirio u zadnje vrijeme, potpuno se srušio. Zaplakala sam u užasu nad sudbinom tisuća nevinih ljudi s mnogima iz cijelog svijeta, no isto tako su me ražalostile riječi mnogih, pa i nekih iz naše zajednice o tome "kako sad Amerikanci znaju što znači izgubiti", ili "to su zaslužili, jer se pletu svugdje" i da se takove stvari događaju "policajcima sv-jeta". Kako su nepromišljene riječi!

I iako se i danas "sjećam" Bakerovog pohoda u Beograd, nitko, pa niti on, niti užas Domovinskog rata neće od mene učiniti ljudsko stvorenje koje ne osjeća bol drugih, koje ne suosjeća s ljudima koji su nevini završili život pod tonama željeza i stakla. Nitko, ništa, pa ni onaj stalni osjećaj da smo bili napušteni za vrijeme Domovinskog rata i morali smo upravo moliti svjetske čelnike neka bace pogled na naše žrtve; ništa od toga neće i ne smije dovesti do toga da ja, ili svi mi, ne vidimo užas ovog monstruoznog zločina u New Yorku i Washingtonu, gdje su civilni avioni postali bombe na građane jedne zemlje, koja inače široko otvara vrata i srce mnogima. I možda baš zbog naših žrtava danas tako jako osjećam bol Amerikanaca! I kad sam čula one užasne izjave o tome kako je "to" zaslužno, i "neka im je" i "neka znaju kako boli majku kad izgubi dijete" - bilo mi je strašno ne samo za Amerikance, već i za nas same, jer kao da smo izgubili onu čovječnost i ono čemu nas uči naša Crkva da treba ljubiti bližnjega svoga, a ja bi još dodala, i dijeliti nečiju bol u tako strašnim danima.

I iako ja nikad neću zaboraviti Bakera, ni Busha Sr., ni Vancea, od 11. rujna u meni je krš bola. U meni su jecali ljudi na ulicama New Yorka i Washingtona, koji traže svoje nestale. Na sv. misi u župnom parku "Father Kamber" (16. rujna) upravo sam bila sretna da je vel. Kecerin izrekao moje misli, i misli žene pored mene, koja od užasa i žalosti gotovo ne spava od 11. rujna, kada su se srušila dva tornja sa preko šest tisuća ljudi u njima, i zna se da su svi ti sada u jednoj ogromnoj masovnoj grobnici, a kako je rekao jedan komentator, a iz te strašne grobnice diže se magla, kao "krila anđela".

Kad razmišljam o mojim nepromišljenim riječima pred koju godinu, strašno mi je, jer zaista nisam nikad svjesno željela da bilo tko, a posebno ne Amerikanci trpe ovako, i sve se u meni buni kad čujem one izjave "i pravo im budi, pogledajte njihovu vanjsku politiku!", jer - gdje bi mi bili danas da nema Amerike? Kako mi brojimo greške Amerike, a svoje uopće ne vidimo! Po riječima jednog radio komentatora, vjerojatno mnogi od nas ne bi preživjeli pobjedu nacizma, jer da se nije uplela Amerika, tko zna što bi bilo danas u svijetu. Koliko puta sam čula od mnogih iz naše zajednice kako su u onim danima nakon WW2 rata jeli gotovo isključivo hranu koja je dolazila iz Amerike, a da ne spomenemo razne zemlje čiji su stanovnici ostali na životu baš zahvaljujući Americi. Sjetimo se Maršalovog plana za Njemačku, koja je brzo izgrađena; sjetimo se svih onih djela po kojima je Amerika poznata: dobročinstva u svakoj humanitarnoj nesreći, pomoći i oproštenim dugovima i zajmovima zemljama koje bi inače skrahirale pod teškim davanjima. Mi sami smo primili pomoć za vrijeme Domovinskog rata, kad su se Amerikanci konačno upleli i pomogli, ako nigdje drugdje, onda u Oluji. Javno je svima da Amerika nije savršena zemlja, i tamo ima problema, i tamo imaju vodstvo koje "osjeća" svijet (sjetimo se Bakera), no to nije razlog da netko planira onakav užas, jer niti jedan razlog ne može biti opravdanje za tako strašan zločin, ili da se gotovo veseli strašnoj nesreći koja je pogodila nevine ljude koji se vjerojatno čak i ne bave politikom. Posebno me žalosti kad čujem

ruganje boli Amerikanaca od ljudi koji su spremno uzimali pomoć od te zemlje, koja tako spremno pomaže sve i svakoga po cijelom svijetu, od Kine do Južne Amerike - a od nikoga, nikada nije dobila pomoć kad su se kod njih događale tragedije, recimo tornado, požari ili neka druga ljudska stradanja. Nitko od nas, uključujući tu i mene i Vas svakoga, nije poslao niti jedan dolar za pomoć Amerikancima kad su oni trebali možda ne dolar, već samo gestu prijateljstva. I 11. rujna kad su teroristi tako jezovito udarili u srce slobodnog svijeta, u dva tornja u kojemu su radili ne samo Amerikanci, već i sve druge nacije, uključujući u te i Hrvate - komentari su bili u najmanju ruku, nepažljivi. Sram nas bilo, iako u takve ja ne ubrajam sebe i moju kuću, kao i mnoge od Vas, kao i mnoge u svijetu koji su shvatili da je Amerika uvijek bila i bit će vođa slobodnog svijeta, ona luč prema kojoj streme svi koji žele slobodno i demokratski živjeti, iako i u toj zemlji ima, kao i u svakoj, problema.

Čula sam kako je jedan vatrogasac po izlasku iz jednog od tornjeva WTC-a, koji tada još nisu bili srušeni rekao kako sada zna da je svijet grozan. Tko zna gdje je sada taj vatrogasac, možda je to bio baš naš Hrvat Anthony Jović, jedan od poginulih 335 vatrogasaca. Možda je bio i netko drugi, nije važno - a sada je mrtav negdje ispod tona materijala koji je zasuo žrtve nakon kolapsa zgrada. Strašno je s kakvom je mislju možda otišao taj vatrogasac na drugi svijet, a zaista tako nije. Svijet je dobar, ljudi su dobri, ima tek nekolicina zločestih ljudi čija strašna djela donose strašne misli, djela i posljedice. Svaka zajednica ima zločestih ljudi, pa i naša, a posebno taj naš svijet koji je tako zavidan Amerikancima na prekrasnoj zemlji, na radinim ljudima, na ljudima koji su silno ponosni na svoju zemlju (baš kao i mi Hrvati), na slobodi koju imaju, uz jasno probleme kao i svugdje, tako da im koji puta čak i zlo žele. Netko mi je jednom govorio o patriotizmu Amerikanaca, i kako pretjeravaju često u pogledima na svoju domovinu, i na ostali svijet. Mi smo, izgleda, zaboravili da je patriotizam važan u životu nacije - bilo koje nacije. Patriotizam je bio taj, koji je nama Hrvatima dao snagu u svakom času prošlog rata, a u ovom času, neka taj ponos na njihovu zemlju, taj patriotizam, dade snagu Amerikancima.

U nedjelju 16. rujna u parku Father Kamber na sv. misi, kada je vel. Kecerin govorio o užasu u Americi oko mene bila je tuga. Bol i suze bile su očite, i nema riječi kojima bih ja mogla zahvaliti vel. Kecerinu za one riječi nade i ljubavi koje je izrekao nama u parku, na pikniku Fonda Slavonija. Te riječi su i meni i svim prisutnima trebale, jer danas Amerikance trpe, sutra netko drugi, jučer smo trpjeli mi - i ako jedan drugoga ne razumijemo - u što smo se to mi pretvorili? U kompjutore?

Dozvolite mi da izrazim moju i Vašu duboku sućut našim južnim susjedima zbog strašne tragedije koja je pogodila Ameriku ovih dana. Umjesto Vas, dozvolite mi da poručim Amerikancima da nisu sami, svi stojimo uz njih, jer ti naši južni susjedi su takovi kakve si svakom može poželjeti u svakoj situaciji, zato neka ih Bog čuva i pomogne im u strašnoj boli, kroz koju prolaze. Ja se iskreno nadam da ova užasna tragedija neće promijeniti Amerikance i da će oni i dalje ostati dobri susjedi i ljudi, na koje se svatko može osloniti. A žalost za Hrvatima koji su poginuli zajedno sa raznim narodima svijeta - a World Trade Centre je bio prepun ljudi iz cijeloga svijeta - u meni je neizreciva.

No, danas uz ove žalosne riječi bola za nevinnim žrtvama terorizma, koji mora biti zaustavljen, jer to je nešto najstrašnije (bar mi to dobro znamo), moram izraziti i svoj strah - čuje se ponovno zveckanje oružja. Koliko god sam svjesna da su neke stvari nužne - jer ako se jednom ne zaustavi onaj koji terorizira sve oko sebe, bio on samo neki "bully" u školskom dvorištu, ili četnik iz "balvanske" revolucije, ili terorista koji je usmrtio preko šest tisuća ljudi - taj "bully" će jednog dana mirmo ubijati sve oko sebe, jer može i očitno smatra da nema koga da ga zaustavi. Takve treba zaustaviti, no pitam se što će biti s ovim svijetom? Zašto mi majke radamo djecu - zar za buduće ratove? Bojim se, moram priznati, i duboko se nadam da će američka nacija pokazati svoju veličinu. Kako kaže Glas Koncila "Amerika, njezino političko vodstvo i čitava nacija je ovog časa pred izuzetno velikim ispitom - ispitom čovječnosti - i na tom ispitu, za dobro američke nacije i čitavoga čovječanstva, ne bi smjela pasti".

Tako ja mislim.

Valentina

Cijena \$2.00

Broj 92 - 30. IX. 2001.

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte

U OVOM BROJU :

- Teroristički napadi na New York i Washington
- I Hrvati poginuli u New Yorku
- Deepest sympathies to our neighbours
- Postrojena 204. Vukovarska brigada
- Odvjetnici gen. Gotovine tuže Vladu
- Ekstremisti protiv katoličkih spomenika i crkava
- Šibenik, jedna obrana - dvije proslave?
- Come and visit Croatia: Hrvatsko Zagorje
- Hrvatske obredne narodne pjesme
- Hrvatska karikatura
- Kremšnite
- Vaša pisma

Piknik Fonda Slavonija

Naše lijepe Slavonke, sve članice Fonda Slavonija na radu u kuhinji. Posebno su im izvrsne bile palačinke.

Piknik Fonda Slavonija, 16. rujna u župnom parku "Father Kamber"

Hrvatska
ISKRA
 (Bivši "CIRKULAR" za
 Toronto i okolicu
 Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
 Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing Editors:
 Lajos Csoke, Damir Borovčak,
 dr. Darko Desaty,
 dr. Davorka Križaj-Kaplić,
 Biserka Milinković,
 Dolores Pernar, dr. Mladen Seidl,

Address • Adresa :
 1137 Centre Street
 Thornhill, Ontario
 L4J 3M6

Novi "E-mail": iskra1@look.ca

Telephone • Telefon :
 (905) 738 - 0053

Fax :
 (905) 738 - 9853

**Yearly Subscription - Godišnja
 Pretplata :**
 KANADA: \$60.00
 USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
 made directly, to the Editor-in-Chief.
 Pretplata na "ISKRU" može
 se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :
 1/2 page - \$100.00 per issue
 \$1,000.00 yearly
 \$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
 \$500.00 yearly

1/8 page (business card)
 \$25.00 per issue
 \$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Broj 92, 30. rujan 2001.	
Sadržaj:	
Pismo urednice	2
Vijesti iz vaših zajednica	3
Vukovar	4
Užas u SAD-u	5-7
Kratke vijesti	8
Sabor -aktualno prijedpodne.....	9
Vlada ne treba provoditi politiku MMF-a.....	9
Sabor prihvatio paket socijalnih mjera.....	9
Za ratni zločin optuženo 1552 osobe.....	10
Haaški istražitelji ispitali bivše policijske dužnosnike.....	10
Jedna obrana - dvije proslave?.....	10
Pismo biskupa Perica veleposlaniku Munrou.....	11
Petrish zabrinut zbog optužbi.....	11
D. Borovčak, Hello Toronto-ovdje Zagreb.....	12
Otvoren Zagrebački Velesajam.....	13
Kultura.....	14
HRVATSKA ISKRA for English speaking readers: news, expressions of sympathies, Mag Instruments donated 2,000 flashlights, Come and visit Croatia: Hrvatsko Zagorje Laughter is the best medicine.....	15 - 18
Dr. Davorka Križaj-Kaplić: Mojim očima (i srcem).....	19
Hrvatske obredne pjesme.....	20
Povijest karikature.....	22
Hrvatski narodni preporod.....	23
Škola za primjenjenu umjetnost, Rijeka.....	24
Friends in New York, are you OK?.....	25
Događaji u zajednici.....	26-28
Post festum.....	28
Knjiga D. Borovčaka.....	29
Pomoć hrvatskim olimpijcima.....	29
Maše zdravlje.....	30
ma.....	30
.....	31
.....	32

Pismo urednice

Dragi čitatelji,

Moram Vam se, dragi čitatelji, ispričati! Jedan od Vas pronašao je pogreške u članku, koje smo morali primijetiti, ali eto nismo. Mi uzimamo članke iz hrvatskih novina kako vjerodostojne, pa ih ne provjeravamo. Govorim o članku "Zagrebački spomenici nisu zaboravljeni" HI br. 91 str.13.. No, izgleda da niti sam privremeni ravnatelj Zavoda za zaštitu spomenika grada u Zagrebu ne zna da je spomenik kralja Tomislava djelo hrvatskog kipara Roberta Frangeša-Mihanovića, a ne A.D. Fernkorna, Austrijanca, kao što je rečeno u članku. Osim toga, jasno mi je zašto je ta osoba samo "privremeni ravnatelj" kad je čak i rekao kako "će biti obnovljen i Meštrovićev zdenac života koji je postavljen ispred Hrvatskog sveučilišta"! Čini se kako taj privremeni ravnatelj ne ide u HNK i valjda nije imao "rendese" pored Zdenca života, koji je ISPRED HNK!! Meštrovićeva "Povijest Hrvata" je postavljena pred ulazom u Rektorat Sveučilišta preko puta HNK. No, isto sam tako obaviještena kako sam napisala da je nad Makarskom Biokovo (članak "Mojim očima (i srcem), HI br. 91), a ne Mosor! Jasno da nije Mosor nad Makarskom, već Biokovo, naše poznato, prekrasno Biokovo! Što reći na ovu pogrešku: kriva sam, ne zato što ne znam gdje je Mosor, a gdje Biokovo, već zato, što nisam bila dovoljno pažljiva i napravila sam pogrešku. Ja se duboko ispričavam za sve tri VELIKE pogreške koje ste Vi, dragi čitatelji primijetili. Što bismo mi da nemamo Vas? I zaista što bi HRVATSKA ISKRA da nema Vas? Pomoć za HRVATSKU ISKRU stiže, u manjim ili većim svotama. Hvala mnogima koji mislite i pomažete, a danas se posebno zahvaljujem obitelji Dorić iz Toronta, i želim im objima dobro zdravlje.

Ovih par dana, posebno 11. rujan, bili su jako teški za svih nas. Šok, nevjerovanje i užas su nam bili svima u duši i upravo je bilo nemoguće gledati strašne slike i slušati o posljednjim trenucima putnika u otetim avionima. Još i danas ja upravo ne vjerujem da je netko mogao nešto tako strašno planirati i realizirati. Kad je bio Domovinski rat u Hrvatskoj, često puta me je stezalo u grlu kad bih zapjevala prve taktove naše prekrasne himne i tada bih često ispred očiju vidjela porušena sela, mrtve ljude, Vukovar... Dan Rather, jedan od najpoznatijih novinara Amerike, koji je prenosio izvješća o užasnoj sudbini mnogih u New Yorku i Washingtonu, rekao je kako nikada više neće moći pjevati dio američke pjesme "America The Beautiful", čije riječi su: "O Beautiful for patriot dream/That sees beyond the years/Thine alabaster cities gleam/ Undimmed by human tears.... Ovo njegovo osjećanje ja sigurno razumijem.

I na kraju, ja odlazim u Hrvatsku, kao prvo na predstavljanje nove knjige našeg dopisnika gosp. Damira Borovčaka "Hello Toronto-ovdje Zagreb" (svakako pošaljite neku financijsku pomoć našem Damiru, jer knjiga je zaista vrijedna), i na desetu obljetnicu rada humanitarne udruge "DORA". Vratiti ću se krajem mjeseca listopada, a po starom dobrom običaju, HRVATSKA ISKRA će izaći iz tiska tek kad se ja vratim.

Dragi čitatelji, dakle - doviđenja, do kraja listopada

Valentina

Recepti za mlade (ali i one druge) kuharice.....

Pred koji tjedan probala sam izvrsne kremšnite koje je napravila gđa. Dolores Pernar. Moram priznati, ovo su zaista najbolje kremšnite koje sam probala do sada - osim, jasno, onih iz Samobora. Smatrala sam da bi i Vi možda željele imati jedan IZVRSTAN recept za kremšnite, kojim ćete zaista moći zadovoljiti sve Vaše goste. Tako, zahvaljujući dobroti gđe. Dolores Pernar, donosim Vam ovaj odličan recept:

KREMŠNITE

Materijal:1 paket smrznutog lisnatog tijesta
 Tijesto se odmrzne, razvalja i peče na obrnutoj strani protvana, na temperaturi od 250 C (450 F). Ispeku se dvije kore.
KREMA, materijal: 6 žutanjka, 5 dkg šećera,2 paketića vanili šećera, 18 dkg brašna, 2 velike žlice Gustina (škrobnog brašna)
 Jaja, šećer i vanili šećer dobro izmiješati i dodati obje vrste brašna.To razmutite sa šalicom mlijeka koju ste odvojili od 1,5 l mlijeka.Ostatak mlijeka stavite da zakipi sa 10 dkg šećera. Kad mlijeko zakipi, prelije se preko umućenih žutanjaka i kuha na laganoj vatri 15 minuta uz stalno miješanje. Kad je kuhano, u vruće lagano umiješajte snijeg od 6 bijelanjaka u koji ste dobro umiješali 10 dkg šećera.
 Jednu koru stavite u protvan i nalijte vruću kremu. Na vrh dođe druga kora. Kad se ohladi stavite u frižider.
 Prije posluživanja posipajte sa "štaub" šećerom. **Dobar tek!**
Dolores Pernar

Iz naše zajednice

Piknik Fonda Slavonija: Franjo Adlaf, Mary Delač, Marica Halar i Barbara Adlaf (s lijeva na desno)

PREPORUČUJEMO VAM

PETER DONKO & ASSOCIATES, OPTOMETRISTS
 E
 YE
 HEALTH
 IS IMPORTANT
 Located in the Medical Centre
 Medical Clinic

**EYE EXAMINATIONS
 DESIGNER GLASSES & CONTACTS
 LASER VISION CONSULTATION
 NEW PATIENTS & WALK INS WELCOME
 OPEN EVENINGS & SATURDAYS**
 500 Rexdale Bl. Tel (416) 674-1165

Iz naše zajednice

I Istrani pomažu Slavoncima! Josip Pino Belas i Ivan Milotić pomažu peći meso za piknik Fonda Slavonija već 2-3 godine

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 92, 30. IX. 2001.

Prodajna mjesta HRVATSKE ISKRE:

Toronto:
 Adria Travel Agency,2175 Bloor Street West, kod Runnymede-a
 Continental Meat & Delicatessen, 2298 Islington Ave. Rexdale

Mississauga
 Župa Hrvatskih Mučenika
 Generalturist, 3045 Southcreek Rd, Unit 1, Mississauga
 Krešimir Jewellers, 3045 Southcreek Rd, Unit 2, Mississauga
 Croatia Meats & Delicatessen, 918 Dundas Street East, Mississauga
 Alliston Meat Market, 660 Bloor St. E. Mississauga

Brampton:
 Taste of Europe, 200 County Court Blvd. Brampton
 Mile Paulić, Snelgrove Flea market, Brampton (samo nedjeljom) ili na telefon (905) 813-8287

Oakville:
 Župa Presveto trojstvo

Norval:
 Hrvatski franjevački kultumi i vjerski centar "Kraljica Mira"

Hamilton:
 Župa Sv. Križa

Obavijestite svoje prijatelje, koji traže HRVATSKU ISKRU o ovim prodajnim mjestima, ili se pretplatite, što je ipak, najsigurnije.
 Uredništvo

Lijepe hrvatske pjesme....

Kako odlazim u Zagreb kroz koji dan, donosim Vam jednu lijepu pjesmu koja govori kako i ja osjećam za moj grad, glavni grad Hrvatske Zagreb....

Zagrebačke španciracije

Zvečera sem došel, stal kraj Lotrščaka,
 pred Matošem zastal, škrlak z glave dignul,
 a videti se moglo čak i z Medveščaka,
 kak sem kod kostajnja sam sebi namignul,
 onda sem se spustil čez štenge do Name,
 jedenaest je prešlo, veter lasi mete,
 a ja sem gledal v nebo,
 gledel sam oblake, farba ciklame,
 zagrebečki večer, kak jesenski cvetek..
 I bilo je lepo, i bilo je lepo, i bilo je lepo, smo bili sme tu,
 Zagreb vu megli, i ja ž njim u njemu i bilo je lepo i navek nam bu.

Još sam vlovil zajdnji tramvaj s Kvaternjaka,
 pa kaj ak nikam ne bu me otpelal,
 bum fijaker platil, naj vozi bedaka,
 pa bum samog sebe vragu v torbu steral..
 Ipak sam se peške vmul do Griča,
 tu mi Zagreb zgleda navek nekaj bliže,
 u Markovom turnju jutarnja svetlost splašila je ptiča,
 a ja sem se najemput zbudil v moje hiže...
 I bilo je lepo, i bilo je lepo, i bilo je lepo, smo bili sme tu,
 Zagreb vu megli, i ja ž njim u njemu i bilo je lepo i navek nam bu,
 i bilo je lepo, i navek nam bu....

Pjeva Zvonimir Špišić na vrpci
 "To je moj Zagreb (pjesme o Zagrebu)

OPASNOST !

Budite oprezni kad grijete vodu u mikrovalnoj pećnici. Prema pisanju i istraživanju stručnjaka, može doći do eksplozije. Stavite u šalicu ili posudu gdje grijete vodu, nešto, kao npr. drveni štapić. (BM)

U Vukovaru postrojena slavna 204. brigada koja je branila Vukovar

Okupilo se oko 1200 preživjelih vukovarskih branitelja i članova obitelji poginulih, zatočenih, nestalih i umrlih branitelja / Prvi zapovjednik brigade Dedaković nije došao

VUKOVAR, 23. rujna - "Borili smo se za stvaranje države Hrvatske, jedne jedinstvene, za boljitak hrvatskog naroda, za svakog čovjeka. Borili smo se za snagu hrvatskoga naroda izraženu kroz njezinu vojsku, sustav i institucije od kojih i danas očekujemo da funkcioniraju, da nas kao građane poštuju i cijene", istaknuo je u nedjelju obraćajući se postrojenim hrvatskim braniteljima ratni zapovjednik 204. vukovarske brigade Branimir Borković - Mladi Jastrebo. Poručio je da je 204. brigada "sjeme iz koje je iznikla hrvatska država".

Na Gradskom stadionu u Vukovaru u nedjelju je na desetu obljetnicu osnutka prvi put postrojena 204. vukovarska brigada HV-a. Prema podacima vukovarsko-srijemske policije, na postrojavanju se okupilo oko 1200 preživjelih branitelja bivše općine Vukovara i članova obitelji poginulih, zatočenih, nestalih i umrlih vukovarskih branitelja.

Sudionicima se kratko obratio izaslanik vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske, predsjednika Republike, stožerni general u mirovini Martin Špegelj, a zatim su u mimohodu došli do središta grada gdje je Branko Borković govorio o ratnom putu 204. Vukovarske brigade.

Prema riječima Danijela Rehaka iz ratnog zapovjedništva te brigade, u vrijeme osnutka, u rujnu 1991., ta je postrojba imala između tri i četiri tisuće pripadnika od kojih je 1800 bilo Vukovaraca. Brigada do danas nikad nije postrojena jer, kako je kazao, "u proteklih deset godina za to nikad nije dobiveno zeleno svjetlo iz MORH-a i MUP-a iako je inicijativa postojala".

U obrani Vukovara poginulo je oko 600 pripadnika 204. brigade, a njih 457 vode se kao nestali. Ranjeno ih je 770, a 1527 bilo je zatočeno u srpskim logorima. Prvi zapovjednik brigade bio je Mile Dedaković - Jastrebo koji nije došao na postrojavanje. Nakon što je polovicom listopada 1991. postavljen za zapovjednika Operativne zone Vinkovci-Vukovar-Županja sa sjedištem u Vinkovcima, Dedakovića je u Vukovaru zamijenio Branko Borković - Mladi Jastrebo. Borković je zapovijedao brigadom sve do srpske okupacije Vukovara, u studenom 1991. godine.

Na postrojavanju su bili ministar hrvatskih branitelja Ivica Pandić koji je bio pripadnik te brigade, i general bojnik u mirovini Karl Gorinšek koji je 23. rujna 1991. kao zapovjednik Zbornog područja Oružanih snaga Osijek potpisao zapovijed o osnutku 204. Vukovarske brigade. U ime hrvatske Vlade koja je pokrovitelj postrojavanja, bio je ministar obrane Jozo Radoš, u ime načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga general bojnik Slavko

Branitelji kod Borova Naselja

Barić, a kao izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora zastupnik Marijan Maršić, vukovarsko-srijemski župan Nikola Šafer te vukovarski gradonačelnik Vladimir Štengl.

Za sve poginule hrvatske branitelje u Domovinskom ratu u vukovarskoj crkvi svetih Filipa i Jakova služena je misa zadužnica.

Postrojavanje preživjelih pripadnika 204. Vukovarske brigade, što ga je organizirala Udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog rata (UHBDDR), održano je uz pojačano policijsko osiguranje, a nije zabilježen niti jedan incident. (Hina)

...Obavivši smotru 204. brigade, ratni zapovjednik brigadir Branko Borković Mladi Jastrebo obratio se svojim vojnicima: "Branitelji Vukovara, pozdrav Domovini", na jarbol je uz zvuke himne podignuta hrvatska zastava, a minutom šutnje odana je počast svim poginulim braniteljima. ...Posljednji zapovjednik 204. brigade Branko Borković Mladi Jastrebo nije krio uzbuđenje i zadovoljstvo što se sve održava kako je i zamišljeno, "Hvala dragome Bogu što sam mogao doživjeti ovako veličanstven događaj. Sada znam da ovaj događaj, unatoč nekim pokušajima, neće razjediniti nas branitelje", rekao je Mladi Jastrebo.

HRVATSKI BLOK POZVAO 204. BRIGADU DA SE NE ODAZOVE NA POSTROJAVANJE

VINKOVCI - Stranke Hrvatskog bloka u Vukovarsko-srijemskoj županiji - HDZ, HSP i HKDU - pozvale su jučer hrvatske branitelje i članove njihovih obitelji da se ne odazovu na postrojavanje preživjelih pripadnika 204. vukovarske brigade, najavljeno za 23. rujna u Vukovaru, jer to postrojavanje smatraju "naručenim od vlasti te nastavkom politike mrkve i batine prema braniteljima i njihovim obiteljima". Predsjednik HSP-a Anto Đapić potvrdio je jučer u Vinkovcima da HSP neće sudjelovati u "projektu postrojavanja 204. vukovarske brigade".

Postrojavanje pripadnika 204. vukovarske brigade i drugih postrojba koje su ostale u opkoljenom Vukovaru nakon 1. listopada 1991. organizira Udruga hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog rata UHBDDR. Izaslanstvo te udruge, na čelu s ratnim zapovjednikom 204. vukovarske brigade Brankom Borkovićem Mladim Jastrebom, jučer je primio predsjednik Vlade Ivica Račan, a nakon razgovora izviješteno je da je Vlada prihvatila pokroviteljstvo nad okupljanjem pripadnika 204. brigade 23. rujna u Vukovaru. (Večernji list 22.9.)

Neka se i Vaš glas čuje....

Pišite, kritizirajte, hvalite, iznosite svoje mišljenje - naše su vam stranice otvorene!

Anonimna pisma ne objavljujemo. Važno je napomenuti da sva pisma moraju sadržavati podatke o autoru koji pak, na njegov zahtjev, mogu ostati poznati samo redakciji.

Objavljena mišljenja i gledišta nisu stav Uredništva. Uredništvo pridržava pravo kraćenja, opreme i obrade pisama.

Čitatelji HRVATSKE ISKRE, šaljte nam pisma na uredništvo 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6, Canada ili na i-mail: iskra1@look.ca

Zapamtite:

HRVATSKA ISKRA ima dva telefona:
(905)738-0053 i (416)894-9235

Malo o knjizi našeg dopisnika Damira Borovčaka

Pročitati ste da odlazim u Hrvatsku na predstavljanje nove knjige gosp. Damira Borovčaka "Hello Toronto - ovdje Zagreb". U toj knjizi bit će i nekoliko pozdravnih pisama, a jedno od njih bit će i od ove urednice, pa smatram da Vi, dragi čitatelji, imate pravo prvi pročitati što ja mislim o ovoj novoj knjizi. Usput, gosp. Borovčak zaista treba našu pomoć - i ako možete, pošaljite koliko možete na njegovu adresu: Trg N.S. Zrinjskog 17, Zagreb.

Hvala Vam velika svima. Evo moga pisma:

Kao urednica "HRVATSKE ISKRE", novina koje izlaze u Torontu sada već punu četvrtu godinu, imam zadovoljstvo redovito surađivati s gosp. Damirom Borovčakom, autorom ove knjige.

Zbog naravi HRVATSKE ISKRE, koja pokušava biti drugačija od ostalih novina koje uglavnom pišu ili o politici, ili o težim stranama života u Hrvatskoj, HRVATSKA ISKRA se bavi i onom drugom, lijepom stranom Hrvatske, govori se o povijesti, ljepotama ili životu prosječnog Hrvata. Kako smo mi kilometarski zaista udaljeni od domovine, svaka nam je vijest važna i potrebna, a da ne zaboravimo koliko su nam važne bile vijesti za vrijeme Domovinskog rata. Tada su nam one značile svaki dan život.

Kao i za vrijeme Domovinskog rata, tako i sada, gosp. Borovčak redovito se javlja čalcima u kojima piše o onom što je najvažnije, što je najinteresantnije i tako daje čalcima HRVATSKE ISKRE svoj argumentirani pogled na stvarnost Hrvatske. Bez obzira slagali se Vi ili ne sa pogledima gosp. Borovčaka, jednu stvar svatko od nas mora priznati, a to je da gosp. Borovčak ima isti metar za sve oko sebe, bili oni njegova stranka ili neka druga. On vrlo oštro i argumentirano tuče u svojim člancima one koje smatra da su odgovorni za činjenično stanje, bez obzira na prijateljstva. Svako njegovo javljanje za čalcije HRVATSKE ISKRE je vrlo važno, jer on svojim riječima, i na vrlo jasan i odmjeren način objašnjava što se događa, gdje i kako, i kakove bi mogle biti posljedice raznih događanja u zemlji. Po mnogim razgovorima koje sam vodila sa

čalcima HRVATSKE ISKRE, mnogi su mi je izjavili kako su se iznenadili nekim riječima pisca ove knjige, "Hello Toronto-ovdje Zagreb", no uvijek poštuju njegov čvrst i korektan stav prema istini.

Ja, nažalost, ne poznajem vremenski dugo gosp. Borovčaka, no ovo kratko, ali vrlo sadržajno bogato poznanstvo koje izgleda kao da je već godinama, donijelo je novinama koje ja uređujem novi pogled na događaje u domovini, a meni, kao osobi, veliko zadovoljstvo. Iako gosp. Borovčak samo šalje svoje članke, koji se tada uvrštavaju među ostali materijal, njegova izvješća i mišljenja time postaju dio cijelih novina, HRVATSKE ISKRE, koja je bila i bit će glas istine i demokracije, glas koji probava dati svima punu slobodu kreativnosti, bez blačenja, bez vrijeđanja, jer takovih negativnih stvari zaista nije potrebno u našim životima.

Veliko je zadovoljstvo raditi sa gosp. Borovčakom na istom poslu ne samo zbog njegovog širokog znanja o Hrvatskoj, o Domovinskom ratu i svemu oko te teme, već i zbog toga što imate u njemu čovjeka koji je svestran, zainteresiran za sve, pun optimizma i idealizma. Zahvaljujući mnogobrojnim člancima "Hello Toronto-ovdje Zagreb", koji su redovna rubrika ovih novina, HRVATSKA ISKRA je uvijek potpunija, bogatija i sadržajnija.

Ova knjiga "Hello Toronto - ovdje Zagreb" vrlo je nužna knjiga, posebno u ove dane. Nažalost pomalo zaboravljamo događaje i ljude, i trebamo se podsjetiti i pamtiiti događaje i ljude koji su odredili našu budućnost. Radijski izvještaji i članci iz HRVATSKE ISKRE su vrlo ljudski, svima nama bliski, jer on jezikom običnog čovjeka govori o patnjama prognanika, stradavanju ljudi i uništavanju gradova i sela. Gosp. Borovčak je, gledajući oko sebe, zapisivao život Hrvata, tada kad se nije mislilo na zapisivanje, a takovi zapisi trebali bi biti što prije objelodanjeni. Njegova izvješća o običnim životnim stvarima za vrijeme rata i nakon rata, a i sadašnjice, potrebni su svima nama za budućnost.

U ime čalcija HRVATSKE ISKRE, želim gosp. Borovčaku sve najbolje s ovom prijeko potrebnom knjigom "Hello Toronto - ovdje Zagreb", i čestitam na ustrajnom, požrtvornom i plodnom radu.

Valentina Krčmar, urednica

Jeste li razmišljali kako pomoći hrvatskim olimpijcima?

MAJA KEZELE KANDIDATKINJA ZA ZIMSKU OLIMPIJADU 2002

Na pragu smo Zimskih Olimpijskih Igara u Salt Lake City-u, USA u veljači 2002. godine. Kao i svaka zemlja na ovoj planeti, Hrvatska se također sprema za tu nadolazeću Zimsku Olimpijadu. "Spremati se" nije tako jednostavno. Potrebni su preduvjeti koji moraju biti ispunjeni da bi se borilo sportski sa svjetskim kvalitetom. Bez obzira na silnu želju i volju, ne mogu svi stići do Olimpijade kao sportaši u bilo kojoj disciplini.

Potrebne su olimpijske kvalitete, potrebni su rezultati. Samo talentirani i marljivi mogu zadovoljiti kvalifikacije. Baš zbog toga nacije su ponosne na svoje kćeri i sinove koji su dorasli olimpijskom izazovu. Ponosni su kada se zavijori nacionalni barjak i srca su u grču prilikom podjele osvojenih medalja

Pobjednica ovogodišnjeg Hrvatskog kupa Maja Kezele, hrvatska je olimpijka u nordijskoj disciplini.

Maja Kezele rođena je 31.07.1979. godine, živi u Delnicama, Republika Hrvatska. Izrasla je iz Skijaškog Kluba "GORANIN" Delnice - kluba sa 60 aktivnih članova i već se 15 godina aktivno bavi skijaškim trčanjem. Sudionica je međunarodnih natjecanja već preko 10 godina gdje postiže izvanredne rezultate:

Trofej "TOPOLINO" (neslužbeno evropsko prvenstvo) -3. mjesto

ELANOV POKAL -1. mjesto;

SREBRNA PALICA SLOVENIJE -1. mjesto

VJESNIKOV POKAL -2. mjesto; pobjednica HRVATSKOG KUPA.

1996. god. odlazi u Minnesotu, USA na jednogodišnje školovanje u programu razmjene studenata, gdje je maturirala u Chaska High School. Uz školovanje ne zanemaruje skijanje i osvaja 1. mjesto u utrci "LAKE CONFERENCE", Minnesota, USA.

U siječnju 1999. god. započinje s pripremama za Univerzijadu u Slovačkoj a nakon toga nastavlja s olimpijskim ciklusom priprema, 6-7 sati treninga dnevno, pod vodstvom trenera prof. Borisa Levara, sa velikom željom da nastupi na Zimskoj Olimpijadi - snu svakog sportaša. Želja, volja,

spособnost, iscrpljujući treninzi i puno odricanja tek su mali pomak u otvaranju Olimpijskih vrata.

Maja ih je odškrinula, možda se uz vašu pomoć otvore do kraja.

Sve dopunske informacije možete dobiti:

U Hrvatskoj, trener prof. Boris Levar: Tel. 011-385-51-813-168

U Canadi, bivša članica S.K "GORANIN"

Ljerka Csoke: Tel: 416-747-7473

Poruka uredništva: Podsjećam vas sve na naše zadovoljstvo kad smo gledali hrvatski barjak na Olimpijadi u Australiji, na ponos zbog postignutih pobjeda, no budućnost tih pobjeda leži i na nama, u Kanadi. Na svima nama je da te pobjede omogućimo, ako možemo. Kako je situacija zaista teška za mlade u Hrvatskoj, posebno u olimpijskim sportovima, na nama je red. Pomozimo mlade, koji svojim stahim i upornim radom imaju šansu postići još jedan veliki uspjeh na Olimpijadi ove zime. Odlučite se, možda je Vaš "fah" skijanje, skizanje, hokej na ledu ili neki drugi šport. Pomozimo svi, neka se vidi i čuje ime Hrvatske na Olimpijadi u Salt Lake City-ju. Za sve daljnje dogovore, molim Vas, obratite se gosp. i gđi. Czoke - oni će Vas moći uputiti dalje. (V)

Uredništvo HRVATSKE ISKRE želi gosp. Đukiću iz Fiesherzona brzo ozdravljenje! Na slici gđa. i gosp. Đukić

Ministranti iz župe Sv. Križa

Piknik Fonda Slavonija

U nedjelju 16. rujna u župnom parku "Father Kamber" održan je tradicionalni piknik u ovom parku, piknik "Fonda Slavonija", posljednji piknik u ovom parku ove godine. Prije nego Vam išta kažem o ovom pikniku, moram Vam reći da sam napuštala park oko 3.30 popodne, a tada je u park ulazila kolona automobila, jedan za drugim, a park je već tada bio prepun, gotovo da nije više bilo mjesta za parkiranje. Ovaj piknik, piknik Fonda Slavonija, zaista je popularan, možda i zbog toga što je zadnji u godini u ovom parku, ali i zbog rada i prijateljstva vrijednih ljudi koji su članovi Fonda Slavonija.

Članovi "Fonda Slavonija" gg. Bilecki, Pezer i Šebalj na ulazu u park

Sv. Misu držao je vel. Kecerin i moram Vam svima reći da sam mu zahvalna za svaku riječ koju je izrekao, jer je među narodom upravo bila potreba za riječi utjehe povodom strašne tragedije u New Yorku. Očito je bilo da je svaka riječ propovijedi vel. Kecerina bila upravo nužna mnogim prisutnima u parku.

Po običaju, sve je meso bilo rasprodano brzo, tako da su i pilići na raznju dobro došli. Kako je vrijeme bilo upravo prekrasno, svugdje po parku bili su dobro raspoloženi ljudi, obitelji i prijatelji, koji uživaju sresti se na ovom pikniku. Sjedila sam s prijateljima za stolom kraj kapelice, i u jednom trenu jedan je od nas otišao prema restoranu i nije ga bilo dugo natrag. Po povratku nam je rekao da je to nemoguće koliko je poznatih sreo! Tako vam je to bilo: piknik Slavonaca, na kojem su se našli svi Hrvati iz cijele Hrvatske, i svi smo uživali u župnom parku u Mississaugi.

Članovi "Fonda Slavonija" na pikniku

Piknik "Fonda Slavonija", gosp. Krijan i Bradašević

Na kraju, uz glazbu Nancy i Tihe mnogi su i plesali, izvučena je i bogata tombola, nagrade koje su razveselile mnoge u parku.

Razgovarala sam kratko s jednom od članica Fonda Slavonija, koja je iako umorna, rekla mi kako je veselje svima njim iz Odbora i članstva ovaj piknik. To je, ja bih rekla, kruna njihovom radu i hvala za sve što čine i za ovu zajednicu i one u Hrvatskoj i BiH, kojima treba pomoć. A puno je rada potrebno za pripremu ovakvog piknika, ne samo što je trebalo pripremiti tridesetak odojaka za pečenje, napeći kolače, skuhati kukuruze, napeći bureke, potražiti tombolu od raznih poslovnih ljudi Toronta, trebalo je na kraju, ove nedjelje i raditi od rane zore do kasno u noć. No, isplatilo se, jer kako mi je rekao gosp. Milan Krijan, predsjednik ovog Fonda, zaradeno je \$6,705, i sve će biti poslano u Hrvatsku i Bosnu, tamo gdje je najnužnije. Moram Vam reći i koju o tomboli, koja je bila nevjerovatno bogata, od zlatnih prstenja i privjesaka, do godinu dana fitness-a, popravka tri zuba, kao ičišćenje zuba, uz razne druge stvari - i tombola je kao i sve ostalo bila hit!

Post festum

Danas se osjećam kao ono dijete iz one priče "Carevo novo odijelo" koje je povikalo: "Pa car je gol!" - i iako ću biti "gađana" sa svih strana, kako nemam pojma o umjetnosti (što je istina, jer nisam kritičar umjetnosti) i kako ne znam dovoljno o kazalištu (što je isto istina, jer nisam bila dovoljno u hrvatskom kazalištu) - ja ću, ipak, kao i ono dijete ostati pri svome "Car je gol!"

Gledala sam i smijala sam se, zajedno s mnogima iz naše zajednice, "Predstavi Hamleta u Mrduši Donjoj" pred koji tjedan. Kad sam došla kući te večeri i probala ispričati svom suprugu čemu sam se toliko nasmijala - jer zaista sam se, bar u početku predstave, nasmijala - shvatila sam da mu ne mogu gotovo ništa reći, jer bih se morala služiti ili "prostim" riječima, ili gestama, koje mi u našoj kući ne upotrebljavamo. Svakako, glumci su bili izvrsni, Hamlet je zaista bio Hamlet, no bila sam zbunjena onim što sam slušala i koliko god me danas "gađali" razni iz zajednice - oni koji dobro "poznaju" umjetnost i "narodni" jezik - smatram da su mnogi izrazi bili ubačeni potpuno nepotrebno, da ta drama nije ništa dobila, već je samo izgubila na vrijednosti sa onim riječima na koje danas ja reagiram "Pa car je zaista gol!"

U razgovoru s nekim poznanicima koji su me zvali idući dan, mišljenje je bilo podijeljeno, neki su govorili da je bilo "izvrsno", drugi da takovo nešto "prosto" do danas nisu ni čuli, niti vidjeli.

Sama nisam bila svjesna koliko me je ta predstava smetala do današnjeg dana, kad sam razgovarala s prijateljima i shvatila kako je ova predstava sve ono protiv čega se ja bunim u svom privatnom životu, ali i u društvenom radu. Jedan od razloga zašto je HRVATSKA ISKRA počela ponovo izlaziti je taj da se našem čitalaštvu prenesu lijepe i dobre misli, bez prostačenja, bez vrijeđanja, bez upotrebe riječi koje su nam došle s istoka. Pisala sam već o tome kako su hrvatske novine prepune prostota, čak i u člancima o Goranu Ivaniševiću bilo je toliko prostota da sam morala "uređivati" članak kako bih ga mogla predstaviti Vama, čitateljima, koji ste mi mnogo puta rekli kako cijenite ovaj način izražavanja ovih novina.

Ponavljam, i ja sam se smijala kao i Vi drugi, no dan kasnije zamislila sam se i rekla sama sebi, da mi takovi nismo! Mi ne govorimo uglavnom samo prostote, ne služimo se tako obilno "gestama", a da ne govorim o tome kako smo negativno prikazani u cijeloj predstavi! Možda je Brešan napisao 1970. godine predstavu za društvo bivše Jugoslavije, a tu predstavu danas prenijeti na neko selo u Hrvatskoj, za mene osobno je uvreda, jer ja radim u svom narodu, volim ga i poznajem i ponosna sam na njega. Ovo Brešanovo selo, Donja Mrduša, ni po ljudima, ni po jeziku i gestama ne spada u Hrvatsku, a ako nam je takova moderna hrvatska književnost, ili kazališna umjetnost - quo vadis, Croatia?

Valentina

Teroristički napadi na New York i Washington

STRAVIČNE TERORISTIČKE AKCIJE NA SIMBOLE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

NAPADNUTI NEW YORK, WASHINGTON I PITTSBURGH!

NEW YORK — U terorističkim napadima u Sjedinjenim Državama u utorak ujutro srušena su oba tornja Svjetskog trgovačkog centra, razoren je dio zgrade Pentagona, automobilima bombama pogodeni su zgrada State Departmenta i Capitol Hill, a jednim je zrakoplovom gađan Pittsburgh. Oba tornja Svjetskog trgovačkog centra u New Yorku srušila su se u plamenu. Tome su prethodila dva pogotka zrakoplovima sa 156 putnika i članovima posade u tornjeve centra. Broj žrtava iz napada na WTC, Pentagon i Pittsburgh mogao bi dosegnuti brojku od nekoliko tisuća. U zapadnoj od dva tornja Svjetskog trgovačkog centra u New Yorku, dviju najviših građevina u ovom američkom velegradu, u utorak ujutro oko 8.40 sati po mjesnom vremenu zaletio se zrakoplov. Nekoliko minuta nakon 9.00 sati, kada su sve američke TV mreže uključile svoje kamere i prikazivale snimke iz New Yorka, odjeknula je eksplozija i na istočnome tornju. Na jednoj od snimki je vidljivo da se u taj toranj zaletio dvomotorni mlažnjak srednje veličine. Neimеноvani izvori u Pentagonu istodobno su potvrdili da je putnički mlažnjak tvrtke American Airlines na letu broj 11 od Bostona prema Los Angelesu otet neposredno nakon polijetanja, a pilotu je naređeno da skrene prema aerodromu John F. Kennedy u New Yorku. Vjeruje se da je taj zrakoplov udario u istočni toranj Svjetskog trgovačkog centra. Televizija NY1 objavila je da su zrakoplovi oteți na bostonskom međunarodnom aerodromu. Jedan je bio avion kompanije United Airlinesa, a drugi American Airlinesa, javila je newyorška televizija.

Kasnije su obje zrakoplovne kompanije objavile da su im oteta po dva zrakoplova. Svjetski trgovački centar je, uz ostalo, jedna od najvećih turističkih atrakcija koju svakodnevno posjećuje tisuće ljudi, a prije nekoliko godina bio je i meta terorističkoga napada. Ovaj tragični događaj koji se sve češće naziva terorističkom usklađenom akcijom dogodio se na dan početka godišnjeg zasjedanja Opće skupštine UN-a. U strahu od mogućih novih napada, nakon što su dva zrakoplova udarila u nebodere Svjetskog trgovačkog centra u New Yorku, američke vlasti odlučile su evakuirati sve važnije institucije. Neposredno nakon napada na zgrade WTO-a uslijedio je napad na ministarstvo obrane - Pentagon. Napad je ponovno uslijedio iz zraka, a zrakoplov koji je pao u blizini Pentagona u utorak ujutro izazvao je strahovitu eksploziju i golemi požar, priopćili su američki dužnosnici i očevici događaja. Nakon što je zgrada planula, dio zgrade se urušio. Dužnosnici su rekli da je zrakoplov pao blizu helikopterskog uzletišta ispred zgrade u kojoj su smješteni glavni stožer američke vojske i ministarstvo obrane. Američke su vlasti nakon prva dva napada počele s evakuacijom Bijele kuće, State Departmenta, Kongresa te ministarstva financija, dok je burza na Wall Streetu ostala otvorena. Savezna uprava leta također je odredila zabranu leta na cijelom području SAD-a, dok je zrakoplovima koji su u zraku dopušten nastavak leta do destinacije. Newyorška je policija dobila dojavu da se Svjetskom trgovačkom centru približava i treći zrakoplov i užurbano nastojala raščistiti područje oko najviših zgrada New Yorka kako bi ublažila katastrofalne posljedice mogućeg pada pogodenih nebodera. Oko 10 sati i zgrada State Departmenta našla se udaru, ovaj put napad je izveden automobilom bombom, a isto se dogodilo i sa zgradom Capitol Hilla, koja je također napadnuta automobilom bombom. Kod Pittsburgha je pao zrakoplov tvrtke United Airlines Boeing 747 koji je letio na liniji New Jersey—San Francisco. (Slobodna Dalmacija 12.9.)

POSljednji TELEFONSKI POZIV IZ TORNJA: UMIREMO!

Panika njujorškog jutra :

Newyorčani koji su upravo hitali na posao malo prije devet sati u nevjerici su gledali najprije kako mali avion udara u toranj Svjetskoga trgovinskog centra. Nastala je panika. No, prije nego što su uopće mogli išta učiniti, bili su svjedoci strahovitog drugog udara. "To se događalo pred mojim očima. Ljudi su počeli trčati, neki su čak iskakali kroz prozore. Vidjela sam barem desetak ljudi koji su skočili kroz prozore. Bilo je strašno", govori žena u suzama.

James Winter, koji stanuje u blizini, kaže da ga je probudio snažan prasak. "Bio sam u krevetu. Cijela se zgrada tresla. Potrčao sam prema prozoru i vidio golemi stup dima kako se diže iz jednog od tornjeva. Svi iz moje zgrade trčali su u panici uokolo", kaže James. Ljudi su bezglavo trčali ulicama, tražeći zaklon od tornja koji se rušio. Svi su govorili o terorističkom napadu, no nitko nije točno znao što se zbiva.

Nakon što se i drugi toranj srušio, cijeli se Manhattan gušio u gustom dimu, a cijelo su područje prekrili pepeo i komadi gorućeg materijala sa srušenih tornjeva. Bila je to noćna mora. "Svi su vrištali, plakali, trčali - policajci, obični ljudi, vatrogasci, svi", svjedoči Mike Smith. "Bilo je kao u ratnoj zoni." Neki drugi očevici uspoređivali su s Pearl Harborom trenutak kada su stotine ljudi navalile na most s brooklynske strane, prekriven pepelom i krhotinama. Mnogi su nosili maske koje su im dijelili policajci i vatrogasci, dok su drugi lice prekrili rupčićima.

Shirley Bates, koja je radila na 88. katu Prvoga tornja, kaže kako je vidjela ženu koja je ležala na podu s opeklinama na nogama i rukama i spaljenom kosom. Tek koji trenutak nakon što su ona i ostali evakuirani, začula je strahovitu drugu eksploziju. "Sve je došlo kao tornado", kaže potresena.

Boris Ozersky bio je u svom uredu na 70. katu kada se dogodila prva eksplozija. "Kao da me nešto snažno oborilo na pod. Nastao je mrak, a onda sam se sjurio stepenicama do prizemlja. Potom se začula druga eksplozija", govori.

"O, moj Bože, ljudi su iskakali kroz prozore pokušavajući se spasiti od strahovitog požara. Oko mene ljudi su hodali poput duhova, prekriveni pepelom", govori AP-ov novinar na mjestu događaja Dunstan Prial.

Slično je bilo i u Washingtonu. Paul Begala bio je svjedok napada na Pentagon. "Vidio sam golemu vatrenu kuglu, veliku narančastu vatrenu kuglu."

Promet u pogodenim dijelovima obaju gradova stao je, brojni su sta-

novnici ostali zarobljeni u automobilima u tunelima. Svi vatrogasci i spasilacka služba te nacionalna garda angažirani su. Sve gradske bolnice prepune su ranjenika, a očekuje se golem broj ranjenih jer se u WTC-u pojavilo 50.000 ljudi na poslu. Bolnicama nedostaje krvi, a stotine ljudi pristižu sa strašnim opeklinama, opečeni od glave do pete.

"Umiremo", bilo je jedino što je kazao čovjek koji se javio na telefon u predvorju užarenog tornja i potom prekinuo vezu. Njegove su riječi bile zagušene kricima i zapomaganjem. Na drugi se poziv više nitko nije javio.

Dr. IVAN ŠIMONOVIĆ, HRVATSKI VELEPOS LANIK PRI UN-u:

Ljudi su skakali iz goruće zgrade!

ZAGREB/NEW YORK — Hrvatski veleposlanik pri UN-u dr. Ivan Šimonović kazao nam je da su svi djelatnici misije dobro, kao i članovi njihovih obitelji, a hrvatski državljani koji su se javili misiji tražeći članove svojih obitelji, nisu imali razloga za zabrinutost. Dr. Šimonović nalazio se u zgradi UN-a u vrijeme napada, koji se dogodio točno nakon završetka tradicionalnog molitvenog doručka na East Riveru.

- Vidjeli smo oblak dima koji se dizao u zrak. Nakon toga sve je stalo - ispričao nam je Šimonović, koji je dodao da nije bilo panike u UN-u, ali da su djelatnici bili uzbuđeni i zgranuti onim što se događalo. Simbolično je otkazana ceremonija početka Opće skupštine UN-a koja je trebala započeti "zvonom mira", u koje je trebao udariti glavni tajnik.

Ujedinjeni narodi pregovaraju o tome hoće li se održati Opća skupština, a Šimonović nam kaže da je najveći dio diplomata odlučan u tome da se pokaže solidarnost prema Americi, kao i to da se terorizmom ne može zaustaviti funkcioniranje međunarodnog poretka. Da Amerika nije sama, pokazali su svi djelatnici UN-a koji su nakon napada otišli dati krv u newyorške bolnice, kako bi pomogli ranjenima.

Sin dr. Šimonovića Ivan Šimonović Jr. (17) u trenutku napada nalazio se na zgradi škole Ujedinjenih naroda, baš u blizini Svjetskoga trgovačkog centra na koji je izveden napad. On je vidio, prepričava nam Šimonović, tu stravičnu sliku kao i uzaludne pokušaje spašavanja ljudi, od kojih su se mnogi bacali kroz prozor goruće zgrade. (Slobodna Dalmacija 12.9.)

I Hrvati poginuli u New Yorku

OBITELJI NESTALIH HRVATA DOMINIKI MIRKOVIĆA, ALFREDA VUKOŠE, RONALDA TARTARA I ANTHONYJA JOVIĆA DANE PROVEDE U MOLITVI I SUZAMA; SESTRA ALFREDA VUKOŠE DALA DNK NA ANALIZU

Tuga, šok, očaj i nada obuzimaju obitelji informatičara Alfreda Vukoše, vatrogasca Anthonyja Jovića, informatičara Ronalda Tartara i službenika Dominika Mirkovića, četvorice nestalih Hrvata pod ruševinama Svjetskoga trgovinskog centra. Neprospavane noći i potrage po newyorškim bolnicama označili su protekle dane kroz koje su prolazile hrvatske obitelji u New Yorku.

Obitelj nestaloga 36-godišnjeg Alfreda Vukoše u New Yorku jedva prolazi kroz tragediju koja ih je snašla. U suzama, drhtavim glasom, Alfredova sestra Sonja ispričala nam je jučer kako proživljavaju teške dane. - Eto, dala sam DNK na analizu za identifikaciju našeg Alfreda - tiho je govorila na telefon, da ne čuju roditelji Irma i Šime s kojima živi. Njihov je brooklynski dom postao središte molitve.

- Veliki je to šok za obitelj, ne samo našu. Kako da ne plačemo i ne molimo za sve koji su izgubili život? I naše kolege i susjede prožima bol. I u Domovinskom smo ratu izgubili rođake i prijatelje, ne mogu opisati tugu koju osjećamo - plakala je Sonja.

Alfred je bio kompjutorski inženjer u poduzeću "Cantor Fitzgerald" na 103. katu prvog tornja. Škole je završio u Americi, u koju je s obitelji došao 1968. godine. U njegovu je poduzeću čak 1300 mališana ostalo bez jednog roditelja.

- Ne znamo ništa o Dominiku, što da kažem, obitelj samo plače. Znaite li što znači izgubiti 41-godišnjeg sina - kazala nam je jučer Lea Busanić sa Suska, sestrina službenika Dominika Mirkovića nestalog u newyorškoj katastrofi.

JOVIĆI POKRAJ RAŽANCA: TUGA U OBITELJI ANTE JOVIĆA, VATROGASCA NESTALOG POD RUŠEVINAMA WTCa

TONI JE NASTRADAO SPAŠAVAJUĆI LJUDE

ZADAR — Američki vatrogasac Toni Ante Jović (39) treći je Hrvat, podrijetlom sa širega zadarskog područja, koji je zajedno s tisućama žrtava terorističkoga napada nestao u ruševinama Svjetskoga trgovinskog centra u New Yorku. Po dojavi o napadu na WTC sa vojnom vatrogasnom jedinicom iz Brooklyna uputio se na mjesto nesreće, a nakon toga mu se gubi svaki trag. Pretpostavlja se da je stradao na najnižim katovima jednog od nebodera, iako njegovo tijelo još uvijek nije pronađeno.

U nedjelju, nakon što se njegovo ime pojavilo na popisu nestalih, zaputili smo se u zaselak Jovići u općini Ražanac, odakle je Toni jevu pokojni otac Mladen Jović u svijet otišao još 1958. godine. Ivan Jović, prvi rođak nastradalog vatrogasca, od utorka je u stalnom telefonskom kontaktu s rodbinom u New Yorku, a sa strašnom istinom suočio se u četvrtak na večer, kada je Tonijeva obitelj prestala vjerovati da je uspio preživjeti.

- Odmah u utorak nazvao sam strica Blaža u New York. On mi je rekao da je Toni na poslu i da se nije vratio. Svi su se dali u potragu po bolnicama, sa slikom su obilazili ruševine, ali do danas nisu ništa doznali, tako da su izgubili svaku nadu da je Toni živ. Ni u Vatrogasnoj postrojbi u Brooklynu nemaju točne podatke tko je sve išao na mjesto nesreće niti informaciju koliko je vatrogasaca stradalo, iako je stigla obavijest da nema preživjelih u ruševinama - ispričao nam je ožalošćeni Toni jevu rođak Ivan, dodavši kako je sudbina htjela da mu mlad umre stric (Tonijev otac), a sad

PREDSJEDNIK HRVATSKE VLADE IVICA RAČAN

Sućut Amerikancima

ZAGREB — Zaprepašteni smo kao i čitav svijet. Američki narod i svi mi suočeni smo na drastičan način sa zlom i suvremenim terorizmom. Nakon ovoga ništa više neće biti isto. Ne možemo ni na koji način predvidjeti sve konzekvence koje će iz ovog terorističkog čina proizaći. U ime Vlade izražavam ogorčenje i snažnu osudu ovog terorističkog čina i izražavam sućut predsjedniku SAD-a i američkom narodu - izjavio je predsjednik hrvatske Vlade Ivica Račan. (Slobodna Dalmacija 13.9.)

PREDSJEDNIK RH STIPE MESIĆ:

Istinski užas

ZAGREB - Istinskim užasom predsjednik Republike Hrvatske Stipe Mesić nazvao je teroristički napad na gradove SAD-a, rekavši da se ne radi o običnom terorizmu nego o smišljenom zločinu koji je dugo pripreman, a čiji su planeri željeli što veći broj ljudskih žrtava. Na upit snosi li SAD dio

Čak 3000 Sušćana živi u SAD-u, najviše u New Yorku i okolici. Doznajemo da je njih 16 radilo u Blizancima i da su svi spašeni osim Dominika. Šokirani nestankom sina, treći dan nakon tragedije u New York su iz Floride stigli roditelji umirovljenici Marija i Dominik Mirković.

- Moja kći je u New Yorku i zvala je tetu Mariju telefonom. Tako je plakala da nije mogla govoriti. Znaite, prijatelj ga je zvao u njegov ured na 86. kat u utorak u 8.45 sati, nakon udara prvog aviona. I tada je rekao "Odmah idem ča". U 9 je sati nazvao suprugu i ponovio joj iste riječi. Tada se zabio drugi avion i otada nema ni traga našem Dominiku - plakala je gospođa Lea. Dominik Mirković otac je troje djece, dvije djevojčice i dječaka. Najmlađem je tek godinu dana, a supruga je nezaposlena.

Kompjutorski stručnjak Ronald Tartaro u svojoj je 37. godini nestao pod ruševinama Blizanaca. Radio je na 97. kat i, poput Mirkovića, otac je troje djece. Njegov rođak iz Nina Boško Tartaro kaže kako obitelj još nema nikakvih obavijesti.

- Ronald se obitelji nije javljao otkako su avioni udarili u nebodere, a budući da su pretražili bolnice i nisu ga našli, za sada ga vode kao nestalog. Inače se od rata Ronald nije vraćao u Hrvatsku - kazao je B. Tartaro.

Službeno je potvrđeno da je nestao i vatrogasac poručnik Anthony Jović, junak koji se sa svojom jedinicom zaputio u WTC netom nakon eksplozije. (Večernji list 17.9.)

i rođak koji je, iako rođeni Njujoršanin, neobično volio Hrvatsku i rado dolazio u posjet rodbini. Zadnji je put, kako kaže Ivan, zajedno sa suprugom Amerikankom, podrijetlom s Oliba, i dva sinčića od 12 i deset godina te majkom Terezom u Hrvatskoj bio 1998. godine, a trebao je na odmor doći i idućega ljeta.

— Uvijek je govorio da bi volio živjeti u Hrvatskoj. Plaćući se vraćao u Ameriku. Bio je miran, tih. O poslu nikada nije govorio, ali znam da je prije nego što je pošao u vatrogasce radio kao trgovac automobilima, a po struci je automehaničar. U obitelji mu dvije godine nisu znali da je promijenio posao. Tajio im je, jer se vjerojatno ne bi slagali s njegovom odlukom koju je donio samo zbog veće zarade i beneficiranog staža - kaže Ivan još u nevjerici da se jedna takva tragedija uopće dogodila.

Na sreću, dodaje, nitko drugi od rodbine nije se u trenutku napada našao u blizini i svi su na sigurnome osim Tonija koji je, želeći pomoći u spašavanju žrtava, ostao zatrpan - kako kaže - u ruševinama Trgovinskog centra. Obitelj je izgubila svaku nadu, kaže Ivan prisjećajući se rođaka Tonija koji je, kako kaže, svoje godišnje odmori u Hrvatskoj provodio obilazeći Olib, odakle mu je majka i supruga, Medugorje, Dubrovnik, Split i Zadar, a rado je svraćao i rođacima u Joviće, rodno mjesto svojeg oca. Dobro je, dodaje, govorio hrvatski jezik, a govorio je da će nastojati i djecu naučiti.

- Ovo je tragedija, a još je gore što bi mogla zahvatiti i čitav svijet - kaže na kraju Ivan Jović. (Slobodna Dalmacija, 17. 9.)

odgovornosti zbog politike koju je provodio, Mesić je uzvratilo da se ne smiju dogoditi, bez obzira na krizna žarišta, ovakvi teroristički napadi i apsurdni zločini. Stoga se ne može optuživati ni jednu politiku na ovaj način i ovako je uvjeravati da je potrebno njezino mijenjanje. (Slobodna Dalmacija 12.9.)

Ministar unutarnjih poslova Šime Lučin jučer se sastao s američkim veleposlanikom u Hrvatskoj Lawrenceom G. Rossinom, a povod susretu bio je želja veleposlanika da i osobno zahvali ministru na pomoći i osiguranju koje je MUP dao svim američkim državljanima u Hrvatskoj. Nakon terorističkih napada u New Yorku i Washingtonu MUP je osnovao izvanredni stožer u kojem su, s predstavnicima američkog veleposlanstva, dogovorene mjere osiguranja veleposlanstva, rezidencija te niz ostalih objekata u kojima su smješteni Amerikanci. Posao je povjeren PU zagrebačkoj, a dosadašnji rad i posao zagrebačkih policajaca veleposlanik Rossin ocijenio je vrlo dobrim. (Večernji list 14.9.)

Young golfers during the brake

initial forum and we hosted a successful tournament in Toronto for the past three years."

After reading this, I realized it was important for me to find more about this event, so in a short conversation one of the organizers Mr. Zoran Mayer, well known jeweler in the Croatian business centre in Mississauga told me: "We think that the tournament was very successful. We believe what we achieved by this tournament was that it was the first time in our community that the second generation of the Croatian-Canadians organized an event which included our fathers, mothers, our elders, and it gave us an opportunity to interact and share ideas." He continued: "The tournament was not based on winning, but on enjoyment, so although everybody had an equal time in winning prizes on the golf course, the best golfer did not win - we all were the real winners!"

In friendly conversation, after the game of golf

What can I tell you: such young men and women in our community should be commended for such wonderful efforts, such great ideas when two generations of Croatian-Canadians can share the past and have visions for the future. However, great ideas are important, yet if there are no support from the community, many ideas stay just "ideas", but in this case, many business people helped young hockey players to organize this event. One more thing: through our conversation young Mr. Mayer never stopped talking about many sponsors who helped this event. He asked me specifically to mention all the sponsors and thank them all, because these were the companies and individuals who understood the need for the great support of this event, but also for our young Croatian-Canadians who are diligently working in the community. However, I just cannot mention all sponsors - the list would take half of the page - thus making it impossible.

At the end, I have never written about this club, so it is time that we in the nearest future write about this small group of young men and women who being second generation of Croatians here in Canada, follow their parents footsteps in celebrating life here in Canada, yet never forgetting where their parents came from, thus promoting the name of Croatia even further than their parents can ever imagined. It must be wonderful for the parents of all of these young men and women to realize that they have

done a great job of raising their children properly - when these children, now adults, organize a special event in a Croatian park and share it with the Canadian and Croatian friends and family. Well done, Vesna, Zoran and Johnny!(VK)

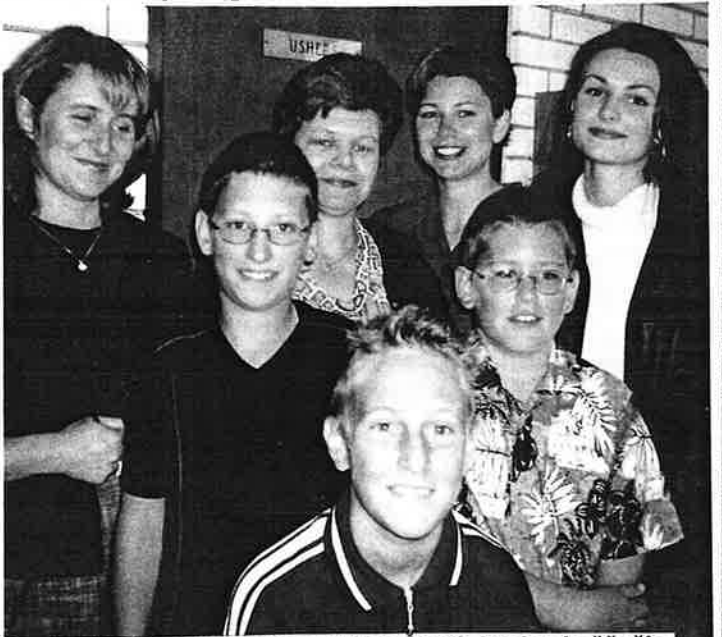

We really had great time at the golf tournament!

GODIŠNJA PROSLAVA ŽUPE SV. KRIŽA - HAMILTON

U nedjelju, 16.rujna 2001, hrvatska župa Sv. Križa, Hamilton slavila je svoj 'imendan', "Uzvišenje Sv. Križa".

Svečanost je ustvari počela trodnevnicom, molenjem krunice, Sv. misom, u četvrtak navečer, a nastavljena u petak i subotu. Nedjeljnu sv. misu predvodio je hamiltonski biskup Msgr. Antony Tonnos uz prisustvo domaćih svećenika i časnih sestara, župljana, te gostiju iz drugih župa i časnih sestara iz njihove glavne kuće West Seneca, N.Y.

Pozdravi svima iz Hamiltona: Vera Šimić, Marina Leščačin, Milena Pavunković, Valentina Leščačin, stoje: Jason Pavunković, Matija Pavunković i Mario Šimić

Počasnu stražu dali su "Knights of Columbus" katolička organizacija muževa koji su uvijek prisutni kod takovih svečanosti. Kao i uvijek bilo je svečano i dostojanstveno na toj vjerskoj svečanosti. U svojoj propovijedi biskup Tonnos je povezao tragične događaje prošlog tjedna u SAD sa križem i patnjom našeg Spasitelja i pozvao vjernike da kroz taj križ nađu put i hrabrost za svoj život. Osvrnuo se i na činjenicu da su naši sunarodnjaci i naša domovina prošli kroz strahote rata, terora, mučenja ali da su zahvaljujući svojoj vjeri izdržali. Nakon Sv. mise biskup Tonnos se još zadržao u razgovoru sa prisutnima. (BM)

Događaji u zajednici

Predsjednik Kanadsko Hrvatskog šahovskog kluba, gosp. Željko Odorčić u igri, u pozadini gosp. Mijo Broz

Šahovski turnir, Karlovački park

U nedjelju 9. rujna u Karlovačkom parku organiziran je sada već četvrti tradicionalni šahovski turnir, koji je okupio veću grupu vrlo zainteresiranih šahista naše zajednice, čak i neke mlade hrvatske šahiste, koji imaju tzv. rating i u kanadskim šahovskim natjecanjima. Ove godine bilo je čak i gledatelja, koji su sa zanimanjem pratili šahovske partije, koje su bile igrane kroz cijeli dan, sa stankom za zajednički ručak.

Kratko sam razgovarala sa gosp. Jankom Furličem, organizatorom ovog šahovskog turnira, koji me je i dočekao u parku, u prostoriji gdje su se igrale partije šaha. Gosp. Furlič mi je objasnio da se na ovom natjecanju igralo po tzv. švicarskom sistemu, po kojemu je svaki od 23 šahista igrao sedam partija šaha, a svaka je trajala 15 minuta.

Nakon odigranih partija pobjednik je bio gosp. Damir Miletić, drugo i treće mjesto dijele gospoda Danko Wolf i Branimir Bujić, a četvrto i peto Mato Miletić (otac Damira Miletića, pobjednika) i Ivan Turkalj.

Ovaj šahovski turnir postaje sve interesantniji za hrvatske šahiste na ovom području. Rekao mi je gosp. Furlič, kako je jedan od natjecatelja gosp. Paurić došao čak iz Oshawe sa svoje dvoje djece kako bi sudjelovao na ovom turniru. Gosp. Boško Marić je večer prije doputovao avionom, no ni to ga nije spriječilo da ne dođe na turnir ujutro, zajedno sa kćerkom Gordanom. Mlada Gordana Marić i dvoje mladih iz Oshawe, Alen i Denis, igraju šah na kanadskim natjecanjima, i svo troje imaju lijepi rating.

Gosp. Furlič, koji je "samo" organizator ovog turnira, koji je organizirao Kanadsko-hrvatski šahovski klub, a predsjednik mu je gosp. Željko Odorčić, govori kako je očito da interes za ovakav šahovski turnir raste, jer recimo ove godine imaju čak pet šahista više nego prošle godine. Eto, dobar rad uvijek ima dobre rezultate. Ove godine malo su pomogli i sponzori, CRO-CAN TRANSATLANTIC, "GARDEN PATH", poznata cvje-čarna gđe. Stephanie Budiše, kao i DOMI, automatska garažna vrata, vlasnik gosp. Janko Furlič. Jasno, zahvale idu i Karlovačkom parku, koji je tako nesebično podijelio svoje prostorije sa hrvatskim šahistima.

Hrvatskim šahistima zahvaljujem na dobrodošlici i čestitam na uspješnom turniru i na interesu, koji su pobudili među mladim Hrvatima. Vidimo se dogodine, na 5. Hrvatsko-kanadskom šahovskom turniru! (VK)

DESETA OBLJETNICA ZAVIČAJNOG KLUBA "HRVATSKO ZAGORJE"

U početku posljednjeg milenija devetnaestog stoljeća, došlo je do znatnih promjena u svijetu, pogotovo u Europi, i kod srednjeistočnih zemalja: došlo je do otkrivanja maske dugogodišnjeg jarma sa malih, nesvrstanih zemalja. U toj grupi nalazi se i lijepa naša Hrvatska.

Nemilosrdna beogradska čaršija, uz pomoć jugoslavenske Armije, nasrnula je na lijepu našu majku Hrvatsku. Primjerice: na Vukovar, brojna sela i gradovi, na žene i djecu, na stare i nemoćne. Loše vijesti stizale su svakog dana. Osjetio se jecaj i vapaj za sinovima hrvatskih majci, širom svijeta.

Brojni sinovi širom svijeta digli su svoj glas solidarnosti. Tako su dva sina iz varaždinske regije, sazvali prvu čajanku petnaestog prosinca 1991. godine u dvorani župe Naše Gospe Kraljice Hrvata u Torontu i skupili su 10.000 kanadskih dolara za bolnicu u Varaždinu. Novac je bio dostavljen u njemačkim markama, direktoru bolnice Varaždina i Klenovnik u prisutnosti predsjednika općine i predjednika Križnog štaba općine Ivanec.

Pomoć je stigla u trenutku kada su sve banke prestale raditi i dinar, kao i ostale strane valute, bio je "zamrznut", a nasrtaji na Hrvatsku sve veći i veći. Reče mi tada predsjednik općine, uz našu pomoć, sutradan su dva šlepera odmah otišla u Essen, Njemačku, gdje je sakupljena humanitarna pomoć u robu čekala na prijevoz za bolnicu u Varaždinu.

Povodom toga događaja, prve čajanke, ideja i potreba se je razvila za osnivanjem zavičajnog kluba "Hrvatsko zagorje", za humanitarnu podršku i solidarnost s rodnim krajem. Mnogi zavičajni klubovi su već bili organizirani širom hrvatske dijaspor.

Klub "Hrvatsko zagorje" počinje radom u tom vremenu, te organizira sve do danas dvije do tri svečene večere (banketa) godišnje, a zaradeni novac odlazi kao humanitarna pomoć za brojne invalide, proteze, invalidska kolica i slična pomagala.

Hvala na Vašoj stalnoj podršci zavičajnom klubu "Hrvatsko zagorje"

Steve S.Smintich

Odbor za klub, L. 515

"Croatia cup" golf tournament

On Sept.8,2001. three young Croatian-Canadians, second generation of Croatians here in Canada organized an interesting event. Ms. Vesna Mayer, her brother Zoran Mayer and Mr. John Lončarić Jr. organized a golf tournament in the name of the Canadian Croatian Hockey Association, in which they are all involved in one form or another. Participating in the tournament were hockey players, family, good friends and other interested parties. In total there were 52 golfers who joined in the day of fun and friendship. After the tournament, which was held at the prestigious Georgetown Golf Club, they went to the Croatian Parish park "Father Kamber" in Mississauga, where they had a lunch consisting of roasted lamb and pork. After a game of golf the afternoon was enjoyable in the shade of the popular park with friends and family on hand to discuss the day events and the rest of the life.

The process began in October 2000 when a team of second generation Croatian-Canadian hockey players went to Croatia to play a serious of 5 exhibition hockey games in Zagreb after which relationships were forged. In a pamphlet sent to their sponsors and participants they said:"Our goal is to build on developing a relationship with the Canadian counterparts as there are many second and third generation Croatian-Canadian that should wish to interact with fellow Croatians if given the opportunity. We believe that a great way to accomplish this is to generate opportunities for interaction in events that we have grown up with in Canada. Hockey is our

EKSKLUZIVNO OBJAVLJUJEMO PISMO NAJTRAŽENIJEGA SVJETSKOG TERORISTA OSAME BIN LADENA UPUĆENO PAKISTANSKOM DNEVNIKU AUSAF

IMAMO SNAGU JAČU I OD ATOMSKE BOMBE

Pakistanski dnevnik Ausaf u četvrtak je objavio pismo Osame bin Laden, koje je taj saudijski terorist u egzilu u Afganistanu uputio preko osobnog posrednika glavnom uredniku toga islamabadskog lista Hamidu Miru. On je nekoliko puta intervjuirao Osamu bin Ladena i vjeruje se da je u dobrim odnosima s najtraženijim čovjekom svijeta.

Slobodna Dalmacija u cijelosti objavljuje pismo, čija autentičnost nije potvrđena od strane samoga Bin Laden, ali prema riječima Hamida Mira, osoba koja je donijela pismo bliski je suradnik opasnog Saudijska, kojemu su talibanske vlasti u Afganistanu zabranile davanje ikakvih izjava. Ipak, nakon objavljivanja teksta u pakistanskom dnevniku, službeni Kabul nije opovrgnuo vjerodostojnost pisma. Bin Laden u pismu kaže: "Nisam ni na koji način povezan s napadima 11. rujna na Sjedinjene Države, ali ih podržavam jer znače reakciju potlačenih protiv tlačitelja. Odrekao sam se života bogataša u raskoši i posvetio svoj život džihadu. Krenuo sam u svetu misiju. Obećao sam Palestincima pomoći u borbi protiv židovskog tlačenja.

Stotine mladih zaklele su se ispred mene da će za to položiti svoje živote. Sa mnom su deseci muslimanskih znanstvenika, i oni će iskoristiti

PARTNERSTVO ZA MIR: HRVATSKE OBVEZE :

Hrvatskoj sugerirano da u nadzor granice s BiH uključi vojsku

Razmjena informacija, prije svega onih iz obavještajno-sigurnosnog sektora, prvi je veći i konkretan zadatak Hrvatske nakon pristupanja Partnerstvu za mir, odnosno prije jasno definiranog cilja - pristupanja NATOu. Na članice Partnerstva, iako ne tako izričito kao na članice NATO-a, odnosi se Članak 5. Povelje o članstvu u savezu, prema kojemu se svaka zemlja saveza smatra ugroženom ako je napadnuta jedna od njegovih članica.

Službena tumačenja naših vlasti kada je riječ o obvezama Hrvatske u svjetlu novonastale situacije zasad su vrlo općenita: o zahtjevima za korištenje značnog prostora ili teritorijalnog mora treba kontaktirati s Ministarstvom vanjskih poslova, a u situacijama poput trenutne odluku bi donosila Vlada. Međutim, riječ je o formalnoj proceduri, a odluka o suradnji s članicama NATO-a donesena je potpisivanjem Povelje o članstvu u PFP-u.

Konkretno, postupcima na terenu od Hrvatske se očekuje, a to je re-sornim ministrima unutarnjih i vanjskih poslova te obrane jasno rečeno

PREDVEČERJE RATA

Talibanima ultimatum, 60 zemalja na popisu ciljeva

George Walker Bush najvjerojatnije će ući u američku povijest kao predsjednik kojemu su njegovi sunarodnjaci dali najveću podršku iako im nije obećao ništa lijepo i ugodno. Nakon njegova obraćanja naciji iz Kongresa, čak 91 posto Amerikanaca stalo je čvrsto iza njega. U svome govoru, briljantno napisanom, osvrće se na sve gotovo mitološke vrijednosti na kojima se temelji američko društvo. - Večeras mi smo zemlja koju je probudila opasnost i koja je pozvana braniti slobodu. Naše tugovanje pretvorilo se u ljutnju, a ljutnja u odlučnost. Pravda će biti izvršena bilo da svoje neprijatelje privedemo pravdi ili pravdu neprijateljima - kazao je Bush. Istaknuo je da je upravo sloboda napadnuta, te da je noć 11. rujna pala na jedan potpuno drukčiji svijet.

Američki je predsjednik vrlo jasno identificirao neprijatelja - globalnu terorističku mrežu Al-Qa'idu. Znakovito je da je spomenuo još dvije ekstremističke organizacije i zemlje u kojima djeluju - egipatski Islamski džihad i Islamski pokret sa sjedištem u Uzbekistanu. Usto, kazao je da je identificirano još 60 zemalja koje podržavaju i ugođuju teroriste.

Predsjednik Bush također je iznio vrlo precizne zahtjeve talibanima - oni odmah moraju iz zatvora osloboditi sve strane državljane, pa i one američke, dati potpunu zaštitu stranim novinarima, diplomatima i humanitarcima koji se nalaze u Afganistanu, odmah i trajno isprazniti zatvore i sve logore za uvježbavanje terorista i bez ikakva odgađanja izručiti sve teroriste i njihove pomagače. Jedan od najozbiljnijih zahtjeva koje je Bush uputio talibanima jest da omoguće Sjedinjenim Državama da uđu u sve terorističke logore kako bi se uvjerile da su oni zaista prazni i da se u njima ne odvija nikakva djelatnost. - Ovi zahtjevi ne podliježu pregovorima i diskusiji. Talibanima moraju djelovati odmah ili će morati dijeliti sudbinu onih koje podržavaju - istaknuo je Bush.

svoje znanje u kemiji, biologiji, tehnologiji i elektronici protiv nevjernika. Veliki broj ljudi, uključujući i mene, odrekao se svakodnevnih udobnosti kako bi krenuli na put prema mučeništvu. Naša odlučnost snažna je poput stijene. Mi ne posjedujemo atomske bombe ili projekte, ali naša odlučnost i snaga prevladat će i nadjačati sva ta oružja. Nastavit ćemo borbu protiv tlačitelja i nećemo odustati dok ne ispunimo taj cilj.

Sjedinjene Države neće ništa dobiti ako eliminiraju jednog Osamu. Sada ih postoji nekoliko. Sjedinjenje Države bile su teroristička zemlja do jučer, i to su i danas. Sjedinjene Države su ta zemlja koja šalje oružje Izraelu kako bi se pokrenuli napadi i izazvale palestinske žrtve. Palestince ubijaju projektilima koje Izraelu šalju Sjedinjene Države. Bombardiraju ih američkim zrakoplovima F16. No, nitko ne pita Ameriku o tome.

Američko neprijateljstvo protiv talibana nije zbog mene, nego zato jer žele graditi svoje baze u Afganistanu. Sjedinjene Države nastavit će stvarati probleme Afganistanu, čak kada i ako ja ne budem u blizini", završava svoje pismo Bin Laden. (Slobodna dalmacija 14.9.)

prošlog tjedna, da uz suradnju na planu raznjene obavještajnih podataka pojača nadzor državne granice s Bosnom i Hercegovinom. Granica bi trebala biti višestruko ojačana, a bude li potrebno, Hrvatskoj je sugerirano da se u njezin nadzor uključe i vojne snage. Istaknuta je poroznost granice oko Imotskog i prema Splitu s obzirom na to da koridore ilegalnih migranata u Posavini nadziru Amerikanci. Problematične su zone u BiH oko Zenice, a Amerikanci su jasno prozvali BiH među zemljama u kojima se nalaze manje, ali ne i nevažne grupacije terorista povezanih s napadom na SAD.

Borbena spremnost u postrojbama Hrvatske vojske nije povećana, doznajemo u MORH-u. Istodobno, zbog brojnih vojnih priprema Sjedinjenih Američkih Država i njihovih europskih saveznika, hrvatski MUP i Glavni vojni stožer povećali su sve mjere sigurnosti, radarsko i obavještajno motrenje. (Večernji list 19.9.)

Predsjednik je svojim sunarodnjacima poručio da ne očekuju jednu bitku, već dugu kampanju kakva dosad nije viđena, u kojoj će se koristiti diplomacija, obavještajne službe, pravni instrumenti, financijski utjecaj i svi raspoloživi vojni potencijali i naoružanje. - Bit će tu dramatičnih udara koji će se moći gledati na TV ekranima, ali i tajnih operacija čije će uspješno okončanje biti skriveno od očiju javnosti. Iscrit će teroriste financijski, okrenut ćemo ih jedne protiv drugih, gonit ćemo ih s jednog mjesta na drugo sve dok ne ostanu bez skrovišta. Gonit ćemo i nacije koje su im dale utočište - naglasio je George Bush, još jednom ponovivši da "oni koji nisu s nama, protiv nas su".

Posljednja trećina govora ispunjena je gotovo patetičnim pozivima Amerikancima da se pripreme za odlučnu "borbu civilizacija". - Znam da se moramo suočiti s bitkama i opasnostima, ali naša će zemlja definirati ovo vrijeme i nećemo dopustiti da vrijeme definira nas. A sve dok Amerika bude odlučna i jaka, ovo neće biti vrijeme terora - kazao je Bush.

Otvoreno je rekao da SAD nema iskrenijeg prijatelja od Velike Britanije i da su još jednom udruženi u plemenitoj zadaći. Tonyja Blaira, koji je prisustvovao govoru, pozdravio je kao dragog prijatelja.

Sve procjene govore da je Bush isplivao iz svih kriza koje su ga pratile od dana kada su napadnuti WTC i Pentagon. Sam događaj u Kongresu bio je pomno izrežiran do najtananijih detalja, a bili su prisutni svi elementi američke nacionalne ratne ikonografije, uključujući i udovicu čovjeka koji je kao putnik u zrakoplovu koji se srušio u Pennsylvaniji napao otmičara i tako vjerojatno spriječio pogodak u još neki cilj. Iako nije bio objava rata, iz govora se jasno može zaključiti da uskoro možemo očekivati prvu epizodu novoga rata. (Večernji list 22.9.)

Kratke vijesti....

ODVJETNICI GENERALA GOTOVINE TUŽE VLADU

ZAGREB, 14. rujna (HIC) - Branitelji generala Ante Gotovine tužili su Vladu Republike Hrvatske i Ured za suradnju s Haaškim sudom jer im nisu dali pristup dokumentaciji koju su vlasti i Tribunal izmijenili o optuženom generalu. Luka Mišetić, glavni branitelj, misli da je Florence Hartmann - glasnogovornica Suda - uzaludno dala izjavu u korist Račanove vlade, kad je rekla da dokumentaciju treba uručiti optuženoj strani tek kad se optuženik preda. "To vrijedi za Sud, i gospoda Hartmann je u pravu što se toga tiče. Međutim, to se ne odnosi na hrvatsku Vladu. Ona ima obvezu, točno određenu hrvatskim ustavnim zakonom, po kojoj optuženim hrvatskim građanima mora dati uvid u svu dokumentaciju koja se na njih odnosi", kazao je Mišetić.

POMOĆ NAJSIROMAŠNIJIM OBITELJIMA ZA KUPNJU UDŽBENIKA

ZAGREB, 14. rujna (HIC) - Oko 20.000 učenika osnovnih škola dobit će pomoć od 400 kuna (oko 100 DEM) za kupnju školskih knjiga, najavila je Vlada. Pomoć će dobiti djeca obitelji koje su "socijalni slučajevi", to jest onih obitelji koje dobivaju državnu pripomoć za minimalne životne troškove.

SLAVKO LINIĆ NAJAVLJUJE NOVA OTPUŠTANJA

ZAGREB, 13. rujna (HIC) - Potpredsjednik Vlade Slavko Linić je u izjavi jednom političkom tjedniku ustvrdio da u hrvatskoj državnoj upravi postoji višak od 20 posto zaposlenih, te je najavio da će doći do otpuštanja dodatnih 50.000 osoba. "Moderna tehnologija, moderniji i aktivniji pristup uprave u radu, uvijek mogu smanjiti broj zaposlenih na tim radnim mjestima", izjavio je Linić.

DAN ŽALOSTI U HRVATSKOJ

ZAGREB, 14. rujna (HIC) - Hrvatska Vlada proglasila je danas dan žalosti, odajući počast žrtvama terorističkih zločina počinjenima u Sjedinjenim Američkim Državama prošloga utorka. Premijer Ivica Račan pozvao je građane Republike Hrvatske da minutom šutnje, točno u 12 sati, izraze svoju sućut američkom narodu zbog tragedije koja ih je pogodila. Hrvatska se tako priključuje zemljama Europske unije koje na današnji dan izražavaju svoju solidarnost sa SAD-om. Račan je izjavio da je Hrvatska spremna "dati potreban prilog u borbi protiv terorizma, zajedno s drugima u Europi." U Hrvatsko-američkom društvu u Zagrebu otvorena je jučer knjiga sućuti, u kojoj je već nakon nekoliko sati preko tisuću osoba upisalo svoje poruke i žaljenje.

O DIPLOMATSKIM ODNOSIMA S TERORISTIMA

DUBROVNIK, 13. rujna (HIC) - Bivši ministar vanjskih poslova, predsjednik Demokratskog centra Mate Granić, energično je osudio terorističke napade na SAD, te izrazio svoju sumnju u sposobnost sadašnje hrvatske Vlade, "u trenucima kad je potrebno otkloniti sve opasnosti na našem području, te osujetiti da se ono pretvori u koridor nasilnika". Podsjetio je na one Vlade koje su se zalagali za uspostavu diplomatskih odnosa sa zemljama koje štite i podupiru terorizam. Nije htio spomenuti imena tih dužnosnika, ali su se novinari nazočni na konferenciji za tisak DC-a, prisjetili da je nedavno predsjednik Stjepan Mesić najavio svoju službenu posjetu Libiji, koja je na popisu zemalja koje podržavaju islamski terorizam.

ZBOG OREŠKOVIĆA ODGOĐENO SUĐENJE GENERALU NORCU

RIJEKA, 18. rujna (Hina) - Suđenje umirovljenom generalu Mirku Norcu i ostaloj četvorici optuženika za ratne zločine nad civilima, koje se vodi na riječkom Županijskom sudu, odgođeno je na neodređeno vrijeme

zbog lošeg zdravstvenog stanja prvooptuženog Tihomira Oreškovića, zbog čega, po mišljenju neuropsihijatra, on trenutačno nije u stanju sudjelovati u raspravi.

Specijalist neuropsihijatar utvrdio je takvu dijagnozu na jučerašnjem konzilijamom liječničkom pregledu, koji je odredila predsjednica Sudskog vijeća Ika Šarić na temelju zahtjeva Oreškovićevih branitelja. U razgovoru s liječnikom Orešković je, stoji u njezinu nalazu, uz ostalo naveo kako se osjeća ugroženim zbog prijetnji njemu i njegovoj obitelji. Također je naveo da je razočaran jer ga je jučer fizički napao suoptuženi Norac.

Orešković će biti upućen u zagrebačku Bolnicu za osobe lišene slobode, gdje će nad njim biti izvršeno petnaestodnevno liječničko vještačenje, a s nalazom će biti upoznato Sudsko vijeće pred kojim se vodi rasprava.

EU U SIGURNOSNIM PITANJIMA RAČUNA NA HRVATSKU
ZAGREB- Trenutačna situacija u svijetu neće utjecati na eurointegracijske aktivnosti Republike Hrvatske, priopćeno je jučer iz Ministarstva vanjskih poslova nakon sastanka zamjenice ministra Vesne Cvjetković-Kurelec s belgijskim veleposlanikom Lucom Liebaustom. Od Hrvatske je zatraženo ispitivanje mogućnosti uključivanja u aktivnosti EU glede sigurnosne suradnje.

HRVATI U EU BEZ ZELENE KARTE
DUBROVNIK- Jučer je u hotelu "Excelsior" održana skupština potpisnika Multilateralnoga garancijskog sporazuma (MGA), na kojemu su bila izaslanstva 24 nacionalna ureda. Prema tom sporazumu, koji je Hrvatska potpisala prije dvije godine, vozači s hrvatskim registarskim pločicama ne trebaju imati zelenu kartu pri ulasku u zemlje EU i obratno. (Večernji 21.9)

POLICIJA ISPITIVALA BIVŠEG MINISTRA UNUTARNJIH POSLOVA

OSIJEK, 21. rujna (HIC) - Jučer je u Osječku policijsku upravu na "informativni razgovor" pozvan odvjetnik Ivica Vekić, nekadašnji ministar unutarnjih poslova, koji trenutno obnaša dužnost predsjednika Županijskog Stožera za obranu digniteta Domovinskog rata. Policija je Vekića ispitivala u vezi s pojedinačnim slučajevima nestanaka civila srpske nacionalnosti tijekom 1991./92. godine, od kojih neki navodno žive u Republici Srpskoj. Vekić je upozorio da su policijski postupci dobro smišljeni, da se redaju u Varaždinu, Virovitici, Zadru, Lici, Bjelovaru, Šibeniku, itd., no da se branitelji "neće dati zastrašiti, a šira javnost i tako znade da se radi o organiziranoj kampanji." Nagađa se da bi u Osijeku do kraja listopada trebalo biti pozvano ili privedeno na saslušavanje nekih 60 veterana Domovinskog rata

BIH: EKSTREMISTI PROTIV KATOLIČKIH SPOMENIKA I CRKAVA

MOSTAR, 21.9. (HIC) - "Glasa Koncila" piše o sve češćim napadima muslimanskih ekstremista na katoličke križeve u BiH. Ohrabrine su ih čudnovate izjave Thomasa Millera, koji je donedavno bio veleposlanik SAD-a u Sarajevu. On je izjavio da se "križevi na brdima neće tolerirati", a tu izjavu je neizravno odobrio i Wolfgang Petritsch. Nakon toga, ekstremisti su porazbijali sve reflektore koji su osvjetljavali križ na brdu Hum kraj Mostara. Križ visok 33 metra postavljen je u Jubilarnoj godini 2000., a napravljen je od pretplojenog oružja, kao simbol mira na tom području. Bošnjaci skupljaju potpise na peticiju Petritschu da ukloni križ. U međuvremenu je uništeno 14 križeva Križnoga puta kod Stoca, a 10. rujna je miniran betonski križ na brdu Gradini. Oštećeno je i nekoliko katoličkih crkava.

Novi rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr.Tomislav Ivančić

Zagreb, 18. rujna 2001., izabran je novi rektor Sveučilišta u Zagrebu - prof. dr. Tomislav Ivančić. Prof. Ivančić obnaša dužnost dekana Katoličkog bogoslovnog fakulteta (KBF) u Zagrebu. KBF je za vrijeme komunističke vladavine bio "izopćen" sa Sveučilišta gotovo četiri desetljeća, kada se 1991. godine ponovno integrira sa svojom matičnom ustanovom. Time je ova značajna sastavnica Sveučilišta povratila ulogu koju je imala od samih početaka osnivanja Sveučilišta u Zagrebu 1669. Prof. Ivančić preuzet će rektorsko žezlo s početkom ljetnog semestra (1. ožujka 2002.).

Sa zadovoljstvom izvještavam kako je osnovana još jedna podružnica AMAC Domusa - AMAC FOI (Fakulteta organizacije i informatike u Varaždinu) čime se broj domaćih ogranaka popeo na 8 pravno registriranih podružnica s različitim aktivnostima.

Bojan Mijatović, Zagreb, Hrvatska

Friends in New York, ARE YOU ALL OKAY?

Dear Nenad,

It's really time to contemplate. My colleague was on the United flight that left Newark and then crashed in PA. He called his wife on his cell phone a few minutes before he died to send his love and to say goodbye. What an unbelievable tragedy a thousand times over today.

I was in DC a few miles from the White House. I am glad to be at home and safe. We all must work harder for peace.

Zbogom, Steve Rukavina

ARE YOU ALL OKAY ??

Ms. Matak, my sincere and profound sympathy with all our Croatian Americans, American people and all other victims of this terrible attack. Of course, in a way we are all under attack, and even in my quiet office in Switzerland I immediately received several phone calls and everybody went to various web pages to see what is going on ... nobody was working after 9a.m. New York time ...

Our civilization is far from perfect yet such insane acts of hatred will not solve problems of this little Planet.

I ask our friends in the USA to keep us informed if that is at all humanly possible in given circumstances and I just want to say that we are all with you in these difficult moments and we all, and trust me all around Europe (and I firmly believe elsewhere) with you in thoughts and prayers.

This is yet another battle that we all have to face and win and the beginning is in our very hearts; I for one am with you all.

Davor

Dear Mr. Bach,

I haven't written to you before, but today I am compelled to send a note of condolence to you and all the American Croats, and all the American people. This carnage in New York and Washington is terrible and you cannot but wonder how anyone can even think and plan such heinous crime! This monstrous act must bring forth in all of us the strength to stand against such evil people around us who have no respect toward a human life.

This is not just a terrible day for America, it is an extremely sad day for the whole world.

Valentina Krcmar, the editor of HRVATSKA ISKRA, Canada

I'm madder than hell at what happened today and here I am, stuck in a newsroom trying to be objective and teach the younger reporters how to report in the face of such an overwhelming news story.

What a sad sad day for all. Glad to hear that you are ok!!

julie gobin

Nenad

Thank you for your email today. I waited to go to Washington today too because my bill mark up mtg in the US Capitol was closed to the public. So Adrienne and I had a longer breakfast. We stopped and smelled the roses, you could say.

Best wishes for you and your wife in caring for the injured and the families. Joe Foley

Dragi Nenade,

Drago mi je čuti da ste vi i vaša obitelj dobro. Iz bečke perspektive, gdje se trenutno nalazim, slike iz New Yorka izgledaju strašno. Iako nemam američku putovnicu, Ameriku i New York toliko volim da se osjećam jednako potreseno kao kad su Vukovar ili Sarajevo bili napadnuti.

Uistinu, vrijeme je za razmišljanje o stvarima konačnijim od nas.

Pozdravljam, Slavica Jakelić

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Dragi Nenade,

u ime Svjetskog zbora hrvatskih liječnika isporučujem najiskrenije saučešće svim žrtvama i pogođenim obiteljima Manhattana i grada New Yorka koji je i simbol slobode mnogim našim zemljacima koji su napustili domovinu potražujući bolji svijet i bolji život.

U slučaju potrebe molim Vas da se obratite našim kolegama u Sjedinjenim Američkim Državama kao i Zboru koji će Vama biti uslužen gdje god moguće.

U mislima sa Vama, Vaš

Dr. Josip Bill, 2. Tajnik SZHL

Horror.

Horrendous
Heinous
Hideous
Hateful
Heartwrenching

Horror.

Asta

Glad you are Ok. I can't believe what has happened. I'm keeping up with everything, my horror just seems to grow. Nothing excuses this. Stay well, Brian

Please say a prayer for all those affected by the tragic attacks on New York, Washington D.C, and Pittsburgh. There are many of our fellow Croatians who live in all these cities that could benefit from our thoughts and prayers. The Croatian parishes and communities in those areas will hopefully be centers of support for all in need of assistance, emotional, spiritual, et al. It is in times like these that it's most important we be there for one another.

Good luck and God bless, Frank Mrakovcic, University of Rochester

Dear Nenad, I can tell you are all shook up. Thank God you and yours are ok. What about everyone at our Mission, the Church? (I'll check) We are with you and you are with us. Isto nam srce kuca. Zeljka

Three months ago they have burned me down, they did it again, but not to me, they did it to everybody, All my friends here is one picture I did few weeks ago of Manhattan skyline as you will never see it again, love you all, Mario

Our older daughter called us at 7:00 this morning, crying, almost hysterical. She lives in Greenwich Village, Lower Manhattan, not far from the Twin Towers and could see the whole attack happening. It was just horrific, so many dead and hurt. She went to give blood. My uncle and cousin called from Zagreb, they were also glued to the TV and concerned about our daughter. Not a day to be forgotten soon! Hilda

Gosp. Nenad,
Drago mi je da ste živi i zdravi!
Bratski pozdrav, Eck

.....and the letters go on and on and on... thank you for your letters! It was a day to remember.

Distributed by CROWN (Croatian World Net) -

CroworldNet@aol.com

Iz života naše zajednice

Sa piknika Fonda Slavonija, gosp. Željko Pala i Ivan Poletto

ŠKOLA ZA PRIMJENJENU UMJETNOST - RIJEKA

Ovim člankom želim ‘otkriti’ čitalačkoj publici hvale vrijedan primjer o ‘našim svakodnevnim, malim ljudima’ koji žive i rade u našoj domovini. Vjerujem da bi se o takovima trebalo više znati.

Za vrijeme mog boravka i putovanja po Hrvatskoj i Hercegovini ovog ljeta, doživjela sam zaista mnogo toga lijepog i ugodnog, naučila mnogo, srela zanimljive ljude, ‘otkrila Ameriku’. Pa da nastavim,evo takvog jednog mog “otkrića”.

U Rijeci postoji od 1.1. 2000.godine, samostalna Srednja škola za primjenjenu umjetnost. Prvi početci te škole bili su 1992.godine u okviru trgovačke i tekstilne škole u Rijeci. Dug i mukotran rad pojedinaca koji su od prvih početaka vidjeli potrebu za takvom vrstom škole i radili na njenom osnutku, danas već pokazuje uspjehe plodnog rada.

Škola ima četiri smjera: aranžersko-scenografski dizajn, kiparski, grafički i industrijski. Da bi se mogli upisati u tu školu osmoškolci moraju najprije položiti prijemni ispit. Za jedan od gore navedenih smjerova, učenici se odlučuju u drugoj godini školovanja.Mora se k tome dodati da program škole uključuje i druge predmete, počevši od fizičke kulture, hrvatskog i stranih jezika do muzičkog odgoja i vjeronauka, te time učenici dobivaju jedno solidno, zaokruženo znanje.

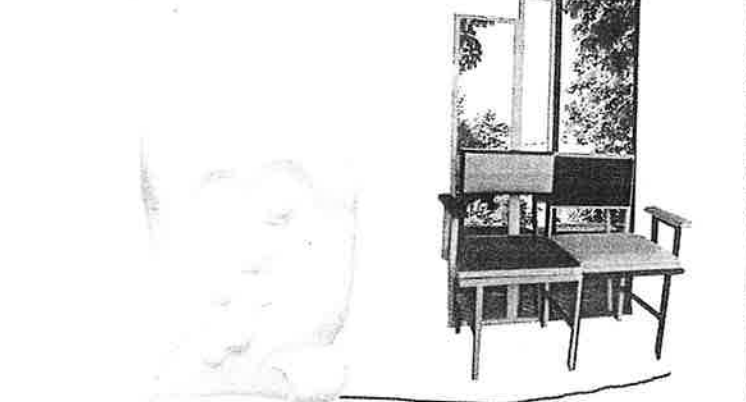
Novi ravnatelj škole za primjenjenu umjetnost i dizajn: prof Damir Šegota

Ugovorila sam susret i sastanak sa gosp. Damirom Šegotom, upraviteljem škole. Zgrade škole smještene su danas na Pećinama, dijelu Rijeke, nedaleko od Trsata u kući porodice Kamov,a u kojoj se također rodio i pjesnik Janko Polić Kamov. Ako ne znate točno gdje je škola, teško ćete ju i zapaziti, jer ju ništa vanjskim izgledom ne odaje osim male ploče na zidnoj ogradi. Tražeći put ka tajništvu susrećem ‘domaćine’ škole, koji mi ljubazno pokazuju put u zgradu. Već kod samog ulaza u zgradu stvari se mijenjaju.Zapažam odmah u hodniku umjetnički ambijent - slike, skulpture. Tajnica škole, gđa. Vesna Popović srdačno me je dočekala. Gosp. Šegota dolazi nakon desetak minuta. Doznajem da je diplomirao na Akademiji za Likovnu umjetnost,ali je školovanje i iskustvo sticao i u inozemstvu. Njegov ured je skroman, ali odiše nečim posebnim. Prvu stvar koju sam zamijetila bila je da je ured obogaćen predmetima ‘one of a kind’ koje nisam vidjela nigdje drugdje - vješalica za kapute, svjetiljke, ogledalo. Tajna je otkrivena. Doznajem da su to radovi učenika škole.

Pomislila sam tog trenutka kako bi bilo kad bi prosvjetni radnici,a i daci odavde iz Kanade otišli na razmjenu u Hrvatsku da vide i iskuse raditi pod drugačijim, težim materijalnim uvjetima. Zanimalo me kako se radi u tako skromnim materijalnim prilikama. Kako se može naprijed sa samo nekoliko kompjutora za cijelu školu? Ta sam pitanja postavila upravitelju škole. Odgovor je bio vrlo kratak i jasan. “Evo kako . Kako znamo i kako se snađemo “.

Ali zato im je stručni kadar izvrstan,te se kreativnost i nadarenost učenika razvija uz njihovu pomoć.Dugogodišnja iskustva i znanje profesora, te njihova ljubav za umjetnički poziv koje prenose na nove naraštaje nadoknađuje donekle skromne materijalne prilike. Radovi učenika su prezentirani u izložbama kako u školi,tako i u gradu Rijeci. Rad s učenicima i vrlo naporan nastavni program pokazali su zaista izvrsne rezultate već ove prve godine samostalnosti škole. Dvoje učenika te iste škole - da dodam jedini iz Hrvatske - odnijeli su nagrade na Europskom natjecaju i zaslužili boravak u Finskoj u umjetničkoj koloniji. Tamo su imali prilike proširiti svoje znanje,ali i skupiti iskustva druženjem sa srednjoškolcima iz cijele Europe.

Adelljas Lozančić-Tomić: Obitelj
Romina Mejak: Naslonjač i ogledalo

Učenica prve godine DRAGANA TRAVAŠ i učenik treće godine GUIDO VENTURINI, nositelji su tih nagrada.Čestitam tim našim mladima na njihovom tako velikom uspjehu. Čestitke svakako idu i njihovim mentorima.

I još nešto. Što me je posebno dirnulo i oduševilo bila je prisnost i pažnja gosp. Damira Šegote. Od prvih minuta našeg razgovora mogla sam osjetiti pažnju koju mi je posvetio, usprkos zauzetosti i dragocjenom vremenu na svršetku školske godine. Okrunio je to time što me je čak ispratio do autobusne stanice i čekao dok stigne autobus da bude siguran da sam na pravom putu natrag u centar Rijeke. Tu sam vidjela i osjetila toplinu našeg ‘malog, svakodnevnog’ čovjeka koji vjeruje u svoj rad i svojim odricanjem i vizijom pomaže novoj generaciji naših srednjoškolaca da nađu sebe u kreativnosti svoga rada. U takovim susretima otkrivaju se ti naši svakodnevni ljudi,pedagozi,prosvjetni radnici, mentori, koji svojim znanjem, stručnošću, iskustvom i predanošću grade našu mladost, izgrađuju buduće naraštaje. Hvala im !

Kada razmišljam o pomoći našoj domovini, dolazim do zaključka da još jedan oblik vrlo korisne suradnje - može biti poklon školama - likovni materijal (gips, papir,bojice,kao i ostali materijal,koji je jako skup u Hrvatskoj), te koji kompjutor kao i novčana pomoć. Takovim akcijama direktno bismo pomogli budućim naraštajima Hrvatske.

I na kraju želim poručiti našim sunarodnjacima u domovini da usprkos svega negativnog, politike, teških uvjeta rada i neimaštine, posljedica rata i komunizma, ne zaborave da samo njihov rad, vjera, te pouzdanost u sebe, može izvući mladi naraštaj iz melankolije.

Više o školi, njenom radu, izložbama, itd., možete dobiti na <http://free-ri.hinet.hr/Primijenjena-umjetnost-ri> e mail: skola-za-primijenjenu-umjetnost@ri.hinet.hr

Španovčani na pikniku Fonda Slavonija Biserka Milinković

HRVATSKA VLADA SABOR - AKTAUALNO PRIJEPODNE

ZAGREB, 19. rujna (Hina) - Posljednja uhićenja osumnjičenika za ratne zločine u Hrvatskoj nisu dio nikakvog sporazuma Vlade s Haaškim sudom, kazao je danas u Hrvatskom saboru predsjednik Vlade Ivica Račan. Ako su zakonito provedena, ta su uhićenja "sporazum sa Hrvatskom, kao demokratskom i pravnom državom, a ne s Haagom," odgovorio je Račan za aktualnog prijedpodneva na pitanje Vlade Jukića (HSP) je li posljednja "hajka" na hrvatske branitelje u Virovitici i Bibinju dio sporazuma s Haagom. Ako postoji osnovana sumnja da je netko počinio ratni zločin, onda se radi o osumnjičeniku, a ne o branitelju ili Hrvatu i treba paziti kako se tretira to pitanje zbog Hrvatske kao pravne države, kazao je premijer. Složio se s Jukićem da dio medija te slučajeve "bombastično" prati, no, to je, kaže Račan, problem tih medija koji na taj način čine "međvedju uslugu" svima. Račan je potvrdio da su haaški istražitelji do sada obavili 26 razgovora s bivšim i sadašnjim državnim djelatnicima i da su ti razgovori bili propisno koordinirani po protokolu dogovorenom između Hrvatske i Haaškog suda. Račan je to rekao odgovarajući na zastupničko pitanje Vesne Škare-Ožbol (DC), koja je navela da haaški istražitelji bez ikakve najave dolaze na vrata bivših i sadašnjih državnih dužnosnika MUP-a i MORH-a i traže razgovore koji se obavljaju na nekim posve neprimjerenim mjestima."Te ljude nitko ne obavještava da bi haaški istražitelji htjeli razgovarati s njima, što ukazuje na ignorantski odnos vlasti prema tim slučajevima", ustvrdila je Škare-Ožbolt.

Ukoliko ima odstupanja od utvrđenog protokola o uvjetima pod kojima se može razgovarati, naša je zadaća da utjeramo poštivanje tog protokola, kazao je premijer Račan. Važno je ustrajati na strateškim interesima i odlučno se suprotstavljati idejama koje se ponavljaju,i to ne slučajno, istaknuo je danas u Saboru hrvatski premijer Ivica Račan, zamoljen da komentira neslužbenu inicijativu o gospodarskoj uniji zapadnog Balkana, njemačkog ministra vanjskih poslova Joshke Fishera. Hrvatska Vlada ne glorificira Europu, ali bi bilo dobro i da u Europi ne tražimo neprijatelja, naglasio je Račan, ističući da Hrvatska neće slijediti ničije diktate. Štitit ćemo individualni, a ne kolektivni pristup europskim integracijama, koji se povremeno javlja u nekim glavama i na tome ću inzistirati i kod potpisivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju EU, 26. listopada, istaknuo je premijer. Podsjetio je da bi Hrvatska uskoro trebala biti primljena i u CEFT- u, naglašavajući da Hrvatska u tu organizaciju ulazi individualno, bez ikakvih vezivanja uz zapadni Balkan.

Komentar na Fisherovu inicijativu zatražila je HDZ-ova zastupnica Zdravka Bušić, podsjećajući i na Fisherovo prošlotjedno upozorenje europ-

JORDAN: VLADA NE TREBA PROVODITI POLITIKU MMF-a
U prisutnosti generalnog tajnika Međunarodne konfederacije slobodnih sindikata Billa Jordana, jučer su u Zagrebu zajedničku suradnju dogovorili Savez samostalnih sindikata Hrvatske, Samostalni sindikat Crne Gore te ujedinjeni granski sindikat Nezavisnost iz Srbije. Jordan je tom prigodom istaknuo kako je premijera Ivicu Račana upozorio da hrvatska Vlada ne bi trebala provoditi politiku MMF-a i Svjetske banke, koja je ozloglašena u svijetu, a osobito u jugoistočnoj Europi. Sindikaliste je primio i predsjednik Mesić. (Večernji list, 21.9.)

SABOR PRIHVATIO PAKET SOCIJALNIH ZAKONA

ZAGREB, 21. rujna (Hina) - Hrvatski sabor prihvatio je danas paket zakona kojima se, na više polja, uvode socijalne restrikcije, od kojih će se većina početi primjenjivati već od 1. listopada. Slijedom prihvaćenog zakonskog paketa ukida se pravo na porodiľnu naknadu od prve do treće godine djetetova života zaposlenim majkama blizanaca i majkama koje imaju troje ili više djece, a pravo na naknadu za svako dijete dobile su nezaposlene majke, učenice i studentice.Porodiľna naknada zaposlenim majkama za drugih šest mjeseci dopusta ostala je 1.600 kuna, no nezaposlene će ubuduće naknadu od 900 kuna primati samo za prvih šest mjeseci.

Vlada je prihvatila amandman Odbora za rad i socijalnu politiku kojim se majkama blizanaca, "trojki" i više djece jednake dobi daje pravo na dvogodišnji porodiľni dopust.

Osnovica za izračun invalidnina civilnih i vojnih ratnih invalida s dosadašnjih je 160 posto smanjena na 100 posto proračunske osnove, odno-

skim ministrima vanjskih poslova da "razmisle o posljedicama širenja EU".

Ministar vanjskih poslova Tonino Picula istaknuo je kako je siguran da će ulazak Hrvatske u EU ovisiti isključivo o implementaciji Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i dinamici prilagodbe hrvatskog gospodarstva europskim standardima. "Siguran sam, nažalost, da Hrvatska neće biti 16. članica EU, ali sam isto tako siguran i da nećemo biti posljednja zemlja na europskom kontinentu koja će ući u Uniju", dodao je.

Na pitanje Ante Belje (HDZ), izvršava li Vlada, rasprodajom državnih poduzeća i socijalnom reformom diktat MMF-a, te postoji li granica zaštite strateških nacionalnih interesa ispod koje Vlada neće ići odgovorio je premijer Račan."Mislim da nitko u Hrvatskoj ne može ići linijom interesa koji ne bi bili naši", kazao je Račan, naglašavajući da Vlada provodi politiku koju je i deklarirala.To nije politika rasprodaje nacionalnih interesa, ali jest politika reformi i privatizacije, koju će Vlada i dalje dosljedno provoditi, dodao je.

Ministar unutarnjih poslova Šime Lučin izjavio je danas u Hrvatskom saboru kako ni skupi sigunosni sustavi, kakav je američki, ne mogu u potpunosti odgovoriti na nove oblike međunarodnog terorizma. Nakon terorističkog napada na SAD Hrvatska je učinila sve da postigne što veći stupanj sigurnosti, rekao je. Pojačane su kontrole ulaska i izlaska ljudi i roba iz zemlje, uvedene su i posebne kontrole na aerodromima, pod posebnu su pas-ku stavljene neke osobe iz (policijskih) evidencija, rekao je ministar, odgovarajući HSLS-ovcu Željku Pavliču, kojeg je zanimalo je li MUP spreman i sposoban građanima zajamčiti sigurnost, nakon terorističkih napada na SAD.Lučin je također upozorio kako nije dobro svaku eksploziju i bačenu ručnu granatu svoditi pod terorizam. Imamo slučajeva kad se eksplozivne naprave bacaju zbog susjedskih odnosa i neriješenih međa, naveo je. Ministar je u Saboru iznio podatak da je od 240 slučajeva napada eksplozivnim napravama u prvih sedam mjeseci ove godine riješeno njih 83 posto. Potvrdio je da četiri zagrebačka slučaja još nisu riješena, da su provedene pa puštene neke osobe kod kojih je pronađen eksploziv isti kao i u eksplozijama. No, naglasio je, za takva kaznena djela nema zastare. Naveo je da se do kraja rujna očekuje sudski proces zbog eksplozije od prije pet-šest godina. Istaknuo je da posljednja eksplozija, kod mormonske crkve u Varaždinu, po policijskoj procjeni, nema veze sa događajima u SAD. Deset do 15 dana prije slučaja, pisane su prijeteće poruke na vrata crkve, no to nije prijavljivano, a policija je za čitav slučaj doznala tek nakon eksplozije, rekao je ministar.

Što se tiče plaća u javnom sektoru, plan je u 2002. zadržati istu masu plaća kao u proračunu za 2001., a pomoću ušteda koje će se postići novom sistematizacijom i racionalizacijom u državnoj i javnoj upravi poboljšati materijalni položaj državnih i javnih službenika s ciljem povećanja kvalitete rada, efikasnosti javnih i državnih službi. U 2003. planira se rast BDP-a od 4,5 do pet posto, inflacija od 3,8 posto, daljnje smanjenje broja nezaposlenih - na 290 tisuća, i smanjenje deficita konsolidirane središnje države na 1,3 posto.

sno prosječne nešto plaće isplaćene u prethodnoj godini.Amandman Vesne Škare-Ožbolt da osnovica za izračun invalidnina bude 130 posto nije dobio podršku Sabora.Ministar rada i socijalne skrbi Vidović ustvrdio je da bi taj amandman predstavljao preveliko opterećenje za državni proračun.

Slijedom danas prihvaćenih zakonskih izmjena, povlaštene mirovine smanjivat će se u rasponu od 8 do 20 posto (počev od 2.500 kuna), a najviša mirovina ograničena je na iznos od 9.343 kuna. Utvrđen je najviši prihod koji obitelj može ostvariti po različitim osnovama socijalnih prava.

U paketu danas prihvaćenih zakona, među ostalim su izmjene i dopune zakona o zdravstvenom osiguranju, o porodnom dopustu majki koje obavljaju samostalnu djelatnost i nezaposlenih majki, zakona o socijalnoj skrbi, o zapošljavanju, o izvršenju državnog proračuna, o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata itd.

U nastavaku 16. sjednice Sabor je u prvom čitanju podržao prijedlog zakona o doplatku na djecu slijedom kojega bi se za sve kategorije korisnika uveo imovinski cenzus, dakle i za djecu branitelja. Izmjene Zakona o pravima hrvatskih branitelja povučene su, jer je Vlada u međuvremenu izišla s cjelovitim tekstom novog zakona.

Sabor je rad nastavio izjašnjavanjem parlamentarnih klubova o prijedlogu novoga zakona o zdravstvenom osiguranju.

VLADA : ZA RATNI ZLOČIN OPTUŽENO 1522 OSOBE

ZAGREB, 20. rujna (Hina) - Od 1990. do konca prošle godine za ratni je zločin bilo optuženo ukupno 1.522 osobe, izvjestio je na današnjoj sjednici Vlade ministar pravosuđa Stjepan Ivanišević. Iznoseći podatke u okviru rasprave o aktivnostima poduzetim prema osumnjičenicima za ratne zločine počinjene na područjima posebne državne skrbi ministar je naveo da je od ukupno 1.522 optužene osobe, njih 691 osuđena, najviše u odsutnosti, a 67 ih je oslobođeno. Koncem prošle godine u tijeku je bio postupak protiv 715 optuženih, a u fazi istrage bilo je još 837 osoba, od kojih je za 444 istraga u prekidu, jer su izvan Hrvatske, naveo je Ivanišević. Iznio je i podatak da je Zakon o oprostima primjenjen na 20.799 osoba optuženih za kaznena djela oružane pobune.

Državni odvjetnik Radovan Ortyński rekao je da Državno odvjetništvo neće uspostavljati nikakvu vagu u broju optuženih. Za nas su svi jednaki bez obzira na nacionalnu pripadnost, istaknuo je Ortyński. Naglasio je da se više neće suditi osumnjičenicima u odsutnosti, već da će se ići na prekid tih postupaka. Državni odvjetnik Radovan Ortyński naglasio je da je u pokrenutim postupcima protiv pripadnika srpske nacionalnosti, posebice na području istočne Slavonije, dano nekoliko naputaka lokalnim državnim odvjetništvima što poduzeti u konkretnim predmetima. Kao primjer naveo je slučaj 127 optuženih osoba čiji je broj nakon revizije sveden na 58.

Ministar unutarnjih poslova Šime Lučin navodi da je do sada podignuta 1.451 kaznena prijava za kaznena djela ratnog zločina (od genocida do uništavanja kulturnih spomenika), a prijavljeno je više tisuća osoba. Iznio je podatak da se traži oko 1.400 osoba, te da je za njih 213 raspisana međunarodna tjeralica. Lučin tvrdi da od početka prošle godine, odnosno dolaska nove vlasti, više nema nikakvog političkog utjecaja na rad MUP-ova odjela koji se bavi ratnim zločinima.

Uplitanje politike u pravosuđe odbacio je i ministar Ivanišević. Nismo za uplitanje politike u pravosuđe, pogotovo u tako delikatnoj stvari kao što je ratni zločin, poručio je. Zaključio je to nakon što je iznio primjer političkog dogovora o progonu ratnih zločina, posebno u istočnoj Slavoniji. Konkretizirao je to potpisanim Erdutskim sporazumom, kojim je kaže, tadašnja Vlada potpisala obvezu da će se dozvoliti kaznena progon samo određenog broja osoba, njih 25 srpske nacionalnosti osumnjičenih za ratni zločin na tom području. No, mi smo rekli i predstavnicima srpske i međunarodne zajednice da je potpuno neprihvatljivo da Vlada u pravosuđu takvo nešto preuzima kao obvezu. Rekli smo da ćemo nastojati da se postupci vode i dovrše na stručan i profesionalan način, kazao je Ivanišević. Problematika ratnih zločina pred Vladom se našla u okviru rasprave o problemima područja od posebne državne skrbi, a vezano za Vladine zaključke s tematske sjednice u Kninu.

OBLJEŽAVANJE DESETE OBLJETNICE OBRANE ŠIBENIKA PROTJEČE U ZNAKU POLITIKANTSTVA

Jedna obrana - dvije proslave?!

ŠIBENIK-Budnicom šibenske glazbe u nedjeljno jutro, poslijepodnevni simboličnim oglašavanjem sirene za opću opasnost i večernjim promenaadnim koncertom HRM-a, jučer je u Šibeniku počela sedmodnevna proslava desete obljetnice "rujanskoga rata" i junačke obrane Krešimirova grada. Toga 16. rujna 1991. godine, nešto prije 18 sati, neprijateljski tenkovi, oklopna vozila i četničko pješaštvo nenadano su se pojavili na šibenskome mostu kako bi pokorili Krešimirov grad i presjekli Hrvatsku na dva dijela. Uz potporu avijacije, neprijatelj je počeo s bestijalnim razaranjem grada ne birajući ciljeve. Premda inferiorni u naoružanju, nakon žestokih okršaja i herojskog otpora nadmoćnijem neprijatelju u sedam neprespavanih dana i noći, šibenski su branitelji 22. rujna protjerali jugosrpsku armadu s mosta. Šibenik je obranjen jedinstvom i odlučnošću branitelja i njegovih građana, što je, na žalost, dezavuirano ovih dana, upravo pri obilježavanju jubileja dana iz najslavnije šibenske povijesti. Naime, dvije paralelne proslave šibenskog pothvata bacile su sjenu na ovu svetinju, dovele do podjele i zbuđenosti među braniteljima i građanima.

Naime, prvotno je zamišljeno da nositelj proslave bude UHVDR i Organizacijski odbor na čelu s mr. Josipom Jurasom, predsjednikom ratnoga Kriznog stožera iz 1991. godine. Iz ovakve proslave prva je istupila Zajednica udruga Hvidre i Stožer za obranu digniteta Domovinskog rata, a zbog, kako su obrazložili, pozivanja na proslavu predsjednika države Stjepana Mesića.

Zamjenik premijera Goran Granić upozorava da se zakazalo na povratu imovine, pa je Vlada zadužila Ministarstvo obnove da do konca 2002. okonča sve aktivnosti vezane uz povrat te imovine. Ne zadovoljava ni obnova gospodarstva, pa će Vlada osnovati posebnu Agenciju za područja posebne državne skrbi koja bi koordinirala aktivnosti gospodarskog razvoja tih područja. Značajni su pomaci napravljeni u rješavanju pitanja zatočenih i nestalih. U prvih šest mjeseci ove godine riješeno je 117 sudbina, dok se prije rješavalo između 120 i 150. Ipak, Hrvatska još uvijek traži podatke o 1.450 nestalih osoba.

Vlada je prihvatila prijedlog da Ured za zatočene i nestale preuzme ekshumaciju svih žrtava pokopanih u Hrvatskoj neovisno o nacionalnosti.

HAAG NASTAVLJA ISTRAGU O "BLJESKU" I "OLUJI"

Haaški istražitelji ispitali desetak bivših policijskih dužnosnika

ZAGREB - Pred istražiteljima Međunarodnog suda za ratne zločine proteklih je dana, u njihovu zagrebačkom uredu u Ilici, svjedočilo desetak bivših policijskih dužnosnika koji su do kraja 1996. godine bili na visokim dužnostima u MUP-u.

Kako doznajemo, saslušani su u vezi s okolnostima vojno-redarstvenih akcija "Bljesak" i "Oluja". Istražitelje zanimaju i neposredni sudionici događaja vezanih uz spomenute akcije, pa su među saslušanimima navodno i neki zapovjednici policijskih postaja iz šibensko-kninske, Zadarske i Ličko-senjske županije.

Očito da tužiteljstvo Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju u Haagu još nije završilo obradu događaja u vrijeme i nakon operacija "Bljesak" i "Oluja". Vjerojatno ni posljednja uhićenja vojnika osumnjičenih za zločine nakon "Oluje", koje je provela hrvatska vlast, ne zadovoljavaju haaške istražitelje. Kad bi haaško tužiteljstvo imalo malo više ugleda, javnost bi vjerojatno očekivala da istrage napokon pokažu je li dio zločina počinjenih nakon "Oluje", u koje ulaze pljačke, palež i ubojstva, bio naređen i tko bi za to bio odgovoran, ili je bio toleriran i prešućivan i tko svoj dio posla nije uradio. Čini se da je moguće da su sretne najave političara, nakon što su dvije optužnice protiv Gotovine i Ademija stigle u Zagreb, kako je Hrvatska uspjela izbjeći desetak novih optužnica vezanih za "Oluju", bile u najmanju ruku preuranjene. (Večernji list 19.9.)

U posljednji trenutak iz Jurasova odbora istupili su i predstavnici Šibensko-kninske županije na čelu sa županom Gordanom Barakom. To je dovelo i do dva paralelna programa proslave obljetnice. Prvi je onaj koji je objavio Jurasov odbor, a drugi je, plakativan u nedjelju ujutro, onaj Odbora Šibensko-kninske županije ili, bolje rečeno, HDZ-a. U nastaloj situaciji ne bi trebalo isključiti ni mogućnost da se s nekim svojim programom proslave pojave Hvidra i Stožer. Jedina zajednička točka obaju programa proslave jest sveta misa za sve poginule u Domovinskom ratu, koja je predviđena za srijedu u 19 sati u šibenskoj katedrali. Sva ostala događanja ova dva paralelna odbora bit će u različitoj satnici, pa i na različitim mjestima. Jurasov odbor će položiti vijence palim braniteljima podno središnjeg križa u srijedu u 9 sati, dok će to isto županijski čelnici učiniti sat poslije. Slično je i sa svečanom akademijom u kinu Šibenik posljednjeg dana proslave, u subotu. Jedni su je dogovorili za 11 sati, drugi pak za 17 sati. Svečano postrojavanje pripadnika MUP-a i ZNG-a istoga dana, Juras je najavio za 12 sati, a Baraka za 18.30. Na istome mjestu, po svemu sudeći, na Trgu Pavla Šubića odvijat će se i paralelni zabavni program.

Uglavnom, žalosna je činjenica da je šibensko ratno jedinstvo teško narušeno u miru i da je postalo zatočenikom politikantstva i političkih obračuna te uskogrudnih stranačkih i grupacijskih interesa. Od svega je najžalosnije što se sve to skupa prelama i preko leđa branitelja i običnih građana, čime se narušava njihovo dostojanstvo i dostojanstvo svetoga Domovinskog rata. (Slobodna Dalmacija 17.9.)

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 92, 30.IX. 2001.

Ivo Perić: Povijest Hrvata (odlomak iz knjige)

HRVATSKI NARODNI PREPOROD (1)

Početak izdavanja 'Novina' i 'Danice', početak je hrvatskoga narodnog preporoda. Prvi broj 'Novina horvatzko-slavonzko-dalmatinskih' izašao je 6. siječnja, a prvi broj njihova priloga 'Danice horvatzke, slavonzke i dalmatinske' četiri dana kasnije, 10. siječnja 1835. Novine su izlazile dva puta tjedno, a 'Danica' jedanput tjedno.

'Novine' su tijekom svoga prvog godišta tiskane kajkavskim narječjem i starim pravopisom, ali s 'Danicom' je bilo drukčije. U njoj su, uporedno s tekstovima na kajkavskom narječju, donošeni, ovisno o suradničkoj ponudi, i tekstovi na štokavskom dijalektu i novim pravopisom. Tako je npr. već u njezinom 1. broju objavljena štokavska pjesma Vjekoslava Babukića 'Granici i Danici', a u njezinom 10. broju tiskana je pjesma Antuna Mihanovića 'Hrvatska domovina', također spjevana štokavskim narječjem, ali bila je ona i prvi tekst tiskan novim pravopisom. Ta Mihanovićeva pjesma postala je znamenita još više po tome što je kasnije usvojena kao hrvatska himna. Prvi stih te pjesme 'Lijepa naša domovino' uzet je i za naslov himne. U 'Danici' su tako do njezina 27. broja tiskani i kajkavski i štokavski prilogi, kajkavski prilazi starim, a štokavski novim pravopisom. Od 28. broja 'Danica' je sve priloge donosila štokavskim dijalektom i novim pravopisom.

Taj novi pravopis nije bio samo Gajevo djelo. Iz Gajeve 'Kratke osnove horvatsko-slavenskoga pravopisanja', objavljenog pet godina ranije, usvojena je grafija samo za tri slova: č, š, ž. U taj novi pravopis dogovorom Gajeva suradničkog kruga bila je tada uvedena grafija za još šest slova: ê, é, dj, dž, lj, nj. Rješenje koje je Gaj zastupao u svojoj 'Kratkoj osnovi' za slova d, lj da se pišu kao d, l s kvačicom (~) iznad nije bilo praktično jer bi ti slovni znakovi zauzimali dva prostora. Slovo ê - latinički grafem za jat iz staroslavenske azbuke, koji se izgovarao kao: e, i, ije - uveden je i to ponajviše Gajevim nastojanjem, i za duge i za kratke slogove da bi se sjedinilo ekavce, ikavce i ijekavce.

Svojim proglasom 5. prosinca 1835. Gaj je najavio da će se istekom te godine napustiti stari pravopis i kajkavsko narječje, da će se od početka iduće godine i u 'Novinama', kao što je učinjeno u 'Danici', pisati samo štokavskim dijalektom i novim pravopisom, te da će otada i u naslovima tih periodičkih publikacija biti istaknuta njihova pripadnost ilirstvu. I doista, to je od početka 1836. i provedeno. 'Novine' su nazvane 'Ilirske narodne novine', a 'Danica' - 'Danicom ilirskom'.

Ilirsko ime za teritorij i narode u ovom dijelu europskog jugoistoka između Drave i Dunava na sjeveru i Jadranskog mora na jugu - uzeto prema Ilirima, starom, pretslavenskom stanovništvu na tom prostoru - dugo je bilo i ostalo u upotrebi. Još su stari Rimljani nazivali taj zapadnobalkanski i podunavski prostor imenom *Illyricum* (Ilirik). Od vremena humanizma i renesanse, kad se posebna pažnja obraćala kulturnim dosezima antike, ostvarenim i na teritoriju Ilirika, pojedini su strani i hrvatski književnici i znanstvenici, spominjući Ilire, pod tim imenom podrazumijevali i naziv za Hrvate, kao što su i nazive 'ilirski' i 'ilirsko' shvaćali kao sinonime za hrvatski i hrvatsko.

Matija Grbac, Istranin, sveučilišni profesor u Tübingenu sredinom 16. stoljeća navodio je uz svoje ime i prezime i dodatak Ilirik (Illyricus). Isto je to u drugoj polovici 16. stoljeća učinio i njegov zemljak Matija Vlačić, glasoviti protestantski teolog, lingvist i povjesničar: Matthias Flacius Illyricus. Talijanski isusovac Danijel Farlati u 18. stoljeću svoju je višetomnu povijest crkve u kasnoj antici i ranom srednjem vijeku na prostoru između Jadrana, Drave i Dunava nazvao 'Illyricum sacrum'. Autori nekih latinsko-hrvatskih ili talijansko-hrvatskih rječnika iz 18. stoljeća (Pavao Vitezović, Ardelio Della Bella, Ivan Belostėnec, Andrija Jambrešić) ili s početka 19. stoljeća (Joakim Stulli, Josip Voltić) upotrebljavali su za hrvatski jezik naziv ilirski jezik. Jednako tako i autori nekih gramatika hrvatskoga jezika, pisanih latinskim ili talijanskim jezikom (Bartol Kašić početkom 17. stoljeća, Franjo Marija Appendini početkom 19. stoljeća) nazivali su hrvatski jezik ilirskim.

Kad su Francuzi 1809. od slovenskih i dijela hrvatskih zemalja oformili zasebno upravno područje, nazvali su to područje Ilirskim provincijama. Kasnije je Austrijska Carevina (1816.) od većeg dijela tih provincija osnovala svoje upravno područje, koje je nazvala Kraljevinom Ilirijom, te je ta kraljevina otada ušla i u titulu austrijskih vladara.

Naziv 'ilirski' jezik kao sinonim za hrvatski jezik upotrebljavao se i u administrativnom jeziku Austrijske Carevine, a i u saborskim raspra-

vama u Hrvatskom i Ugarskom saboru. U hrvatskoj historiografiji i politološkoj literaturi pretporodnog doba također se za hrvatski jezik upotrebljavao naziv 'ilirski' jezik. U hrvatskom se puku, međutim, nigdje i nikada nije za jezik tog puka uspio nametnuti naziv 'ilirski' jezik. Hrvatski je puk znao da su naziv 'ilirski' jezik smislili učeni pojedinci, koji se sa stajališta svoga poimanja i služe tim nazivom u svojim znanstvenim, književnim i administrativnim spisima. Običan hrvatski čovjek, držeći se svoga izvornog, tradicionalnog nazivlja, zvao je svoj jezik horvatskim (kajkavci), arvackim, harvackim (čakavci), rvackim, harvackim, hrvackim, hrvatskim (štokavci).

U hrvatskoj književnosti ima i mnogo primjera koji svjedoče da su pojedini hrvatski pisci zvali svoj jezik njegovim izvornim, hrvatskim imenom. Marko Marulić npr. u svojoj 'Juditi', napisanoj 1501., a tiskanoj prvi put 1521., i u samom naslovnom objašnjenju istaknuo je da su ta njegova poetska kazivanja o udovici Juditi 'u versih harvacki složena'. Smatrajući potrebnim podsjetiti da su 'ilirski' i hrvatski narod i jezik jedno te isto, Filip Grabovac izričito je to i naglasio u naslovu svoga djela 'Cvit razgovora naroda i jezika iliričkoga aliti rvackoga', objavljenog 1749.

S obzirom na dugu literarnu ukorijenjenost pridjeva 'ilirski' za hrvatski prostor, hrvatski narod i hrvatski jezik, Gaj i njegovi istomišljenici držali su da bi ilirsko ime bilo vrlo pogodno za okupljanje rasutih dijelova hrvatskoga naroda, a usporedno s tim i za duhovno zbližavanje i za eventualno moguće sjedinjenje s ostalim južnim Slavenima. Jedinstveni hrvatski ('ilirski') književni jezik i novi pravopis, kojim su tiskani tekstovi u 'Novinama ilirskim' i 'Danici ilirskoj', ilirci su držali svojim velikim uspjehom i uporištem za postignuće i ostalih ciljeva njihova ilirskog pokreta.

Austrijski režim nije mogao vidjeti u ilirskom pokretu ništa što bi za taj režim bilo opasno. Dapače, u širenju i jačanju 'ilirskog' jezika, u okupljanju hrvatske inteligencije, u buđenju i usmjeravanju hrvatske nacionalne svijesti, taj je režim vidio rastuću snagu kojom će se Hrvati moći uspješno oduprijeti Mađarima. A taj otpor bio je značajan ne samo sa stajališta Hrvata, koji nisu dopuštali da im se Mađari nametnu svojim mađarizatorskim i hegemonističkim težnjama, nego i sa stajališta Austrije, kojoj je bilo po volji svako obuzdavanje i slabljenje Mađara zbog njihove sve upornije težnje da izbore što veći stupanj samostalnosti i nezavisnosti. Uz to, ilirci su, držalo se u vladajućem vrhu u Beču, mogli obaviti za Austriju korisnu ulogu: privući Hrvatskoj, a time i Austriji i ostale južne Slavene, pa i pravoslavce, koji su bili izloženi ruskim utjecajima i sve obuzetiji rusofilstvom.

Broj suradnika 'Danice ilirske' bio je u stalnom porastu. Među tim suradnicima, ilircima, uz Ljudevita Gaja, glavnog organizatora i vođe ilirskog pokreta nalazili su se Vjekoslav Babukić, Dimitrija Demeter, Antun Mihanović, Ivan Trnski, Dragutin Rakovac, Bogoslav Šulek, Antun Kaznačić, Ivan Kukuljević, Ljudevit Vukotinović, Pavao Štoos, Ivan Mažuranić, Antun Nemčić, Antun Mažuranić, Tomo Blažek, Dragojla Jarnević i dr. Od Slovenaca, a njihovu je podršku ilirskom pokretu Gaj očekivao, priključilo se tom pokretu tek nekoliko pojedinaca, među kojima je Stanko Vraz ostao najpoznatiji. Taj pjesnik, inače pravim imenom i prezimenom Jakob Frass, toliko se oduševio ilirskim pokretom i zbližio s pojedinim Hrvatima, ilircima iz Zagreba, da je ubrzo i doselio u Zagreb (1838.), te tu i ostao do kraja svoga prerano ugašenog života. Zbog njegova prelaska na pisanje 'ilirskim' (hrvatskim) jezikom i preseljenja u Zagreb, France Prešern nazvao je Vraza slovenskim odmetnikom. (Nastavlja se...)

Razgovori prije ručka, piknik Fonda Slavonija

Povijest karikatura

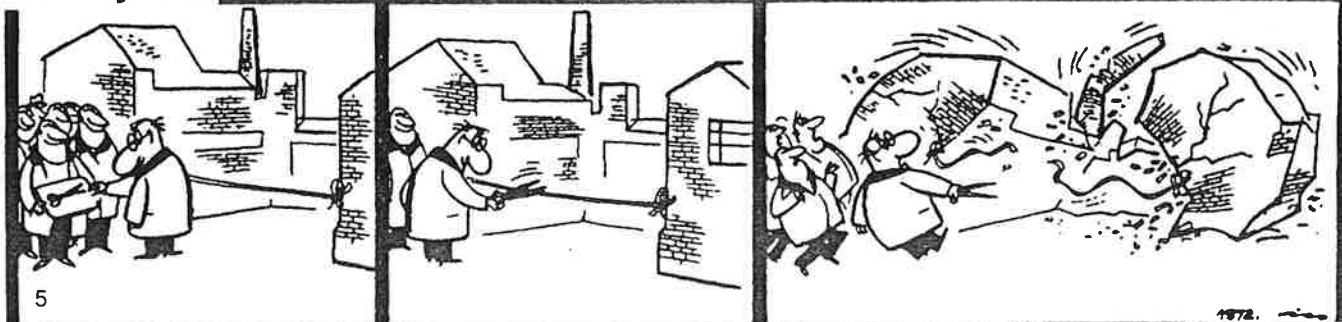
Karikatura je prikaz osoba, pojava i događaja s namjerno pretjeranim karakterističnim svojstvima. Karikatura se ponajprije javlja u vizuelnim medijima, onim tradicijskim (slikarskim, grafičkim i plastičnim), ali i u fotografiji, crtanom filmu, stripu, kompjutorskim vizualizacijama, kolažu i raznim kombinacijama. Premda se karikaturna ostvarenja javljaju odrana (u srednjem vijeku i renesansi) kao posebna se disciplina karikatura javlja tek od sredine XIX.st., pretežito vezano uz pojavu tiskovnih listova i peri-odike. God. 1843. zabilježena je prva karikatura u Hrvatskoj (vjerojatno Ivana Janka Havličeka). Tijekom XIX. st. javlja se više humorističkih listova u kojima gostuje i karikatura: u Varaždinu "Podravski jež" (1861), u Zagrebu "Zvekan" (1867), i "Humoristički list" (1877), u Bakru "Vragoljan" (1881.), u Zagrebu "Bič" (1883), te "Čuk", "Osa", "Brico", "Tm", "Satir" i drugi. Prva polovina XX. st. u znaku je zagrebačke "Koprive" i splitskog "Duje Balavca" (s prekidima od 1908-23). Njegujući pretežito političku karikaturu, u njima su sudjelovali neki od najvećih hrvatskih slikara (J. Račić, B.F. Angeli Radovani, P. Križanić, Z. Šulentić, E. Vidović, O. Postružnik i dr.), crtajući pod utjecajem grafike secesije, art-decoa i ekspresionizma. Nakon II. svjetskog rata stjecište je, opet pretežito političkih karikatura, list "Kerempuh" (1945-48), (I. Voljevica, O. Reisinger, V. Delač, B. Dovniković, Z. Mlinar, I. Kušanić, A. Ševčik, D. Žibrat i dr.). Karikatura postaje obvezatna u dnevnim novinama, u "Slobodnoj Dalmaciji" javlja se podlistak "Pomet", (S Butir, Ž. Luetić i dr.), poslije redovito objavljuje J. Marušić, u "Vjesniku" Oto Reisinger s popularnim "Perom", poslije Srećko Puntarić s "Felixom"; u "Večernjem listu" I. Voljevica s "Grgom". Časopis "Paradoks" (1966-68) okupio je generaciju koja je njegovala pretežito karikaturu bez riječi, vezanu uz strip, crtački i humorom u dodiru sa suvremenom svjetskom ličnošću (N. Dragić, Z. Pavlinić, I. Klein, M. Bašić, I. Haramija i dr.), a ovo osobito vrijedi za tzv. Zagreb grupu karikaturista (M. Kovačević, I. Pahernik, I. Šarić, F. Križanec, Z. Bastašić, R. Petrić, Z. Pavlović, J. Mirković). Česta su, uglavnom kratkovječna nastojanja da se pokrenu humorističko-satirično-karikaturni listovi ("Grabancijaš" krajem 60-tih godina u Varaždinu, "Feferon" u Koprivnici, "Berekin" i "Žulji" i "Feral tribune" u Splitu, "Bruškim" u Dubrovniku, "Čvorak" u Bjelovaru "Svraka" u Samoboru i dr.). "Čvorak" od 1993. organizira i međunarodni festival karikature u Hrvatskoj.

Oto Reisinger:

Bez uzrujavanja, gospodo. Već sutra ćete dobiti ispričnicu naše direkcije...

Ico Voljevica

Srećko Puntarić

Mnogi hrvatski slikari i kipari u svojem su opusu nje govali karikaturu (M. Crnčić, B. Čikoš Sesija, V. Filaković, M. Kraljević, E. Vidović, V. Gecan, V. Radauš, K. Hegedušić, V. Svečnjak I. Generalić i mnogi drugi). Među njima su se kao sustavni karikaturisti istaknuli P. Križanić, F. Maixner, B. Petrović, K. Požgaj i S. Vereš. Povećanjem zanimanja dnevnih novina za karikaturu, javljaju se karikaturisti po profesiji (I. Kušanić, O. Reisinger, I. Voljevica, D. Štambuk, S. Puntarić i dr.) U suradnji s humorističkim rubrikama novina i magazina, propagandnim agencijama, dizajnerskim tvrtkama javljaju se autori koji imaju neka druga zanimanja, odnosno pretežito rade na drugim područjima, ali uz to redovito rade i karikature.

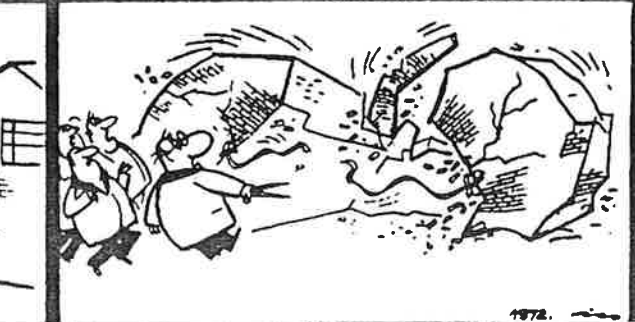
Tematske su orijentacije u hrvatskoj karikaturi raznolike. Preteže političkih karikatura u kojima se ogledava povremeno većina karikaturista, ali malo ih je stalnih (istaknutiji su P. Križanić, I. Kušanić, S. Puntarić, J. Marušić). Socijalno-satiričnoj karikaturi bliska je između dva svjetska rata grupa "Zemlja", danas I. Trumbetaš, a psihološko-socijalne su karikature O. Reisingera, I. Voljevice, Z. Grgića i dr. Česta je potrebna karikatura, osobito vezana uz političko, zabavno i sportsko područje (osim likovnih umjetnika koji su joj skloni, posebno su se istaknuli ili specijalizirani portretisti B. Petrović, P. Križanić, O. Reisinger, R. Stipković, P. Pismestirović i dr.) Njuguje se i seksualna karikatura (D. Štambuk, Z. Grgić).

Karikatura je podlegla različitim stilovima, od utjecaja secesionističkog crteža, art-decoa iz razdoblja "Kopriva", do utjecaja kubizma i Bauhausa osobito u karikaturnom stilu Zagrebačke škole crtanog filma, a i karikatura koje su objavljivane u periodici (V. Kristl, N. Kostelac, D. Vukotić i drugi). Još se ranije osjeća utjecaj W. Disneya na karikaturu i strip W. Neugebauera, B. Dovnikovića, a potom i nadrealizma (Z. Bourek). Pod utjecajem su suvremenog "razbarušenog" crteža Z. Grgić, J. Marušić, M. Bašić, a utjecaj "underground" stila osobito je istaknut u radu D. Matačkovića. Suvremeni dizajnerski trendovi dolaze do izražaja i u karikaturno rješavanjem ilustracijama M. Ilića, N. Kunca, M. Trenca i dr.

Od 1984. djeluje Hrvatsko društvo karikaturista (M. Bašić, S. Serdarević, Z. Puhin, P. Pismestirović, Ž. Cerić, K. Filipan, V. Klaić, N. Kovačević, Z. Zeliko, D. Trgovčević, M. Gerencečer i drugi). Ono okuplja karikaturiste koji se, većinom, profesionalno bave karikaturom, nastupaju na svjetskim izložbama i festivalima (Montreal, Tokio, Bordighiera, Knokke Heist, Ankara i dr.) gdje osvajaju brojne nagrade i priznanja. Društvo izdaje bilten "Karika" i organizira izložbe karikaturista iz drugih zemalja u Hrvatskoj.

Autorske monografije i zbirke karikatura su rijetke, ali se pojavljuju (knjige I. Pahernika, N. Dragića, O. Reisingera, P. Pismestirovića, I. Šarića, S. Puntarića, D. Štambuka i dr.).

HRVATSKI LEKSIKON

Kriza u Bosni

BISKUP PERIĆ VELEPOSLANIKU COLINU MUNROU (OHR)

MOSTAR - U otvorenom pismu kojeg je Biskup hercegovačkih biskupija mons. dr. Ratko Perić uputio gospodinu Colinu Munrou voditelju područnog ureda OHR-a u Mostaru stoji u cijelosti.

Gospodine veleposlaniče!

Ne mogu se ne osvrnuti na Vašu poruku, objavljenu u izvorniku i prijevodu u "Slobodnoj Dalmaciji" od 10. rujna 2001. Ne bih to činio da u njoj ne spominjete oce franjevce i biskupa u kontekstu nedjela oko "Hercegovačke banke". Točka 4: "Caroline i ja složili smo se da bi se prekršaji ako uključuju franjevce i, pogotovo, biskupa Perića, mogli objaviti, pa bi obični Hrvati mogli napokon početi shvaćati narav samouprave i podupri bi one koji joj se protive". A u 5. Točki kazujete kako biste to izveli: "Bilo bi najbolje početi s našim uobičajenim usumnjičenjima (our usual suspects), radije nego li s materijalom". 1) Tamu po Mostaru. Vjerujemo Evanđelju da je u svakom razdoblju istinita ona Isusova: "Sve što u tami rekoste... (Mt 12,3), propovijedat će se na stranicama "Slobodne Dalmacije" i na stanicama Slobodne Europe. Mi se u veljači ili ožujku ove godine bijasmo napismeno dogovorili da se ovdje na Ordinarijatu susretnemo, pozdravimo i razmijenimo svoje poglede, koji očito nisu identični. I bio sam se tomu stvarno poveselio. Ali Vaš Visoki pretpostavljeni objavi tada čak dva uzastopna intervju a u kojima pročita "silinu mržnje" u mome skromnom pozdravu Hrvat-skomu narod-nom saboru. Pa time nediplomatski onemoguću naš susret.

Njemu bi odgovoreno da nema nikakve "siline mržnje" s naše strane. Ali ste nas, evo, iz dana u dan sve više uvjeravali da je prava "silina" zapravo na strani Međunarodne uprave, koja je tu svoju moć već pretvorila u razorne tenkove i rušilačke sprave protiv "Hercegovačke banke" još u travnju ove godine, pet mjeseci prije sada naumljena "sumnjičenja", pogotovo prije "materijalnoga dokaza"!

Vi, u duhu sadržaja ove poruke, od siječnja ove godine ne prestajete zgušnjavati tamu po Mostaru i po Hercegovini: prisiljavanjem hrvatskih službenika na potpise, da biste s potpisima prešli na razna djela, odnosno na nedjela (misdeeds), zatim sustavnim udarima na ministarstva, na županije, na općine da ti "obični Hrvati" - "ordinary Croats" - počnu više jednom shvaćati da Srbi mogu imati svoju državu u Bosni i Hercegovini, da Hrvati moraju konačno izgubiti svoj identitet i prihvatiti "federalni" unitarizam nevidena tipa: da se "asimiliraju ili emigriraju", kako jedan od Vaših kolega reče kardinalu Puljiću prije svoga odlaska! 2) Jedan visoki predstavnik, jedan zakon, jedna vjera!

I moje pismo u vezi s Hercegovačkom bankom, od 7. travnja, izade na vidjelo, pismo pisano velecijenjenom američkom veleposlaniku D. Simpsonu. I njegovo pismo, od 2. srpnja, na moju adresu, pismo zdrave ljudske savjesti, u kojem je velemaštorski iznio, dva mjeseca prije Vas, mračne metode Međunarodne uprave s obzirom na Hrvate: "Ne možemo im dopustiti da uarušavaju naš autoritet" (...) "moramo im dati lekciju" (...), "ovo je za njihovo dobro"! Vi u svojoj poruci tomu dodajete: Počnimo sa "sumnjičenjima", zatim s "prekršajima" pastira, franjevac, pogotovo biskupa, if involving, ako su u te "prekršaje" slučajno upleteni; stado će se od sebe raspršiti: "pa bi obični Hrvati mogli napokon shvatiti tako da i ovdje mora biti: "un roi, une loi, une foi!" (jedan međunarodni guverner, jedan nasilni zakon, jedna sinkretistička vjera)!

3) Namisli ljudskih srdaca. Budite uvjereni, Ambasadore, da na Hercegovačkoj banci nemam nikakvih računa, ni ja osobno niti ovaj Ordinarijat. Ali jesam se iz duše zauzeo, i u Mostaru u travnju i u Washingtonu u srpnju, za onih 90.000 oštećenih štetiša na banci, protiv nedjela koja je počnila međunarodna sila u dva siledžijska naleta na banku u travnju ove godine. Dobro je, ipak, da je izišao na svjetlo dana ovaj Vaš plan s "franjevcima, pogotovo, s biskupom", jer prema biblijskim riječima, nekima mora mač boli probosti dušu "da se razotkriju namisli ljudskih srdaca" (Lk 2,35). Hrvatima i katolicima već godinama, osobito posljednjih mjeseci, mač nepravde i nasilja probada dušu, do smrti, oduzimaju im se i najosnovnija ljudska prava; političke predstavnike koji traže demokraciju, ravnopravnost i slobodu u ime naroda za narod, "sumnjičite" i vodate po "kantonalnim sudovima", bez ikakvih "materijalnih dokaza" do sada. Sada planirate udariti i na katoličke predstavnike da i njih počnete razvlačiti najprije s "oprobanim sumnjičenjima" po novinama preko prominentnih legionara, pa onda s mogućim "materijalom", ako ga se slučajno nađe. Spominjete u poruci, u tom kontekstu, i gospodu Carlu del Ponte, njezin Haag i "bag" (torbu). Nije valjda da i Carla, koja

je na humu svjetske Pravde, postupa po toj međunarodnoj tamnoj metodi: najprije "naša uhodana sumnjičenja", pa onda: if involving? Znači li to da i međunarodni sudovi dosuđuju Pravdu prema svojim "usual suspects"? Prije i bez dokaza? Barem prema nekim "osumnjičenicima"? Tko će Vam onda vjerovati, pogotovo kad vidimo Istinu na drugoj strani! 4) Peticija protiv Jubilarnoga križa. U mojoj odsutnosti primio Vas je 31. kolovoza prošloga, ovdje na Ordinarijatu, kao pratitelja ambasadoru A. Azimovu, generalni vikar msgr. Luka Pavlović. I uljudno Vas počastio. Rekoste mu da ne vidite islam-skoga fundamentalizma u BiH. A ne susrete se ustvrditi da je susret pokazao "fundamentalistički stav Rimokatoličke crkve", koja je inače u stalnu nestajanju na ovim prostorima, koja se ne može učinkovito ni braniti, kojoj se priprema najprije medijsko Kajfino "sumnjičenje" i poncijevsko bičevanje, a onda eventualna istina, "materijali", jasno, ako ih bude. Uostalom: "Što je istina?" davno je na nju rukom odmahnuo Pilat, koji je imao na dvoru i svjetski Zakon i svjetski Sud (Iv 18,38). Stalno se pitamo tko je od muslimanske strane u Mostaru narušio da se pokrene peticija, koja je naslovljena na "Vašu Ekscelenciju", a ovih se dana potpisuje i Vama uručuje da uklonite Jubilarni križ na Humu iznad Mostara? Ne možemo vjerovati da bi naša domaća susjedna braća ušla u takav nečuven džihad? Nismo čuli da se Vaš ured oglosio ili ogradio od toga vjerskoga rata protiv Kristova križa na Vašem Južnom sektoru. A jesmo pročitali kako taj Ured stoji napismeno iza džamije koja bi se gradila na temeljima kršćanske crkve i groblja u Stocu i iza zabrane ograđivanja novoga katoličkoga groblja na Domanovićima, koje je inače župnom uredu uredno dodijelila čapljinska općina 1/1. Kako biste, Ambasadore, katolicima sagradili rođilište kad im ne date ni groblje ograditi! Ne znamo je li Vam peticija već predana i je li već počela službena akcija uklanjanja Križa. Vidimo, naima, određena nedjela: već su porazbijani reflektori na Križu, dva-tri drvena križa s križnih postaja bačena su ispod ceste, prekraja se i prostor u blizini Križa i pretvara u druge svrhe. Žele li zbilja rušitelji uništiti svjetlo oko Križa da ostanu u tami svojih misli i djela? Najnovija: upravo me izvješćuju da je i Križ na brdu iznad Lokava u Dubravama uvelike oštećen. Gospodine ambasadore, očekujete li da ćete takvom čudnom logikom i gotovo logističkom potporom "vjerskom ratu" protiv Jubilarnoga križa pružiti okvire za dijalog između religija i za suživot između nacija na ovim prostorima? Uljudno Vas pozivam da zajedno s brojnim Mostarcima izađemo na Hum na svetkovinu Uzvišenja Svetoga Križa, u petak 14. ovog mjeseca u 15,00 sati da vidite kako častimo Sveti Križ po kojem smo svi otkupljeni od nedjela svojih i snagom kojega kao Kristovi sljedbenici dijelimo oprostjenje svima: i onima koji savršeno znaju i onima koji uopće ne znaju što nam sve čine! Molim Boga da okrene noge Vaše na put mira, završava u pismu kojeg je biskup Ratko Perić uputio voditelju područnog ureda OHR-a u Mostaru.

(HIC, Mostar 12. rujna)

BIH: PETRITSCH ZABRINUT ZBOG OPTUŽBI

SARAJEVO, 21. rujna (HIC) -Visoki predstavnik međunarodne zajednice Wolfgang Petritsch zabrinut je zbog glasina o navodnoj podršci sarajevske vlade arapskim radikalnim aktivistima. Visoki predstavnik mogao bi i sam biti pozvan na odgovornost otkrije li se da su doista na područjima pod njegovom upravom postojala vježbališta radikalnih muslimanskih organizacija, ili da je na bilo koji način pomagao rad lažnih vjerskih i humanitarnih organizacija koje su obilježene kao fundamentalističke. Petritsch je jučer upozorio da širenje vijesti o navodnoj nazočnosti bin Laden a ili njegovih suradnika u BiH, "samo potiče na nepovjerenje i predrasude." Istodobno je ministar unutarnjih poslova Federacije, Muhamed Bešić, najavio da će sve osobe za koje se sumnja da imaju vezu s teroristima, a čije je izručenje zatraženo, biti izručene stranim državama.

Damir Borovčak : *Hello Toronto – ovdje Zagreb*

GLOBALNI TERORIZAM

Dok Amerika pokreće rat zbog potraživanja bin Ladena, Hrvatskoj su i deset godina poslije rata nedostupni i Milan Martić, i Milan Babić, i Goran Hadžić, i mnogi drugi teroristi koji su komadali i krvarili Hrvatsku. Oni ostaju neuhićeni, a političari na vlasti gube pamćenje.

RATNA EUFORIJA

Od utorka 11. rujna 2001. počinje razdoblje povijesti, koje se može upisati kao vidljiv početak Novog svjetskog poretka. Odmah, po sotonski smišljenom i do tada neviđeno spektakularno izvedenom terorističkom napadu na civilne i strateške ciljeve u središtima najveće svjetske sile Amerike, postaje jasno da od tog dana u svijetu ništa više ne može ostati kao prije. Ratna euforija trese Ameriku. Predosjetivši situaciju, samo dan nakon niza terorističkih napada u SAD-u, stalno vijeće Američke katoličke biskupske konferencije, kako je prenio Radio Vatikan, objavilo je priopćenje u kojem se izražava duboko žaljenje zbog nacionalne tragedije i osuđuje terorizam. Biskupi su istaknuli kako mole za žrtve napada i njihove obitelji, a posebno za sve one koji sudjeluju u akcijama spašavanja. Također su pozvali i na molitvu za one čija je mržnja toliko velika da je izazvala toliko nasilje i žrtve, a koji ne shvaćaju da nasilje ne donosi pravdu nego povlači nove nepravde i novo nasilje. Katolički su biskupi pozvali Amerikance da budu jaki i podupiru jedni druge u ovim tragičnim trenucima, te da se čuvaju predrasuda i isključivosti u razmišljanju tko je odgovoran za napade. Ovakove misli podržao je u svojem govoru i sam Sveti Otac.

Međutim američki je ponos žestoko uzdrman, traži se odmazda. Tako se nakon Bushova obraćanja naciji u petak 21. rujna vratio optimizam cijeloj američkoj naciji i prema pisanju Večernjeg lista od 22.9., pod naslovom: "Američki predsjednik u govoru koji već nazivaju povijesnim vratio zemlji optimizam - Bush postao vođa nacije", spominje se kako "new-yoršani nisu ništa željeli čuti osim ratničkih fanfara". Očito svijet bez puno brige i promišljanja ulazi u treći svjetski rat i pored apela malobrojnih koji naslućuju nova zla i ne odobravaju odmazdu.

Nakon prvih snimaka katastrofe, u nekim arapskim i protuameričkim zemljama videna je prva žalosna euforija, - nastalo je nacionalno slavlje i radost povodom nesreće koja je pogodila Ameriku. Američke obavještajne službe par dana kasnije nabrajaju zemlje koje pružaju utočište teroristima ili su s njima u dosluhu. Na takovom popisu nalaze se i neke zemlje iz našeg bliskog okružja. Tako se uz Albaniju navodi Kosovo i BiH. Njemački Der Spiegel piše kako je njegova dugogodišnja dopisnica iz Beograda Renate Flottau, sreća Osamu bin Ladena 1993. godine u Sarajevu. On je posjedovao putovnicu nove države BiH izdanu u Beču, te se hvalio da krijumčari međunarodne borbe u kriznu oblast, piše Spiegel u broju od 13. rujna.

ZABORAVLJENI SRPSKI TERORISTI

Srbija, kao zemlja iz koje je prije deset godina sukljao plamen terorizma na ovim prostorima bivše Jugoslavije, koja je čak po nekim podacima obučavala i strane arapske teroriste, ne nalazi se na ovom spisku. Je li to onda slučajnost da se i na ulicama Beograda radovalo američkoj nesreći? Čak su i beogradske "Večernje novosti" donijele rezultat ankete o tom događaju. Na pitanje "da li osuđujete terorističke napade na SAD?" odgovor čitateljstva bio je podijeljen: 50 posto - da, 50 posto - ne. Obrazloženje se moglo iščitati u beogradskoj Politici od 17. 9. u razmišljanjima Smiljane Smajlović koja pod naslovom "Svi smo mi Amerikanci" progovara "u kojoj meri je ono što se desilo Americi i srpska tragedija". Ona između ostaloga navodi: "Amerikanci nisu imali nikakvog prava, ni po ljudskom, ni po božijem, ni po međunarodnom zakonu da gađaju srpske ciljeve... Amerikanci su nas ne samo bombardovali protivno međunarodnom pravu, Amerikanci su valjda jedini agresor u našoj istoriji koji je bio tako drzak da nas ubjeđuje da to čini iz najplemenitijih pobuda i za naše dobro... Ali Amerikancima se prošlog utorka desilo to što im se desilo upravo zato što unutar svojih granica predstavljaju otvoreno, slobodno društvo u kakvom i mi ovde na Balkanu želimo da živimo... Zato prema Amerikancima danas gajimo duboko protivrečna osećanja..."

Stranica 12

Ponovno se jasno vidi kako Srbi ne mijenjaju svoju ćud, prešućuju gdje, kada i od koga potiče terorizam na ovim prostorima i svoju ulogu balkanskog teroriste zamjenjuju s 'opravdanim' predbacivanjem Americi. Oni koji bi trebali stalno sprječavati svaki terorizam pa i srpski, i to na vrijeme, nažalost u hrvatskom slučaju nisu bili tako hitri i potpuno su zakazali dok se Hrvatska razarala. Danas se više niti ne sjećaju kako je to počelo. Tako talijanska La Stampa od 20. rujna piše: "... Nalazimo se, dakle, pred vratima jednog čudnog trećeg svjetskog rata protiv nepoznatih... Prve najave su se pokazale već tijekom pada komunizma... Potom, odmah nakon sloma, vidjeli smo pravoslavne Srbe kako se sukobljavaju s islamiziranim (!) Slavenima (naglasio D.B.) i Albancima...". Očito prema pisanju talijanskog dnevnika, Hrvati nisu katolici, već spadaju pod islam ili pod Slaveni. Zašto nam naši najbliži susjedi ponovno i opet podvaljuju? Zašto katolička Italija prešućuje Hrvate katolike i hrvatske žrtve? Zašto nas trpaju pod islam? Takav pristup, takav zaborav svijeta o nama i Srbima koji su samo prije deset godina na ovim prostorima širili neviđen terorizam, kao i o činjenici tko je bio najveća žrtva srpskog terorizma, možemo zahvaliti između ostaloga i sami sebi. Naša diplomacija, i pod ondašnjim 'šefom diplomacije' Granićem i danas pod Piculom, vrlo je trajavo obavljala svoj posao. U posljednje dvije godine naša se Vlada nije pokazala u međunarodnom dokazivanju hrvatske istine. Poltronski je prihvatila diktat Zapada i mazohistički počela proganjati svoje branitelje, udovoljavati i dodvoravati se haškoj inkviziciji koja u ovom jasnom slučaju srpskog terorizma, silom želi izmuniti činjenice, uzroke i posljedice, izjednačiti teroriste i branitelje. Par dana poslije napada na Ameriku, premijer Račan održava konferenciju za tisak u onim istim Banskim dvorima koji su početkom listopada 1991. g., također teroristički iz zraka, napadnuti od strane srpskog 'vazduhoplovstva'. Nažalost, čak niti u slučaju ovog brutalnog terorizma u Americi, on nije našao za pogodno ukazati na sličnost i povući paralelu između ta dva indentično umobolna teroristička događaja. Kada su bili već totalno razoreni hrvatski gradovi, Pakrac, Hrvatska Kostajnica, Vukovar, Dubrovnik, a stalno napadani Osijek, Vinkovci, Županja ... u tom trenutku Srbi vrše napad na središte Hrvatske, na Zagreb, na predsjednika hrvatske države. Zar nije dovoljna istovjetnost s terorističkim činom napada na civile u Americi i četvrtim otetim američkim zrakoplovom, koji je, kako se tvrdi, imao za svoj cilj predsjedničku Bijelu kuću? Dok Amerika pokreće rat zbog potraživanja bin Ladena, Hrvatskoj su i deset godina poslije rata nedostupni i Milan Martić, i Milan Babić, i Goran Hadžić, i mnogi drugi teroristi koji su komadali i krvarili Hrvatsku. Oni ostaju neuhićeni, a političari na vlasti gube pamćenje.

U Hrvatskoj, koja je prije deset godina bila pogođena terorizmom i otvorenom terorističkom ratnom agresijom, proradila je sućut i želja za bilo kojim oblikom pomoći Americi. Katolički se vjernici također mole za stradale, pale se svijeće nasuprot američke ambasade u Zagrebu, ponudena je krv za stradale... Mala Hrvatska ne može puno više učiniti. Zapravo puno više će učiniti ako se ponovno okrene sama sebi. Naime, previše je bilo opasne i štetne političke nesmotrenosti od strane ove Vlade. Poznato je da putevi od istoka prema zapadu vode preko Hrvatske. Još ne tako davno, suviše brzo i olako, ukinute su vize s Albanijom, omekšana je granica s tzv. 'Republikom srpskom', omekšana je granica sa Srbijom, uveden je skoro nekontroliran povratak onih koji su nas svakodnevno zasipali granatama. Nedavno je otpušteno preko 3 tisuće policajaca, uglavnom branitelja. Smanjuje se broj pripadnika u vojnoj službi, umjesto da se pojačava pripravnost s obzirom na naše susjedstvo. Paradoks je tim veći, što ovih dana u Hrvatskoj boravi izaslanstvo Vojvodine i traži nove granične pogodnosti (!). Europska zajednica istovremeno zahtijeva od Hrvatske da stavi vojsku

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 92, 30.IX. 2001.

Rodila zemla trseka,
Rodil je trsek rozgicu,
Rodila rozga grozdeka,
Grozdek nam daje kaplicu,
Kaplica krepri dušicu.

Varaždinska okolica

Prporuša hodila,
Službu Boga molila.
Dajte sira, dajte jāj,
Da nam Bog da mladi daž,
Od šenice višnji klas!
A ti, Bože vični,
Smiluj se na nas!

Prporuška Dubašnica u Istri

Majka Marija Svečnica,
Koja nam je lepo posvetila,
Majka Marija v cirkvicu šla,
Ze sobom popelala ajngele dva.
Daleki su puti, temna je noć
Pak vužgi Marija tu nebesku luč.
Mi smo dva mali bračeci,
Majke Marije hlapčeci.
Nosimo sveće pisane,
Vse v ime Božje prosime.
Ovoj popevki je konec i kraj,
Mi prosimo dare pak idemo v kraj

Zvezdarska

Okolica Zagreba

Nebo se je zvedrilo,
Sunce nan lipo sviti.
Oblaci, kako ste se skrili?
Sunce nas peče,
Zemljica nan puca.
Pokažite se oblačići!
I dones'te nan daždicu,
Da se natopi zemljica,
Da nan rodi kruščića!

Dodolska

Lovran u Istri

Palo nam je denes v ruke,
Napi'mo se tuđe muke!
Što zna šta će zutra biti,
Hoće l' nam ga dati piti? Hrvatsko zagorje

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 92, 30.IX. 2001.

Tri ptičice goru preletale,
Vsaka nosi vu klunu znamenje:
Prva nosi vu klunu pšenice,
Druga nosi rozgvu od gorice,
Tretja nosi zdravlje i veselje.
Koja nosi latcu od pšenice,
Ona pala v ravna naša polja:
Rodila nam belica pšenica.
Koja nosi rozgvu od gorice,
Ona pala na naše gorice:
Rodila nam trsove svršice.
Koja nosi zdravlje i veselje:
Ona pala v naše dvore bele,
Vu dvoreh nam zdravlje i veselje!
Vama pesma, nam pak čaša vina,
Nama pesma, vam pak čaša vina.

Hrvatsko zagorje

Vino, vino vinilo,
Ti si mene kinilo
I po blatu valjalo,
Kuda ne bi valalo,
A ja ću te piti,
Dobre vole biti,
Dokle god uzmoгу
Ustati na nogu.

Ludbreg

Ludbreg

Vesel'mo se, braćo,
Kad se sastasmo.
Tug' i žalost prođe,
Kad se vidjesmo!
Lijepo ime Ivo,
Bog te živio,
A iz ove čaše
Vince ispio!
Ako nećeš sve popisti,
Ne imo se čim pokriti,
Ni sebe, ni žene,
Ni djeteta kraj sebe,
Već te žena lupala,
Dok ti duša ispala,
Neg' li čim, neg' li tim
Već držalom motičim.

Hvar

Stoprav smo se razigrali,
Zakaj bi se rashadjali.
Neka živi ki nas ljubi
I na dobru volju snubi!

Vsi koji smo, vesel'mo se,
Dobrog vinca napi'mo se
I budimo dobre volje,
To je za nas sad najbolje.

Pi'mo redom vsi iz čaše,
Napunemo prazne flaše,
Bogzna gdo će zutra biti,
Hoćemo li skupa piti.

Jošče imam jedno reči,
Koje spada k našoj sreći:
Neka žive ljubav, sloga
Vsega puka horvatskoga!

Svečica dogarja,
Polnoči dohaja.

Pustite nas, dragi oček,
Da bi išli spat.

Kudelja je mala,
Špulica je puna.

Pustite nas, dragi oček,
Da bi išli spat.

Škornje sme obrisali,
K peči smo je 'deli.

Pustite nas, dragi oček,
Da bi išli spat.

Uz obradu kudjelje

Hrvatsko zagorje

Hrvatsko zagorje

Stranica 21

HRVATSKE OBREDNE NARODNE PJESME....

Zacvela vinska jagoda,
Prelepa vinska jagoda,
Pred Majkom Božjom Bistričkom.
Vesele bodi Marija,
Veseli Tvoji romari
Veselo k Tebi ideju,
Vesele dare nosiju —
Prelepo drobno čiselce,
Prelepe žute križece.
Mariju mi darujemo
Z jednim zelenom venčekom;
Jezuša mi darujemo
Z jednom zelenom kiticom;
Mariju mi darujemo
Z lepemi drobnimi čiselci;
Jezuša mi darujemo
Z lepemi žutemi križeci.
Ponizite se vse gore
Kaj bomo vidli Zagorje,
Majku Božu Bistričku.
Pred njem cvete jagoda,
Prelepa vinska jagoda,
S kem se meše služiju,
Grešne tela napajaju.
Vesela bodi Marija
Majka Božja Bistrička.

Zbelava u Hrvatskom zagorju

Margeta je žito žela,
U žitu je struk različja.
Plavetan je struk različja,
Ali oko Margetino
Plavetnije od različja.
U žitu je zlatno klasje,
Zlatno klasje zrela žita,
Ali kosa Margetina
Zlatnija od zrela žita.
Po žitu je divlji makac,
Divlji makac rumen cvijeta,
Ali lice Margetino
Rumenije od rumenka.
U žitu je graor cvijeće
Bijelo, plavo i crveno.
U žitu je prepelica,
Prepelica hitra ptica,
Al je od nje još hitrija
Hitra djeva Margetica
I glasnije djeva pjeva
Nego ptica prepelica.
U polju je hitri miše,

Iz jamice bulji okom,
Okom malim, al vatrenim
Gleda miše po tom žitu,
Al djevojka Margetica
Ima oko vatrenije
Kojim gleda po tom svijetu:
Iz oka joj lete strijele
Usred srca junačkoga
I zadaju ljute rane.
U žitu je plaho zeče,
Margeta je još plahija,
Žustro bjega od momaka,
Od momaka pustolova,
Samo neće od Ivana,
Ono sunce nema majke svoje.
Ne drži mi, majko, ljube gladne,
Ljuba j' sluga i moja i tvoja
A sestrice za malo vremena.»

Žetelačka

Utolica na Kordunu

Črešnica, višnica, na kaj si se nagnola.
Oj Lada ter Lada,
Vesela je Marija!
Ja sem se nagnola na Ivanov beli dvor,
Oj Lada ter Lada,
Vesela je Marija!
Naši Ivan terdno spe, Bog im blago nadele,
Oj Lada ter Lada,
Vesela je Marija!
Levku noć, dobru noć, Jezuš nam je daj,
Oj Lada ter Lada,
Vesela je Marija!

Ladarska

Toplice u Hrvatskom Zagorju

Porasla je u Iva pšenica
Sve od mora do Ivova dvora.
Silnu Ivo sakupio mobu,
Silnu mobu trides djevojaka.
Žetvu žele lijepe djevojke,
Žetvu žele, žetvi govore:
»Žetvo moja, bijela pšenice,
Ja te žela, a ja te ne jela!
A ja zdravo i veselo bila,
Svatovski te konji pozobali,
Ili moji ili brata moga,
Prije moji nego brata mogal!»

Žetelačka

Dunave kraj Dubrovnika

Jurčevac u Međimurju

Pusti suze skrušene
Za tve grehe odurne,
V svem življenju včinjene,
Onda ti bu Jezuš sam
Po smrti dal v nebu stan,
Po smrti dal v nebu stan
I tak budeš zveličen.

Žetelačka

Nuštar u Slavoniji

Oj mjeseče, moj stari vojače,
Sveti nama z večera do ranja
Dok ja zorjem svoju mekoticu
I posejam belicu pšenicu,
Kaj naranim vnođu siroticu.
Sirotica bu Boga molila:
Bog pomogni vola i orača,
Bog orača z belicom pšenicom,
A voleka s travom detelinom!

Sjetvena

Srednja Podravina

na granicu s BiH! Isti dan kada je napadnuta Amerika, njemački je ministar vanjskih poslova Joschka Fischer objavio, i za to dobio podršku većine ministara vanjskih poslova zemalja Europske unije, plan kojim bi zemlje zapadnog Balkana odijelilo od ostatka Europe. Schengenske granice bi postale novi Berlinski zid, a Balkan bi bio stavljen u svojevrsnu karantenu - dok ne dođe k pameti. Kako sada stoji stvari, iz ovoga se samo Slovenija može izvući, a Hrvatska se politikom podložnosti EZ-u i Haagu, potpuno topi u kontekstu novih događaja i naznačene izolacije i prisмотра bliskih zemalja koje su na popisu potencijalnih utočišta terorista.

KRIZNI STOŽER

Kada je svojevremeno predsjednik Tuđman održao pokoji "tvrđi" govor, odmah su ga proglašavali nekooperativnim, nacionalistom, te da vodi Hrvatsku u izolaciju. Sada kada predsjednik Bush predvodi američku silu u rat odmazde, ti isti političari šute i strepe od zamjerke. U Americi se sve vijori od američkih zastava. S newyorških nebodera vise mamut-zastave, u naglom rastu nacionalne euforije došlo je do pretvaranja cijelih fasada kuća u američke zastave, čak do bizarnog bojanja živih konja u američke trkače stijege. Nekoć, a i sada, bi se i mnogo manji izrazi takovog hrvatskog domoljublja osuđivali od strane raznih 'naprednih' svjetskih i domaćih političara i nazivalo bi se to bolesnim hrvatskim nacionalizmom. Držanje ruke na srcu prigodom intoniranja hrvatske himne bilo je u Hrvatskoj svojevremeno izjednačavano skoro s fašističkim pozdravima. Danas cijela Amerika, kao jedan, svira i pjeva svoju nacionalnu himnu s desničkom na srcu.

Američki se novaci, marinci, komandosi i generali spremaju na dugogodišnji rat izvan granica Amerike s posebnim zadatkom: pod svaku cijenu uništiti sve što ima veze s terorizmom. Bush traži bin Ladenov živog ili mrtvog! U tom bespoštednom ratu, već su počeli stradavati i Arapi - civili na tlu Amerike. Jesu li Talibani naoružani civili ili regularna vojska Afganistana? Jesu li Palestinci civili ili teroristi? Gdje su granice između civila i terorista i kako raspoznati razlike?

Mi smo u Hrvatskoj imali iskustava da su civili doista bili dugogodišnji teroristi. Imali smo napr. i vikend četnike, koji su često odlazili k 'svojima' - ustvari bili su teroristi koji su vikendom, minobacačima, tukli po Hrvatskoj, a zatim se ponedjeljkom vraćali pogledati svoje djelo i podići plaću u poduzećima ili uzeti penziju. Kakva li razlika s onim još neak-

tiviranim teroristima u zapadnim zemljama, koji su prikriveni, glume studente i radnike i čekaju nalog za akciju? Oni koji su 'izvana' posluživali minobacače, ili oni koji su 'iznutra' motorolama navodili projekte na civilne ciljeve, jesu li to bili nedužni civili ili teroristi? Jesu li minobacači ubijali hrvatske građane, a kako znati tko je s kojom granatom koga ubio? S minobacačima su rukovali civili, jesu li dakle civili bili teroristi? Teroristi u Hrvatskoj su danas masovno abolirani i šecu se slobodno Hrvatskom. Hoće li Amerika i Zapad i na svom tlu tako nešto dozvoliti? Jesu li svi Arapi u Americi potencijalni teroristi? Znamo kako završavaju hrvatski branitelji deset godina nakon rata: u haaskom sudištu, na riječkim, gospićkim, bjelovarskim i inim sudovima, na svakodnevnim obavjesnim razgovorima... Hoće li u tom ratu Amerike protiv terorizma stradavati samo teroristi ili i civili? Odlaze li Amerikanci u rat da bi sutra bili suđeni na Haaskom sudu i proganjani na američkim sudovima kao osumnjičeni u ratu protiv civila? Amerika poručuje saveznicima: Budite spremni na teroristički udar, opakiji od napada na New York i Washington. Hoće li Amerika također dozvoliti da se u Americi, kao u Hrvatskoj, za par godina šecu abolirani bivši teroristi? U Hrvatskoj je to moguće. U Hrvatskoj su abolirani teroristi već dobili i penzije. Pupovac prosvjeduje Goranu Graniću radi naseljavanja Hrvata u Srb, s izjavom da Srbi trebaju biti jamac hrvatskih granica! Milan Đukić poslije opetovanog izazivanja, novom postavom table ulice Vuka Karadžića u Lapcu, kaže "Čondić bi se trebao sramiti doći u Lapac" te ponovno lažno optužuje Hrvate kako su "hosovci prvi krenuli kamom na srpski narod i to će kad-tad doći na red"!

Goran Granić, potpredsjednik Vlade RH, žurno se zalaže za potpuni povrat srpskih nekretnina i kuća. On odmah izjavljuje da se sva pitanja srpskih nekretnina moraju riješiti do kraja 2002. godine. Dotle hrvatski branitelji i prognanici još uvijek nisu riješili svoja prava. Dapače, ona svakim danom postaju sve manja. A Hrvati, beskućnici iz tzv. 'Republike srpske', nikada niti neće dobiti izgrađene svoje porušene kuće. U Hrvatskoj, oni opetovano, pred Srbima, moraju prvi napustiti krov nad glavom. U Hrvatskoj je osnovan krizni stožer. Radi se o stožeru koji će nas štititi od - terorizma! Na čelu će biti Goran Granić. S obzirom na Granićeva promišljanja, tajne dogovore s Haagom i vremena koja dolaze, osobno bi bio puno sigurniji kada bi šef kriznog stožera u Hrvatskoj bio - Ante Gotovina!

Damir Borovčak

damir.borovcak1@zg.tel.hr

OTVOREN ZAGREBAČKI VELESAJAM

PREDSJEDNIK RH STIPE MESIĆ NA OTVORENJU JESENSKOG ZAGREBAČKOG VELESAJMA

Građani žele opipljiv ekonomski uzlet

ZAGREB - Stanje nacije i opće prilike u zemlji danas često djeluju kaotično i iz ponekog ugla, besperspektivno. Na nacionalnoj sceni snažno i kumulativno osjećaju se sve otegotne posljedice agresije i ratnih događanja. Ali, još više su prisutni destrukcija temeljnih vrijednosti pravne države, kontinuirano tranzicijsko zaostajanje u području gospodarstva te nezadovoljstvo sadašnjom politikom zbog kašnjenja u ostvarivanju pozitivnih promjena. Jačaju društvene napetosti nemogućnošću nove vlasti da ostvari vidljiv i građanima opipljiv ekonomski uzlet. U porastu je kriza povjerenja prema politici i političarima - istaknuo je predsjednik Stipe Mesić u prigodnom govoru na otvaranju ovogodišnje jesenske velesajamske priredbe u Zagrebu u ponedjeljak, na kojoj će se u tjedan dana predstaviti više od 1800 izlagača iz 47 zemalja svijeta, uz posebno ovogodišnje predstavljanje zemlje partnera Bosne i Hercegovine. Na svečanosti otvaranja predstavnike državnih i gospodarskih institucija, strane diplomate i poduzetnike pozdravili su generalni direktor Zagrebačkog velesajma Jurica Pavelić, zagrebački gradonačelnik Milan Bandić, veleposlanik BiH u Hrvatskoj Hasan Muratović, te predsjedavajući Predsjedništva BiH Jozo Križanović.

Predsjednik je u svom govoru ustvrdio da se Hrvatska nalazi na početku razdoblja oživljavanja gospodarstva u regiji, ali i suradnje s Europskom unijom. Ti procesi našoj zemlji otvaraju brojna tržišta, ali i predstavljaju istinski ispit sposobnosti pronalaženja pravih načina održavanja međunarodne konkurentnosti hrvatskog gospodarstva. Hrvatska posjeduje potencijal rasta i razvoja, a ohrabruje porast investicija i industrijske proizvodnje u državi, naglasio je Mesić, no izvozna lista hrvatskih proizvoda još uvijek nije dugačka. Istodobno, uvoz je u stalnom porastu.

- To je stanje ekonomski neodrživo. Neusklađena fiskalna, monetarna te politika plaća drastično su smanjili prostor za profitabilnu proizvodnju - upozorio je šef države koji je kao probleme istaknuo nezaposlenost, prerana umirovljenja, teret administrativnih troškova države i porasle obveze oko servisiranja unutarnjeg i vanjskog duga.

Još jednom, Mesić je upozorio na potrebu izrade strategije nacionalnog razvoja i potrebu suradnje s međunarodnim financijskim institucijama, ali na temelju partnerstva, a ne "starateljstva", jer se jedino tako može ubrzati proces tranzicije i gospodarski oporavak. Izlaz je u restrikcijama javne potrošnje, koliko god bolne bile, ali i proizvodnjom konkurentnih roba i usluga koje će dobro kotirati na stranim tržištima, naglasio je Predsjednik.

Gradonačelnik Milan Bandić očekuje pak da će Zagreb postati poslovno središte šire regije, dok je veleposlanik Muratović pozvao hrvatske poduzetnike da sudjeluju u privatizaciji i ulaganju u tvrtke iz BiH. Svečanost otvorenja jesenske velesajamske priredbe započela je minutom šutnje u sjećanje na žrtve terorističkog napada na Sjedinjene Države, a neposredno prije početka otvaranja, predsjednik Mesić razgovarao je s američkim veleposlanikom u Hrvatskoj Lawrencom Rossinom. Tom prilikom, Rossin je hrvatskom šefu države kazao kako, premda mnogi smatraju da će nakon terorističkih napada na New York i Washington, američka politička i gospodarska nazočnost u regiji biti drastično smanjena, Hrvatska ne mora o tome brinuti, jer se financijsko i političko "povlačenje" Sjedinjenih Država neće dogoditi. (Slobodna Dalmacija 19.9.)

Želite li znati sve o našoj zajednici? Slušajte radio postaju "Zvuci Hrvatske" radnim danom 2:00 popodne FM 100.7 i nedjeljom 12:00 u podne, AM 15.40

KULTURA

HRVATSKA VIOLONČELISTICA MONIKA LESKOVAR NA NATJECANJU NJEMAČKOJ DOBILA PRVU NAGRADU PUBLIKE I DRUGU NAGRADU ŽIRIJA

Monikin trijumf u Münchenu!

Na natjecanju ARD-a u Münchenu nakon kojeg su svojedobno svjetsku karijeru započeli Jessye Norman ili pak Radovan Vlatković, naša je violončelistica Monika Leskovar osvojila drugu nagradu žirija i prvu nagradu publike. Pedeseto natjecanje ARD-a ove je godine okupilo saksofoniste, violiniste, udaraljkaše i violončeliste. Natjecanje u samoj bavarskoj prijestolnici imalo je četiri etape. U prvoj se našlo 57 kandidata, u finale su ušla samo četiri. U završnici održanoj u prepunoj Herculovoj dvorani smještenoj u dvorcu u središtu grada svirao je ugledni orkestar Bavorskog radija.

Međunarodni žiri, čiji je član bio i sadašnji Monikin profesor David Geringas, prvu je nagradu dodijelio japanskom Nijemcu ili njemačkom Japancu Danjulu Ishizaki, učeniku Borisa Pergamenščikova. Monika je, svirajući u finalu, kako saznajemo od njene nekadašnje zagrebačke profesorice i mentorice Dobrile Berković-Magdalenić, publiku digla na noge, pa prva nagrada publike nije dolazila u pitanje. Neki su članovi žirija bili oduševljeni Monikinom interpretacijom Dvorakovog koncerta za violončelo, osebujnom, a logičnom. Monika je već dobila čitav niz vrlo konkretnih ponuda od brojnih okupljenih menadžera, a među prvim ponudama došla je ona od orkestra Bavorskog radija.

No, prije finala bilo je i malo nesreće. Moniki je pukla struna, morala je otići po novo gudalo, što nije izmaklo pažnji žirija koji je, poštujući kruta pravila natjecanja, bio i strog i blag dodijelivši joj drugu nagradu.

Monika Leskovar, sada već sasvim sigurno veliko, potvrđeno ime hrvatske glazbene scene, još je u Njemačkoj, gdje je imala postnatjecateljske koncerte. Hrvatska publika moći će je, na sreću, slušati već u nedjelju u Varaždinu. Na tamošnjim će Varaždinskim baroknim večerima nastupiti uz svog profesora Davida Geringasa u Franjevačkoj crkvi. Na programu su djela Boccherinija. (Večernji list)

Počinju Barokne večeri

VARAŽDIN - Svečanim otvorenjem i prvim koncertom u varaždinskoj katedrali, pod pokroviteljstvom Predsjednika RH Stjepana Mesića, počinju Varaždinske barokne večeri, koje traju do 7. listopada. Prvi će koncert održati Zagrebački solisti s violončelistom Davidom Geringasom, a na programu su djela Ivančića, Cuouperina, J. S. Bacha, J. Haydna i A. Sorkoševića.

Već u nedjelju održat će se u Franjevačkoj crkvi pod dirigentskim vodstvom violončelista Davida Geringasa koncert Varaždinskog komornog

Iz naše zajednice:

Dave and Ida at the "Croatia Cup", golf tournament

orkestra sa solistima na violončelu Borisom Adrijanovim, Monikom Leskovar i Tatjanom Vasiljevom, a izvesti će izbor iz opusa Luigija Boccherinija. Do kraja Baroknih večeri održat će se ukupno 17 koncerata, od toga pet izvan Varaždina, a festival će završiti dodjelom tradicionalnih nagrada "Ivan Lukačić" i "Jurica Murai".

Za prvi, sutrašnji i koncert od 28. rujna, kada gostuje komorni orkestar Berlinske filharmonije s djelima Purcella, Lockea i Vivaldija, prodane su sve ulaznice, a najavljeni su za pojedine koncerte i posjetitelji iz Zagreba, susjedne Slovenije i Austrije. (Večernji list 20.9.)

PRI KRAJU SU PRIPREME ZA HRVATSKI NASTUP NA FRANKFURTSKOME SAJMU KNJIGA

Na hrvatskoj pozornici njemački i engleski

ZAGREB - Nastup hrvatskih nakladnika na 53. Međunarodnom sajmu knjiga u Frankfurtu dobiva čvrste obrise. Pri kraju su i pripreme Frankfurtskoga sajma, odgode neće biti - poručio je sa svojom ekipom i direktor Lorenzo A. Rudolf, osudivši terorističku agresiju na Ameriku kao kukavički čin najdublje prezira prema čovjeku.

Na hrvatskom nacionalnom štandu u Frankfurtu, prema informaciji predsjednika Organizacijskoga odbora Srećka Lipovčana, zajedno će nastupiti 56 naših nakladnika. Na 300 četvornih metara, uz boksove i police svojevrstne saajmske knjižare s novim naslovima, na štandu će biti uređena pozornica na kojoj će se voditi program na engleskom i njemačkom jeziku kako bismo komunicirali s međunarodnom javnosti, a ne govorili jedni drugima ono što već znamo.

Središnja, multimedijiski koncipirana tema posvećena stradalome trstenskome Arboretumu, bit će ilustrirana prigodnom scenografijom koja će kao i slikovni, odnosno filmski zapis pozvati na solidarnu obnoviteljsku gestu. Informativna pak izložba o književnim i znanstvenim djelima hrvatskih autora u svijetu daje kratak povijesni pregled, okrenuta poglavito zadnjemu desetljeću i novijim inozemnim uspjesima naših autora u svijetu. Dobar organizatorov potez svakako je i poziv Dragutinu Trumbetašu, jednom od naših najboljih crtača koji će svoju vještinu pokazati i uživao na našem štandu.

O tome kako i o čemu pišu hrvatski književnici na njemačkome će i engleskom jeziku govoriti Veljko Barbieri, Ludwig Bauer i Miro Gavran, uz voditelja dr. Antu Stamaća. Posjetitelji će vidjeti i ulomak predstave berlinskoga Internacionalnog teatra Windspiel nastale na temelju "Antologije hrvatske poezije 20. stoljeća u njemačkim prepjevima". Planiran je razgovor s prof. dr. Elisabeth von Erdmann Pandžić, ljetošnjom dobitnicom Inine nagrade za posebne zasluge u promidžbi hrvatske knjige u svijetu ostvarene njezinim vrijednim nakladničkim serijalom "Vrela i prinosi za hrvatsku kulturu povijest". (Večernji list)

Preporučujemo Vam:

GeneralTulist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agencije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

TRAVEL SERVICE LTD.

Spécial agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uređuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7 FM od ponedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40 AM).
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Road Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6
(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com Fax: (905) 602-8899

CHIN Radio is now broadcasting LIVE on the internet 24 hrs a day! Check out our new and improved website: chinradio.com and listen to FM 100.7 and AM 1450 live on your computer! email us your comments at: promotions@chinradio.com. We would like to hear from you!

Mojim očima (i srcem)....

Dr. Davorka Križaj-Kapljic: Impresije

Odkako sam se vratila iz Hrvatske, ne mogu a da ne mislim vrlo često o našoj prelijepoj zemlji. Jedno popodne mi je pogotovo ostalo u dragom sjećanju.

Bio je lijep, topli sunčani dan i vozili smo od Zagreba prema Varaždinu autoputom, a kasnije bi trebali okrenuti prema Ludbregu u Podravinu, zbog obavljanja nekih poslova.

Kako li su prekrasni pejzaži cijelim putem do Varaždina, zeleni, bujni, valoviti... Po poljima između šumaraka ove je godine bilo još više roda nego prije. U jednom mahu sam ih izbrojila sedam ili osam, dok ih je prošle godine baš na tim livadama bilo tri ili četiri.No, vjerojatno nitko to ne primjećuje, osim mene!!

Ali, tu su sad bile i mlade rode sa starima, i cijele obitelji tih crnobijelih ptica sa narančastim tankim nogicama zadovoljno šecu poljima bez ikakve opasnosti. Pokraj njih na drugoj strani livade stoje vrlo smiješne tanke sive čaplje, a i njih bijaše više nego prošle godine. Pomislim, evo ima nekog tko se vraća na svoje livade sa svojom djecom. To me je razveselilo poput susreta sa starim prijateljima.

Malo podalje u daljini vidi se selo razasuto po padinama brijega, tako da u biti vidiš crkvicu na vrhu, krovove kuća i zalede sela, tj. gospodarske zgrade i vrtove. Iza vrtova su njive i livade, a kad ono u zelenilu trave kvocaju šarene kokice, crne purice i veliki crni pijetao sa crvenom krestom na glavi! Ta se slika ponavljala nebrojeno puta sa varijacijama gusaka, pataka i drugih domaćih životinja. Sve je izgledalo kao Generalićeve slike uživo. Svugdje se osjetio mir, jednostavnost, toplina i suživot s prirodom...

Valjda u toj zanesenosti prekrasnim krajolicima skrenusmo krivim putem za Ludbreg, te umjesto kraćim, odosno duljim putem kroz nebrojena sela. Drugim riječima, malo smo se izgubili. Hvala Bogu da nam je bilo priušteno takvo lutanje!

Podravska sela su kao i međimurska i zagorska: jedno ljepše od drugog! Svugdje vlada red, čistoća i poseban neki istinski, zaspali mir kakvog rijetko gdje nađeš, i koji mi ,što se potepamo po svijetu, znamo cijeniti. Kuće su većinom nove, sa balkonima prepunih cvijeća kao da se gazdarice natječu koja će imati ljepši cvjetnjak. One starije kuće su obnovljene, sa svježim fasadama, obojene pastelnim bojama. Tu i tamo ima i pokoja tužna stara hižica u kojoj nitko ne stanuje, za koju nitko ne mari. A Bog zna gdje su sad djeca tu odrasla... da li u Austriji ili Njemačkoj ili u Kanadi....

Ispred kuća su cvjetnjaci prepuni dalija u svim bojama. Grmovi dalija i katarinčica grimiznih i žutih samo da ne ruše ogradu pred sobom. Ruže i ljiljani cvjetaju i mirišu opojno tako da ti se u glavi zamagli.

Upijala sam slike tih dvorišta koja su sva vrlo slična.

Prvo dođe travnjak i staze za auto odmah pokraj kuće, onda pokoja šljiva, jabuka ili trs, pa u hladu stol i stolice. Pred kućnim pragom ili pod trsom drijema pas čuvar, a po prozorima i štagljima se protežu žuti i crni mački. Druga polovica dvorišta je zagrađena. E tu su sad kokošinjci, svinjci, štagljevi i kukuružnjaci nad koje se uzdiže krošnja velikog oraha. Iza toga je vrt sa povrćem, a dalje su polja kukuruza, krumpira itd, ili pak livade.

Mladi purani i purice na dvorištu

I opet, svugdje kokice, racice, purice slobodno šecu tim dijelom dvorišta ili poljem tražeći svoje kukce i zrnje. Tu harmoniju jedino naruši mali mačić koji dosadi kokoši svojom igrom, pa ga ona malko po glavi cvokne!

Ne mogu a da ne pomislim... Zar ja želim ovo izgubiti?! Zar taj mali

svijet, taj mikrokozmos mari za kakvu Europu ili globalizaciju? Zar nama treba taj žrvanj bljutavosti kakvog ima Amerika,(osim juga), gdje grad za gradom izgleda isto sa svojim reklamama, motelima i "fast food".

Zar mi ne možemo tu svoju malu, lijepu državicu sa samo 4,5 milijuna ljudi (populacija Toronta i okolice), koja je baš kao vrt ili dvorište Zapadne Europe urediti poput tih malih "grunteka" da sve funkcionira? Imamo plodnu, relativno ne-zagađenu zemlju, turizam i vrijedne ljude. Ma treba nam ,pučki rečeno, gazda. Pa ako si mi sami neznamo urediti ekonomiju, pa plati onda stranog menadera nek postavi sve u red, a postavi predsjednika nacionalno orijentiranog, pa će se vidjeti rezultati. A ta iluzija o Zapadnoj Europi - zaboravi to već jednom! Ma koliko nam škola treba da vidimo da nam nisu prijatelji, da nas hoće podjarmiti u neki neofeudalni sistem, gdje ćemo im biti sluge.I na kraju, što će ti ta Europa u kojoj niti rode ne mogu živjeti, nego uginuše sve od pesticida!!

Ivan Generalić: Pogled

Ali pustimo sad to....

Po povratku vidjesmo opet rode, ali sad na stupovima usred sela, ogromna gnijezda velikih ptica na tankom stupu... Rode koje se svake godine umnoženo vraćaju svojoj kući....

Dr. Davorka Križaj-Kapljic

Iz naše zajednice

I Slavonci i Međimurci zajedno uživaju u župnom parku, piknik Fonda Slavonija

Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

A tree called Old Galženjak is one of the tourist attractions in Stubičke Toplice, not far from the railway station. This protected tree is classified as a memorial nature monument in connection with the Peasants' Revolt (*Seljačka Buna*).

Stubičke Toplice offers a variety of sports and recreational facilities (outdoor, and indoor swimming pools, solarium, fitness centres, miniature golf, table tennis, bocchia alleys, etc.) and promenades. The gastronomic offer is extremely rich and includes many of the Zagorje region specialities, such as turkey with *mlinci* (a kind of home-made pasta), *pečenice* (sausages), blood sausages, cottage cheese with sour cream, home-made smoked ham, zagorski *štrukli* (cottage-cheese strudel), maize bread and local wines.

Traditional events include the folk event Wedding of Zagorje (in September) and international motorcycle races. During the year Hotel Matija Gubec hosts various symposia, congresses, etc.

Accommodation: Hotel Matija Gubec (B); apartments, rooms.

Excursions: Donja Stubica (3 km) * Gornja Stubica (8 km) * Oroslavje (4 km) Jakovlje (12 km) * Sljeme (22 km) * Zabok (10 km)

Young people in folk costumes in Zagorje

GORNJA STUBICA, a village on the north-western slopes of Medvednica Mountain in the region of Hrvatsko Zagorje, 4 km southeast of Donja Stubica; elevation 234 m; population 846. Lies on a regional road.

Next to the parish church of St. George (the year 1752 inscribed on the belfry) is the ancient lime-tree (so-called Gubec's lime-tree). The church features three Baroque altars, the pulpit (around 1740), the organ, an early Baroque ciborium, an osculatorium and two chalices from the Rococo period. - The parsonage has a wrought iron door (1807). The chapel in nearby Dubovec features a wooden Gothic statue of the Blessed Virgin Mary (around 1500). - The two-storey Baroque castle in the L-shape was built near a fortification (now only remains) by the Oršić family in 1756. The entrance into the castle features a Baroque stone portal while the lateral wing has a classicist-style portico. On the backyard side are porches with arcades. The lateral wing comprises the chapel of St. Francis Xavier with wall paintings in illusionist style. In the immediate vicinity of the castle is the monument commemorating the Peasants' Revolt from 1573, a work by A. Augustinčić (1973).

Gornja Stubica is famous for the Peasants' Revolt in the 16th century. The monument to Matija Gubec, the leader of the revolt, and the *Peasants' Revolt Museum* are major tourist attractions. Next to the parish church of St. George and the original ancient peasant's house, converted into a catering establishment, is the centuries-old lime-tree (nature monument) - a legend has that it was the place where the peasants organized themselves and from where the revolt spread. In the vicinity is also a nice landscaped park with the Baroque castle Oršić, which houses the Peasants' Revolt Museum. The naive art gallery of the painter Zvonko Pižir, exhibiting oils on glass, is an attraction for those who prefer original visual arts.

Excursions: Donja Stubica (4 km) * Stubičke Toplice (8 km) * Marija Bistrica (16 km) * Medvednica.

Laughter is THE best medicine....

Bloopers from church bulletins

These are actual bloopers from church bulletins...

- Ladies Bible Study will be held Thursday morning at 10. All ladies are invited to lunch in the Fellowship Hall after the B.S. is done.
- The pastor would appreciate it if the ladies of the congregation would lend him their electric girdles for the pancake breakfast next Sunday morning.
- The pastor will preach his farewell message, after which the choir will sing, "Break Forth Into Joy."
- Remember in prayer the many who are sick of our church and community.
- The eighth graders will be presenting Shakespeare's Hamlet in the church basement Friday at 7 p.m. The congregation is invited to attend this tragedy.
- Thursday night Potluck Supper. Prayer and medication to follow.
- A bean supper will be held on Tuesday evening in the church hall. Music will follow.
- Weight Watchers will meet at 7 p.m. at the First Presbyterian Church. Please use large double door at the side entrance.
- Tuesday at 4 PM there will be an ice cream social. All ladies giving milk will please come early.
- The Lutheran Men's group will meet at 6 PM. Steak, mashed potatoes, green beans, bread and dessert will be served for a nominal fee.
- Don't let worry kill you, let the church help.
- This being Easter Sunday, we will ask Mrs. Lewis to come forward and lay an egg on the altar.
- Thursday at 5:00 pm there will be a meeting of the Little

Mothers Club. All wishing to become little mothers, please see the minister in his study.

- Irving Benson and Jessie Carter were married on October 24 in the church. So ends a friendship that began in their school days.
- Bertha Belch, a missionary from Africa will be speaking tonight at Calvary Memorial Church in Racine. Come tonight and hear Bertha Belch all the way from Africa.
- The ladies of the church have cast off clothing of every kind and they may be seen in the church basement Friday.
- Announcement in the church bulletin for a National PRAYER & FASTING Conference: "The cost for attending the Fasting and Prayer conference includes meals."
- Miss Charlene Mason sang "I will not pass this way again" giving obvious pleasure to the congregation.
- Next Sunday is the family hay ride and bonfire at the Fowlers'. Bring your own hot dogs and guns. Friends are welcome! Everyone come for a fun time.
- During the absence of our Pastor, we enjoyed the rare privilege of hearing a good sermon when J.F. Stubbs supplied our pulpit.
- The church will host an evening of fine dining, superb entertainment, and gracious hospitality.
- This evening at 7 P.M. there will be a hymn sing in the park across from the Church. Bring a blanket and come prepared to sin.
- "Ladies, don't forget the rummage sale. It's a chance to get rid of those things not worth keeping around the house.

The most wanted terrorist in the world, Osama Bin Laden, was issued a Bosnia-Hercegovina passport

Sarajevo, 24th September: The most wanted terrorist in the world, [Osama] Bin Laden, was issued a Bosnia-Hercegovina passport, Sarajevo weekly 'Dani'says in the issue which hit the news stands on Thursday [24th September]. Laden was issued a Bosnian passport by the Bosnian embassy in Vienna in 1993, the source maintains.

According to 'Dani', the Bosnian Foreign Ministry was seized by panic when Mehrez Aoudouni, another Bosnian passport bearer, was arrested in Istanbul on 9th September. What ensued was the destruction of all documents which might connect Bosnian Muslim authorities with the outlawed Saudi millionaire.

Bin Laden allegedly obtained the Bosnian passport when the Bosnian Muslim side was making desperate attempts to collect financial assistance from Western and Arabic countries for the defence of the country. During the Bosnian war, Vienna was considered the most important Western destination where to obtain logistic support necessary for the defence of the country.

Source: HINA news agency, Zagreb, in English 1000 gmt 24 Sep 99

Sarajevo, 23rd September: The Party of Democratic Action (SDA) [Bosnia's main Muslim party, led by Bosnian Presidency member Alija Izetbegovic] said on Thursday [23rd September] that terrorist Mehrez Aoudouni, arrested on 9th September in Istanbul, obtained the Bosnia-Hercegovina citizenship and passport as member of the Bosnia-Hercegovina Army and not as a person registered as a criminal.

"Aoudouni was member of the Bosnia-Hercegovina Army from 1993 to 1995 and the warrant arrest by the Italian Interpol was announced after the mentioned date, on 1st April 1999" Jahic said.

According to Jahic, it is unacceptable and immoral for SDA that the case is instrumentalized with the aim of discrediting Bosnia-Hercegovina authorities and the entire Bosniak [Muslim] politics. "One intends to give a negative presentation of Bosnia-Hercegovina and its aims in this way. Aoudouni also woke up the latent Islam-phobia which lives in particular structures of the Bosnia-Hercegovina political and public life," Jahic said. "The Bosniak side immediately showed readiness and appointed persons who will participate in the work of the commission for investigating the issue. We do not know why neither Croat nor Serb representatives did not do the same," Jahic said.

(Source: Onasa news agency web site, Sarajevo, in English 23 Sep. 99, CROWN (Croatian World Net)

Following is an excerpt from an AP story which appeared in the Bergen Record. It only mentions Croatia, but it is nice to see it there.

French and Polish leaders attended memorial services, while the leaders of Canada, Croatia, Albania, the Czech Republic, and South Korea declared Friday a day of national mourning. Greenland and Bulgaria also planned to hold a minute's silence today.

Following is an excerpt from the September 15 issue of The New York Times. "At a noontime service at Bellevue Hospital Center in Manhattan, which received many of those wounded in Tuesday's collapse of the World Trade Center towers, a rabbi and a minister urged people to find strength in the Book of Psalms ("The Lord will keep you from all harm").

And at noon in the Croatian city of Dubrovnik - some 4,500 miles away-students paused from their studies, stood and bowed their heads.

"This is for America," a 17-year-old boy named Valentino explained, "for the things that happened in America."

John Kraljic (Croatian World Net)

Saint Michael the Archangel, defend us in the day of battle. Be our protection against the wickedness and snares of the devil. May God rebuke him, we humbly pray, and do thou, O Prince of the Heavenly Host, by the power of God, cast into hell satan and all the evil spirits who prowl about the world seeking the ruin of souls. AMEN!

I am happy to report that one Croatian-American, Mladen Lolic, who worked at 2 World Trade Center, is safe and sound. Mladen is the Executive Secretary of the Croatian Academy of America and works with the IT department at Empire Blue Cross which was based at 2 WTC. I called Mladen together with Vedran Nazor, President of the Croatian Academy of America, tonight in a panic after realizing that he worked at WTC. We were both happy and thankful that Mladen answered the phone. He told us that he (luckily) came in a bit late today and that by the time he reached WTC the police had already cordoned off the area. He also told us that his colleagues at Blue Cross appear to have all been evacuated prior to the collapse of the tower. Mladen further mentioned the names of a number of other Croatian-Americans who worked at WTC who, as far as he is aware, also made it out safely. TC, as many of you heard, is the workplace for approximately 50,000 people. We obviously all hope that the casualties as will be ultimately determined will be lower than our worst fears. John Kraljic (distributed by CROWN (Croatian World Net) - CroworldNet@aol.com

A Letter from New York:

Dear Friends,

As you all know by now, this morning, starting at 9 am, a suspected terrorist attack has struck the twin towers in New York City and the Pentagon, killing thousands. As a Christian or a believer in God you are in a unique position to help by joining me, Father Sudac and your Church or Community of prayer in an emergency prayer for America, its citizens and the world. The ramifications of this tragedy to the United States, the economy, even to geopolitical stability are unknown at this time. So let us recollect ourselves, lift our hearts to God and if you do not have your own prayer join us with this one.

"Dear Father Almighty,

As we mourn for all the souls who died today in the attack, many of whom woke up this morning with no prayer or thought of You on their hearts, we ask You to extend the full portion of Your Mercy on their souls. We also beg of you to send the Holy Spirit, the Comforter, into the lives of their surviving relatives and friends. You, Father, and You alone, have the power to bring good out of evil.

We humbly implore you to guide the hands, feet, and minds of all rescue workers and police and fire workers who are responding to this crisis at this very moment. Protect them. Enlighten them. Help them save lives.

We ask, too, Almighty One, that You extend a blanket of divine protection on the United States at this critical time. Guide our leaders, especially President Bush, and all sovereign nations who are our friends, and place them under your special protection,

We ask all of this in the Holy Name that is Above All Other Names in Power and Glory and Love and Mercy; in the name of Jesus Christ, Your Son, our brother, and Our Savior.

Expressions of Sympathy

Croatian Catholic Union of USA and Canada
Mr. George W. Bush, President
United States of America
Washington D.C.

Sept. 12, 2001.

Dear Mr. President,

On behalf of the National Board and membership of the Croatian Catholic Union of USA and Canada, a fraternal benefit society which this year marks the 80th Anniversary of its founding and continues service to Croatian Catholics on this continent, as well as personally, I wish to extend the most profound and heartfelt expressions of sympathy to all those who have lost their loved ones in the horrible tragedy resulted from terrorist actions perpetrated Tuesday September 11, 2001, on American symbols of freedom and innocent civilians.

We pray for all those who have lost their lives. We pray for you Mr. President that God gives you strength and prudence that your decisions be guided by their highest principles of the Gospels in eradicating the source of evil that caused this calamity, and that you might lead this nation and the free world with renewed spirit of mutual solidarity, democracy and prosperity.

Two days before this horrible tragedy on Sunday, September 9, our organization sponsored the 31th. Annual Pilgrimage of Croatian Catholics in the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington D.C., where we prayed for peace in the beautiful Croatian Marian Shrine Our Lady of peace together with our spiritual leaders and many pilgrims from New York and Washington metropolitan areas. We will continue our fervent prayers and we pledge that our organization and our members and over three millions Croatian American Catholics will work with you towards rebuilding of both physical and spiritual wounds of America.

Melchior Machina M.A., National President
Croatian Catholic Union of USA and Canada
One E. Old Ridge Rd, P.O. Box 602
Hobart, INDIANA, 46342 - 0602

Želite li se propitate za svoje prijatelje u New Yorku, sugeriramo Vam, obratite se na slijedeće adrese:

Fairview, New Jersey
St. John's Church - Hrvatska Katolička Misija
239 Anderson Ave. Fairview, NY 07022, U.S.A.
Tel @204) 945-4891 Fax (201)945-4890
Misionar: Rev. Giordano Belanich

NEW YORK, New York
Župa Sv. Ćirila i Metoda i Sv. Rafaela
502 West 41st Street
New York, NY 10036
Tel: (212) 363-3395, Fax (212) 868-1203
Župnik Fra Marko Puljić

Hrvatska katolička misija
Most Precious Blood Church
32-23 36th Street
L.I.C. Astoria, NY
Tel (718)726-7937, Fax (718) 278-4354

Mag Instrument Inc. donated 2,800 flashlights

Mag Instrument Inc., owned by Croatian American Anthony Maglica, has donated 2,800 flashlights to rescue workers at the sites of this weeks terrorist attacks in New York City and Washington, D.C. The Mag-Lite flashlights were scheduled to be picked up by FedEx on Friday. Every flashlight has been engraved with the following: "Search & Rescue Use Only - Attack on America, Sept. 11, 2001." Employees worked through the night to complete the job. According to Don Keller, the Ontario-based company's director of sales, "We have donated lights to many causes over the last 20 years, but this exceeds anything we've ever done by far."

From the Inland Valley Daily Bulletin in Ontario, California.

Julie Gobin

DEEPEST SYMPATHIES

Prime Minister Jean Chrétien expressed his horror at the news that the United States has been the victim of multiple terrorist attacks :

"I was stricken by news and television pictures coming from the United States this morning. It is impossible to fully comprehend the evil that would have conjured up such a cowardly and depraved assault upon thousands of innocent people. There can be no cause or grievance that could ever justify such unspeakable violence. Indeed, such an attack is an assault not only on the targets but an offense against the freedom and rights of all civilized nations.

All Canadians are praying that the brave firefighters and rescue crews who currently on the scene will be successful in limiting the casualties. We stand ready to provide any assistance that our American friends may need at this very, very difficult hour and in the subsequent investigation.

Aline joins me in offering, on behalf of all Canadians, our deepest sympathies to the families of the victims and to the American people.

Mayor Rudy Giuliani

Dear Mr. Mayor,

Sept. 12, 2001.

It is with great sadness that we write to you today, less than 24 hours following the deaths of at least hundreds of our friends, colleges and fellow citizens.

On behalf of the Croatian American community in the New York City area, as well as the United States, we wish to extend our sympathy to all those who have suffered from this unbelievable tragedy.

The World Trade Center was a symbol, not only of America's economic strength, but also of New York's greatness.

We wish to join you, other Americans and all other people of good will in rebuilding the World Trade Center, both as a monument to those who were needlessly killed yesterday and as a basis for our future prosperity.

In that regard we, as individuals want to take the first step by each pledging \$10 toward rebuilding the World Trade Center. Let our token gift represent the beginning of a national cause in which all citizens are asked to participate as our forefathers participated in the building of the pedestal of the Statue of Liberty,

Very Truly Yours,

John Kraljic

President of National Federation of Croatian Americans

In memoriam: George Skurla

Mr. George Skurla, a Croatian American, whose parents were from Herzegovina. His death on Sept. 2. passed unnoticed in our community. As head of Grumman, he was one of the key people behind the Apollo program.

George Skurla, 80, a retired Grumman Corp. president known for his leadership during the heady days when the company's lunar module landed on the moon, died Sept. 2 at a hospital in Melbourne, Fla. He had pneumonia.

Grumman's lunar modules shuttled Neil Armstrong and Buzz Aldrin from Apollo 11 toward the "giant leap for mankind" in 1969 and, a year later, returned the crew of Apollo 13 to Earth when their main spacecraft became disabled. As director of operations at Kennedy Space Center in Florida in the late '60s, Mr. Skurla managed 1,600 employees responsible for assembling and testing the lunar modules from parts made at Grumman headquarters in Bethpage, N.Y.

He began his 42-year career at Grumman in 1944 as an apprentice engineer and was named company president in 1985. Grumman has since become part of Los Angeles-based Northrop-Grumman.

CROWN (Croatian World Net)

Come and visit Croatia in the autumn...

SVETI IVAN ZELINA, a town on the south-eastern slopes of Medvednica Mountain, 37 km northeast of Zagreb; elevation 204 m; population 2,535. Chief occupations are farming, viticulture, livestock breeding, chemicals and textiles; thermal spa. Sveti Ivan Zelina lies on the main road (M12) Zagreb - Varaždin.

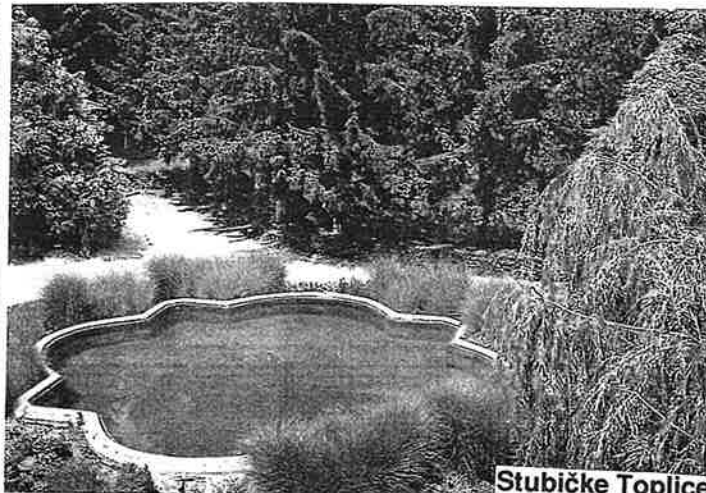
The town has a picturesque location on a low hill, with the parish church of St. John the Baptist taking a prominent position. This reconstructed mediaeval church (its today's aspect mainly dates back to 1720) has the richly adorned Baroque pulpit (1726), the Rococo baptistery (around 1761), the wash basin, the stone statue featuring the Pieta, church vestments, a bell (Zagreb, 1800). The residential buildings include period houses from the 19th century.

Tourist association: Trg Ante Starčevića 12

A popular excursion resort in the wine-growing hills of the eastern part of the foothill region of Medvednica Mountain. There are several old-castles and mansions in the surroundings (Zelengrad, Kozelin, Blaguša, Rakovec). Sveti Ivan Zelina is the centre of viticulture and hosts many annual wine exhibitions. The wine route running from Donja Zelina to Nespeš and G. Pisarjevo and Sveti Ivan Zelina is situated in attractive landscape and offers a fine atmosphere, especially during the grape harvest season at the end of September and beginning of October. The motorcycle races, climbing the eastern slopes of Medvednica and swimming in outdoor swimming pools comprise the sports and recreational offer of the town; hunting opportunities. The gastronomic offer is enriched with famous wines of the Zelina region.

Accommodation: campsite.

Excursions: Komin (6 km) * Zelingrad, Bisag (10 km) - ruins of the old, 15th-century burg * Vrbovec (19 km) * Marija Bistrica (20 km) * Novi Marof (27 km) * Varaždin (45 km) * Zagreb (37 km).

Stubičke Toplice

STUBIČKE TOPLICE, a town, thermal spa and health resort at the foot of the northern slopes of Medvednica Mountain in the region of Hrvatsko Zagorje, 3 km west of Donja Stubica, 40 km north of Zagreb; elevation 168 m; population 1,577. Chief occupations are farming and health tourism; hospital for rheumatic diseases and rehabilitation. Stubičke Toplice lies on the regional road.

Stubičke Toplice is a famous tourist resort and popular excursion destination not far from Zagreb. The year 1776 is taken to mark the beginning of continuity of the health resort, when the Zagreb bishop Maksimilijan Vrhovac bought the spa and turned it into a health and tourist resort. The main spa building with the swimming pool, which is today called Maksimilijan's Bath, was built in 1811, and by 1814 other swimming pools, pavilions and the neo-Gothic small church were erected. At that time this was one of the most modern and beautiful spas in this area. Today Stubičke Toplice is in the course of reconstruction and modernization to keep one of the leading positions in Croatian health tourism. The water temperature at the spring is between 43 and 69.5 °C, and is rich in minerals, particularly sodium, potassium, calcium and magnesium, so that it helps in the treatment of rheumatism, sciatica, post-traumatic conditions and other diseases, and it is also healthy to drink.

DONJA STUBICA, a town in the region of Hrvatsko Zagorje, 6 km southeast of Zabok; elevation 192 m; population 2,232. It was first mentioned in 1209. Economy is based on farming, metal-processing, wood and timber, and food industries, as well as tourism. Located on the regional road.

The originally Gothic parish church of the Holy Trinity, later adapted in Baroque style, was reconstructed after the earthquake of 1881. The belfry cap resembles the cap of the old belfry of the Zagreb Cathedral. The church features richly adorned late Gothic seats for the celebrant and ministers (*sedilia*) and the Renaissance tombstone with the relief portrait of Franjo Tahi (died in 1573). The parish curia was built by the Zagreb architect J. Eicher (1820).

The picturesque small town in Hrvatsko Zagorje is the centre of the Stubica region, famous for a number of tourist attractions. Donja Stubica organizes several cultural events throughout the year: the *Croatian Book Month* (in October), music concerts, art exhibitions, etc. There are many cultural institutions that are active here. The classicist castle Stubički Golubovec is used as a temporary archive of the National and University Library and is also the seat of Kajkavijana - the society for preservation and promotion of the Croatian kajkavian dialect heritage. This society hosts a number of promotions, concerts and exhibitions throughout the year. The landscaped park around the castle is protected as a horticultural monument but is also used as a public park.

Stubički Golubovec, a castle near Donja Stubica. In the last quarter of the 18th century there were two manor-houses: Gornji and Donji Golubovec. The owner of Gornji Golubovec was the noble Domjanić family. In 1805, the manor-house was bought by the Zagreb bishop Maksimilijan Vrhovac, as his private property. He converted the manor-house into a castle (U-shaped ground-plan), added a classicist projection to the front façade; he also restored the castle chapel in the southern wing, landscaped an English park with fishponds and started economic development of the region (the manor-house Donji Golubovec was converted into a farm-stead). Through family relations Golubovec was inherited by the families Sermage, Rauch and Steeb.

A typical house in Zagorje